

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 21 listopada 2008 r.

Nr 302

TREŚĆ:

Poz.:

AKTY NORMATYWNE

UCHWAŁY SEJMIKU WOJEWÓDZTWA

- 3433** – Sejmiku Województwa Dolnośląskiego nr XXX/458/08 z dnia 29 września 2008 r. w sprawie przekształcenia Dolnośląskiego Szpitala Specjalistycznego im. T. Marciniaka – Centrum Medycyny Ratunkowej oraz Okręgowego Szpitala Kolejowego 24124
- 3434** – Sejmiku Województwa Dolnośląskiego nr XXX/469/08 z dnia 29 września 2008 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu przyznawania stypendiów w ramach projektu „GRANT – wsparcie prac badawczych poprzez stypendia naukowe dla doktorantów”, realizowanego przez Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego Wydział Rozwoju Gospodarczego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 24125

UCHWAŁA RADY POWIATU

- 3435** – Rady Powiatu Trzebnickiego nr XIX/116/08 z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie rodzajów świadczeń przyznawanych w ramach pomocy zdrowotnej dla nauczycieli szkół i placówek oświatowych, dla których organem prowadzącym jest Powiat Trzebnicki, oraz warunków i sposobu ich przyznawania 24127

UCHWAŁY RAD MIEJSKICH

- 3436** – Rady Miejskiej w Bardzie nr XXIII/147/08 z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie wysokości stawek i zasad ustalania podatku od nieruchomości na terenie gminy Bardo 24128
- 3437** – Rady Miejskiej w Bardzie nr XXIII/148/08 z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta za okres pierwszych trzech kwartałów 2008 roku dla celów obliczenia podatku rolnego w 2009 roku na obszarze gminy Bardo 24129
- 3438** – Rady Miejskiej Bielawy nr XXXII/232/08 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie określenia limitu nowych licencji na wykonywanie transportu drogowego przewozu osób taksówkami osobowymi 24129
- 3439** – Rady Miejskiej Bielawy nr XXXII/233/08 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości oraz określenia wzorów formularzy w podatku od nieruchomości 24130
- 3440** – Rady Miejskiej Bielawy nr XXXII/234/08 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie określenia wzoru formularza informacji o gruntach oraz wzoru formularza deklaracji na podatek rolny 24147
- 3441** – Rady Miejskiej Bielawy nr XXXII/235/08 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie określenia wzoru formularza informacji o lasach oraz wzoru formularza deklaracji na podatek leśny 24158

- 3442** – Rady Miejskiej Bielawy nr XXXII/238/08 z dnia 29 października 2008 r. zmieniająca uchwałę nr LII/389/06 Rady Miejskiej Bielawy z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Bielawa 24166
- 3443** – Rady Miejskiej w Bierutowie nr XXVII/205/2008 z dnia 30 października 2008 r. w sprawie zasad gospodarowania aktywami trwałymi Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w Bierutowie 24166
- 3444** – Rady Miasta Bolesławiec nr XXIX/247/08 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego 24167
- 3445** – Rady Miasta Bolesławiec nr XXIX/251/08 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie taryfy opat za usługi przewozowe Miejskiego Zakładu Komunikacji sp. z o.o. w Bolesławcu 24169
- 3446** – Rady Miejskiej w Chocianowie nr XXIV/175/2008 z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości i zwolnień od tego podatku na 2009 rok 24172
- 3447** – Rady Miejskiej w Chocianowie nr XXIV/176/2008 z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2009 rok ... 24173
- 3448** – Rady Miejskiej w Chocianowie nr XXIV/177/2008 z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie obniżenia ceny skupu 1q żyta stanowiącą podstawę do obliczenia podatku rolnego na obszarze gminy Chocianów na 2009 rok 24177
- 3449** – Rady Miejskiej w Chocianowie nr XXIV/178/2008 z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie opłaty od posiadania psów na 2009 rok 24177
- 3450** – Rady Miejskiej w Głogowie nr XXII/201/2008 z dnia 15 października 2008 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości 24178
- 3451** – Rady Miejskiej w Głogowie nr XXII/208/2008 z dnia 15 października 2008 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Gminy Miejskiej Głogów 24179
- 3452** – Rady Miejskiej w Głuszycy nr XXI/118/2008 z dnia 27 października 2008 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości 24181
- 3453** – Rady Miejskiej w Głuszycy nr XXI/119/2008 z dnia 27 października 2008 r. w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości 24182
- 3454** – Rady Miejskiej Jeleniej Góry nr 276/XXXVIII/2008 z dnia 28 października 2008 r. w sprawie liczby przeznaczonych do wydania w 2009 roku nowych licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką 24183
- 3455** – Rady Miejskiej Mieroszowa nr XXIX/126/08 z dnia 31 października 2008 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, opłaty od posiadania psów oraz zwolnień z tych podatków w 2009 roku 24183
- 3456** – Rady Miejskiej Mieroszowa nr XXIX/127/08 z dnia 31 października 2008 r. w sprawie określenia stawek podatku od środków transportowych na 2009 rok 24184

- 3457** – Rady Miejskiej Mieroszowa nr XXIX/128/08 z dnia 31 października 2008 r. w sprawie uchalenia uchwały nr X/64/03 Rady Miejskiej Mieroszowa z dnia 29 maja 2003 r. w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców na terenie gminy Mieroszów 24187
- 3458** – Rady Miejskiej w Obornikach Śląskich nr 0150/XXXII/210/08 z dnia 30 października 2008 r. w sprawie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi komunalne w 2009 roku 24187
- 3459** – Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej nr XXIII/197/08 z dnia 30 września 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu dla członków ochotniczej straży pożarnej za udział w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym 24188
- 3460** – Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej nr XXIV/206/08 z dnia 29 października 2008 r. zmieniająca uchwałę nr XXIII/197/08 Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z dnia 30 września 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu dla członków ochotniczej straży pożarnej za udział w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym 24188
- 3461** – Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej nr XXIV/201/08 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2009 rok 24189
- 3462** – Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej nr XXIV/202/08 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie opłaty od posiadania psów na 2009 rok 24189
- 3463** – Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej nr XXIV/203/08 z dnia 29 października 2008 r. zmieniająca uchwałę nr XI/103/07 Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z dnia 26 września 2007 r. w sprawie udzielania przez Gminę Środa Śląska pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji 24190
- 3464** – Rady Miejskiej Wąsosza nr XXIII/132/08 z dnia 28 października 2008 r. w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta dla celów podatku rolnego w 2009 roku 24191
- 3465** – Rady Miejskiej Wąsosza nr XXIII/133/08 z dnia 28 października 2008 r. w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości 24192
- 3466** – Rady Miejskiej Wąsosza nr XXIII/134/08 z dnia 28 października 2008 r. w sprawie opłaty od posiadania psów 24193
- 3467** – Rady Miejskiej Wąsosza nr XXIII/135/08 z dnia 28 października 2008 r. w sprawie stawek opłaty targowej 24194

UCHWAŁY RAD GMIN

- 3468** – Rady Gminy Bolesławiec nr XXI/124/08 z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości oraz wprowadzenia zwolnień w podatku od nieruchomości 24194
- 3469** – Rady Gminy Bolesławiec nr XXI/125/08 z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta przyjmowanej jako podstawa do obliczenia podatku rolnego na obszarze gminy Bolesławiec 24195
- 3470** – Rady Gminy Legnickie Pole nr XX/117/2008 z dnia 30 października 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości 24196

3471 – Rady Gminy Legnickie Pole nr XX/118/2008 z dnia 30 października 2008 r. w sprawie obniżenia ceny skupu żyta przyjmowanej jako podstawa obliczania podatku rolnego na obszarze gminy Legnickie Pole na 2009 rok	24197
3472 – Rady Gminy Łagiewniki nr XXII/141/08 z dnia 30 października 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu dla członków ochotniczej straży pożarnej, którzy uczestniczyli w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym organizowanych przez Państwową Straż Pożarną lub gminę	24198
3473 – Rady Gminy Męcinka nr XXIII/140/08 z dnia 28 października 2008 r. zmieniająca uchwałę Rady Gminy Męcinka w sprawie określenia zasad przyznawania świadczeń z pomocy społecznej oraz zasad zwrotu wydatków za te świadczenia	24198
3474 – Rady Gminy w Radwanicach nr XV/82/08 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie ustalenia ekwiwalentu dla członków ochotniczej straży pożarnej	24199
3475 – Rady Gminy Rudna nr XXII/161/08 z dnia 23 października 2008 r. w sprawie opłat za świadczenia udzielane przez przedszkola	24199
3476 – Rady Gminy w Wądrożu Wielkim nr XXII/102/08 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ekwiwalentu dla członka ochotniczej straży pożarnej za udział w działaniach ratowniczych lub szkoleniach	24200
3477 – Rady Gminy Zgorzelec nr 139/08 z dnia 27 października 2008 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości	24200
3478 – Rady Gminy Zgorzelec nr 142/08 z dnia 27 października 2008 r. w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i w miejscu sprzedaży na terenie gminy Zgorzelec	24201
3479 – Rady Gminy Zgorzelec nr 143/08 z dnia 27 października 2008 r. w sprawie ustalenia zasad usytuowania na terenie gminy Zgorzelec miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych	24202

INNE AKTY PRAWNE

WYROKI WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

3480 – wyrok Sygn. akt IV SA/WR 213/07 z dnia 18 lipca 2007 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wydany po rozpatrzeniu sprawy ze skargi na uchwałę Rady Gminy (...) w przedmiocie zmiany uchwały Rady Gminy (...) w sprawie ustalenia opłaty za świadczenia prowadzonych przez Gminę (...) przedszkoli publicznych	24202
3481 – wyrok Sygn. akt IV SA/WR 292/07 z dnia 14 sierpnia 2007 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wydany po rozpatrzeniu sprawy ze skargi na uchwałę Rady Miejskiej (...) w przedmiocie zmiany uchwały Rady Miasta (...) w sprawie planu sieci publicznych szkół podstawowych i gimnazjów oraz granic ich obwodów	24207
3482 – wyrok Sygn. akt IV SA/WR 266/07 z dnia 6 września 2007 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wydany po rozpatrzeniu sprawy ze skargi na uchwałę Rady Gminy (...) w przedmiocie ustalenia regulaminu wynagradzania oraz wysokości i warunków przyznawania dodatku mieszkaniowego dla nauczycieli szkół i przedszkoli, dla których organem prowadzącym jest Gmina (...)	24209

- 3483** – wyrok Sygn. akt IV SA/WR 301/07 z dnia 19 września 2007 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wydany po rozpatrzeniu sprawy ze skargi na uchwałę Rady Miejskiej (...) w przedmiocie przyznania środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej 24216
- 3484** – wyrok Sygn. akt IV SA/WR 313/07 z dnia 3 października 2007 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wydany po rozpatrzeniu sprawy ze skargi na uchwałę Rady Miejskiej w (...) w przedmiocie środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej 24220
- 3485** – wyrok Sygn. akt IV SA/WR 297/07 z dnia 16 października 2007 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wydany po rozpatrzeniu sprawy ze skargi na uchwałę Rady Gminy (...) w przedmiocie określenia rodzaju świadczeń przyznawanych w ramach pomocy zdrowotnej oraz warunków i sposobu ich przyznawania nauczycielom 24224
- 3486** – wyrok Sygn. akt IV SA/WR 66/07 z dnia 24 października 2007 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wydany po rozpatrzeniu sprawy ze skargi na uchwałę Rady Miejskiej w (...) w przedmiocie nadania Statutu Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w (...) 24227
- 3487** – wyrok Sygn. akt IV SA/WR 388/07 z dnia 30 października 2007 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wydany po rozpatrzeniu sprawy ze skargi na uchwałę Rady Miejskiej (...) w przedmiocie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy 24231
- 3488** – wyrok Sygn. akt IV SA/WR 389/07 z dnia 30 października 2007 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wydany po rozpatrzeniu sprawy ze skargi na uchwałę Rady Miejskiej (...) w przedmiocie zmiany uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy 24237
- 3489** – wyrok Sygn. akt IV SA/WR 611/07 z dnia 29 stycznia 2008 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wydany po rozpatrzeniu sprawy ze skargi na uchwałę Rady Miejskiej (...) w przedmiocie zatwierdzenia regulaminu określającego zasady ustalenia wysokości środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli zatrudnionych w przedszkolach, szkołach oraz zespołach szkół prowadzonych przez Gminę Miejską (...) korzystających z opieki zdrowotnej, rodzajów świadczeń przyznawanych w ramach tej pomocy oraz warunków i sposobu ich przyznawania 24242
-
-

3433

**UCHWAŁA SEJMIKU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO
NR XXX/458/08**

z dnia 29 września 2008 r.

**w sprawie przekształcenia Dolnośląskiego Szpitala Specjalistycznego
im. T. Marciniaka – Centrum Medycyny Ratunkowej oraz Okręgowego
Szpitala Kolejowego**

Na podstawie art. 18 pkt 19 lit. f ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590 z późn. zm.¹⁾), art. 36, 38, 43 ust. 2 i 3 oraz art. 53a ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 z późn. zm.²⁾) uchwala się, co następuje:

§ 1

1. Przekształca się z dniem 1 października 2009 r. Dolnośląski Szpital Specjalistyczny im. T. Marciniaka – Centrum Medycyny Ratunkowej, zwany dalej Dolnośląskim Szpitalem Specjalistycznym, oraz Okręgowy Szpital Kolejowy, w ten sposób że:
 - 1) ogranicza się zakres świadczeń zdrowotnych w opiece stacjonarnej i ambulatoryjnej udzielanych dotychczas przez Okręgowy Szpital Kolejowy o:
 - a) reumatologię – leczenie ambulatoryjne i stacjonarne,
 - b) choroby wewnętrzne – leczenie stacjonarne,
 - c) chirurgię ogólną – leczenie ambulatoryjne i stacjonarne,
 - d) urologię – leczenie ambulatoryjne i stacjonarne,
 - e) ortopedię i traumatologię narządu ruchu – leczenie ambulatoryjne i stacjonarne,
 - f) chirurgię plastyczną – leczenie ambulatoryjne i stacjonarne,
 - g) anestezjologię i intensywną terapię – leczenie stacjonarne,
 - h) endokrynologię – leczenie ambulatoryjne i stacjonarne,
 - i) otolaryngologię – leczenie ambulatoryjne i stacjonarne,
 - j) otolaryngologię dla dzieci – leczenie stacjonarne i ambulatoryjne,
 - k) diabetologię – leczenie stacjonarne.
 - 2) Dalsze nieprzerwane udzielanie świadczeń zdrowotnych, bez ograniczania ich dostępności i jakości, w zakresie, o którym mowa w pkt 1, zapewni od dnia 1 października 2009 r. Dolnośląski Szpital Specjalistyczny, w którego strukturze organizacyjnej utworzone zostaną z dniem 1 października 2009 r. komórki organizacyjne udzielające świadczeń w zakresie, o którym mowa w pkt 1. Od dnia 1 października 2009 r. Dolnośląski Szpital Specjalistyczny będzie udzielać świadczeń:
 - a) w zakresie leczenia stacjonarnego – kardiologii wraz z intensywnym nadzorem kardiologicznym, neurologii wraz z pododdziałem udarowym, neurochirurgii, chirurgii ogólnej, chirurgii urazowo-ortopedycznej, toksykologii wraz z pododdziałem intensywnej opieki medycznej, anestezjologii i intensywnej terapii, rehabilitacji, szpitalnego oddziału ratunkowego, neurologii dziecięcej, chirurgii dziecięcej wraz z pododdziałem intensywnej opieki medycznej, urologii, chirurgii plastycznej i onkologicznej, otolaryngologii wraz z pododdziałem otolaryngologii dziecięcej, chorób wewnętrznych, reumatologii, diabetologii, endokrynologii,
 - b) w zakresie specjalistycznego leczenia ambulatoryjnego – kardiologii, neurologii, neurochirurgii, neurologii dziecięcej, chirurgii dziecięcej, chirurgii ogólnej, logopedii, psychologii, onkologii, chirurgii plastycznej, chirurgii urazowo-ortopedycznej, okulistyki, chorób naczyniowych mózgu, stwardnienia rozsianego, endokrynologii, reumatologii, otolaryngologii, urologii,
 - c) w zakresie izb przyjęć – chirurgicznej, internistycznej, urazowo-ortopedycznej, otolaryngologicznej oraz przyjęć planowych,
 - d) działów diagnostycznych – diagnostyki laboratoryjnej, higieny i epidemiologii, elektrodiagnostyki, radiologii, pracowni endoskopii oraz diagnostyki mikrobiologicznej,
 - e) wraz z działami pomocniczymi: rehabilitacji leczniczej, aptek, centralnej sterylizatorni, bloków operacyjnych.
2. Dolnośląski Szpital Specjalistyczny od dnia 1 października 2009 r. świadczy usługi medyczne we Wrocławiu w lokalizacji przy ul. Traugutta 116, al. Wiśniowej 36 oraz ul. Lotniczej 37.
3. Pracownicy komórek organizacyjnych Okręgowego Szpitala Kolejowego udzielających świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, z dniem 1 października 2009 r. stają się w trybie art. 23¹ Kodeksu pracy pracownikami Dolnośląskiego Szpitala Specjalistycznego.
4. Mienie komórek organizacyjnych Okręgowego Szpitala Kolejowego, o których mowa w ust. 3, w tym w szczególności aparatura i sprzęt me-

dyczny, staje się z dniem 1 października 2009 r. mieniem Dolnośląskiego Szpitala Specjalistycznego.

§ 2

Przekształca się Dolnośląski Szpital Specjalistyczny, w ten sposób, że w jego dotychczasowej strukturze organizacyjnej likwiduje się z uwagi na faktyczne niefunkcjonowanie:

- 1) poradnię chorób wewnętrznych – świadczenia zdrowotne zapewnia Wojewódzki Szpital Specjalistyczny we Wrocławiu;
- 2) poradnię foniatryczną – świadczenia zdrowotne zapewnia Dolnośląski Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy we Wrocławiu przy ul. Oławskiej;
- 3) poradnię chirurgii twarzowo-szczękowej – świadczenia zdrowotne zapewnia 4 Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką SPZOZ oraz Akademicki Szpital Kliniczny;
- 4) poradnię chirurgii klatki piersiowej – świadczenia zapewnia Dolnośląskie Centrum Chorób Płuc

oraz 4 Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką SPZOZ.

§ 3

Przekształcenia, o których mowa w § 1 i 2 nie skutkują ograniczeniem dostępności, jakości i warunków udzielania świadczeń zdrowotnych.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Dolnośląskiego.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCY SEJMIKU
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

JERZY POKÓJ

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1206 i Nr 167, poz. 1759, z 2006 r. Nr 126, poz. 875 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 173, poz. 1218.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 849, Nr 166, poz. 1172, Nr 176, poz. 1240, Nr 181, poz. 1290.

3434

UCHWAŁA SEJMIKU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO NR XXX/469/08

z dnia 29 września 2008 r.

w sprawie przyjęcia Regulaminu przyznawania stypendiów w ramach projektu „GRANT – wsparcie prac badawczych poprzez stypendia naukowe dla doktorantów”, realizowanego przez Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego Wydział Rozwoju Gospodarczego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki

Na podstawie art. 18 pkt 19a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590 z późn. zm.¹⁾) uchwala się, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się Regulamin przyznawania stypendiów w ramach projektu „GRANT – wsparcie prac badawczych poprzez stypendia naukowe dla doktorantów”, realizowanego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, w brzmieniu załącznika do uchwały.

§ 2

Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Zarządowi Województwa Dolnośląskiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCY SEJMIKU
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

JERZY POKÓJ

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1206 i Nr 167, poz. 1759, z 2006 r. Nr 126, poz. 875 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 173, poz. 1218.

Załącznik do uchwały Sejmiku Województwa Dolnośląskiego nr XXX/469/08 z dnia 29 września 2008 r. (poz. 3434)

**REGULAMIN PRYZNAWANIA STYPENDIÓW W RAMACH PROJEKTU
„GRANT – WSPARCIE PRAC BADAWCZYCH POPRZEC STYPENDIA NAUKOWE
DLA DOKTORANTÓW”**

§ 1

Regulamin określa zasady, warunki i tryb przyznawania i przekazywania stypendiów finansowanych w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Działanie 8.2 Transfer wiedzy, Poddziałanie 8.2.2 Regionalne Strategie Innowacji – projekt „GRANT – wsparcie prac badawczych poprzez stypendia naukowe dla doktorantów”, w którym Beneficjentem Systemowym jest Wydział Rozwoju Gospodarczego w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Dolnośląskiego.

§ 2

1. O przyznanie stypendium mogą ubiegać się uczestnicy studiów doktoranckich z dolnośląskich szkół wyższych.
2. Wnioskodawca musi mieć otwarty przewód doktorski i prowadzić badania naukowe przyczyniające się do rozwoju innowacyjności Dolnego Śląska, w dziedzinach wykazanych w Dolnośląskiej Strategii Innowacji.

§ 3

1. Przyznanie stypendium ma charakter konkursowy.
2. Konkurs ogłaszany jest publicznie na stronie internetowej Beneficjenta Systemowego oraz w dolnośląskich uczelniach za pośrednictwem powstałych w siedzibach uczelni Punktach Kontaktowych.
3. Podstawą ubiegania się o stypendium jest złożenie w określonym terminie wniosku stypendialnego wraz z załącznikami, w formie papierowej i elektronicznej, w celu dokonania oceny formalnej i merytorycznej.

§ 4

1. Oceny formalnej dokonuje Beneficjent Systemowy po wstępnej weryfikacji przez Punkty Kontaktowe.
2. Oceny merytorycznej dokonuje Komisja Stypendialna powołana przez Marszałka Województwa Dolnośląskiego, w skład której zasiadają eksperci z danej dziedziny tematycznej, tzw. recenzenci.
3. Po zakończeniu oceny merytorycznej wszystkich wniosków stypendialnych Komisja Stypendialna wskazuje listę potencjalnych kandydatów wraz z rekomendacją.
4. Ostateczna decyzja w sprawie przyznania stypendium leży w gestii Marszałka Województwa Dolnośląskiego na wniosek Komisji Stypendialnej.

§ 5

1. Stypendium przeznaczone jest na wydatki ściśle związane z realizacją pracy doktorskiej.
2. Stypendium składa się z grantu badawczego oraz ze stypendium motywacyjnego, co szcze-

gółowo zostanie określone w umowie stypendialnej.

§ 6

1. Okres przyznania stypendium oraz jego wysokość ustala i przyznaje Marszałek Województwa Dolnośląskiego na wniosek Komisji Stypendialnej.
2. W ramach projektu zostanie zawarta umowa pomiędzy uczestnikiem studiów doktoranckich a Beneficjentem Systemowym.
3. Stypendium przelewane jest na wskazane przez doktoranta konto osobiste wskazane w umowie stypendialnej.

§ 7

Doktorant, któremu przyznane zostało stypendium, zobowiązany jest w szczególności do:

- 1) wykorzystania tego stypendium zgodnie z przeznaczeniem określonym w niniejszym regulaminie oraz umowie stypendialnej;
- 2) składania Beneficjentowi Systemowemu sprawozdań przedstawiających postęp w realizacji pracy doktorskiej, z uwzględnieniem wydatków określonych we wniosku stypendialnym, poprzez przedkładanie raportów okresowych składanych co 3 miesiące od rozpoczęcia udziału w projekcie, jednakże nie później niż 3 dni po zakończeniu okresu sprawozdawczego, oraz sprawozdania końcowego do 10 dnia po zakończeniu udziału w projekcie;
- 3) zwrotu stypendium w terminie określonym przez Marszałka Województwa Dolnośląskiego w przypadkach przewidzianych w § 8.

§ 8

1. W przypadku stwierdzenia niewłaściwego wykorzystania przyznanego stypendium, niezłożenia sprawozdania lub nieterminowego złożenia sprawozdania, o którym mowa w § 7 pkt 2, Marszałek Województwa Dolnośląskiego może cofnąć stypendium i wezwać doktoranta do jego zwrotu, wraz z ustawowymi odsetkami, liczącymi od dnia otrzymania stypendium do dnia jego zwrotu, wyznaczając w tym celu stosowny termin.
2. Datą zwrotu stypendium jest data wpływu środków na konto Beneficjenta Systemowego.
3. Zwrócone środki przeznaczone będą na zadanie związane z wypłatą stypendiów.

§ 9

W sprawach nieuregulowanych niniejszym Regulaminem zastosowanie mają przepisy umowy zawartej pomiędzy uczestnikiem studiów doktoranckich a Beneficjentem Systemowym oraz przepisy Kodeksu Cywilnego.

3435

**UCHWAŁA RADY POWIATU TRZEBNICKIEGO
NR XIX/116/08**

z dnia 5 listopada 2008 r.

w sprawie rodzajów świadczeń przyznawanych w ramach pomocy zdrowotnej dla nauczycieli szkół i placówek oświatowych, dla których organem prowadzącym jest Powiat Trzebnicki, oraz warunków i sposobu ich przyznawania

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.), art. 72 ust. 1 w związku z art. 91d pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.) Rada Powiatu Trzebnickiego uchwala, co następuje:

§ 1

Ileokroć w uchwale jest mowa bez bliższego określenia o:

- 1) szkole – należy rozumieć przez to szkołę lub placówkę albo zespół szkół lub placówek, dla których organem prowadzącym jest Powiat Trzebnicki,
- 2) dyrektorze – należy przez to rozumieć dyrektora jednostki, o której mowa w pkt 1,
- 3) nauczycielu – należy przez to rozumieć także wychowawcę.

§ 2

1. Pomoc zdrowotna udzielana jest w formie jednorazowego zasiłku pieniężnego w danym roku kalendarzowym w ramach środków przeznaczonych na pomoc zdrowotną w uchwale budżetowej.
2. Wysokość jednorazowego zasiłku nie może przekraczać 2/3 wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela stażysty z tytułem zawodowym magistra z przygotowaniem pedagogicznym.
3. W wyjątkowych sytuacjach zasiłek może być przyznany w wyższej wysokości, jednakże nie wyższy niż 1.000 zł.

§ 3

Zasiłek może być przyznany nauczycielowi, który:

- 1) jest zatrudniony co najmniej w połowie obowiązkowego wymiaru godzin dydaktyczno-wychowawczych w szkołach prowadzonych przez Powiat Trzebnicki lub jest nauczycielem – emerytem, albo rencistą, korzystającym w tych szkołach z zakładowego funduszu socjalnego,
- 2) oraz spełnia jeden z poniższych warunków:
 - a) leczy się w miejscowości położonej poza Powiatem Trzebnickim z powodu braku placówki służby zdrowia na terenie powiatu,
 - b) leczy się z powodu przewlekłej choroby lub gdy przebieg choroby nauczyciela jest wyjątkowo ciężki,
 - c) musi korzystać z leczenia wysokospecjalistycznego,
 - d) musi zakupić specjalistyczny sprzęt medyczny.

§ 4

1. Podanie o przyznanie zasiłku pieniężnego, o którym mowa w § 2, nauczyciel składa do dyrektora szkoły.
2. Do podania winna być załączona opinia lekarska potwierdzająca spełnienie jednego z warunków opisanych w § 3 pkt 2 oraz oświadczenie nauczyciela o wysokości dochodów brutto ze wszystkich źródeł dochodów, przypadających na jednego członka rodziny.
3. Dyrektor opiniuje podanie nauczyciela i przesyła je wraz z opinią i załącznikami do zarządu Powiatu Trzebnickiego.
4. W przypadku gdy podanie składa dyrektor szkoły, opinię, o której mowa w ust. 3, wydaje Starosta.
5. Emeryci i renciści składają podanie do dyrektora szkoły, w której byli zatrudnieni przed odejściem na emeryturę.

§ 5

Przy rozpatrywaniu podań nauczycieli – emerytów i rencistów rozważa się dodatkowo:

- 1) wysokość dodatkowych kosztów poniesionych w związku z przeprowadzonym leczeniem,
- 2) okoliczności wpływające na sytuację materialną (choroba przewlekła, konieczność dalszego leczenia w domu i stosowania specjalnej diety, zapewnienie choremu dalszej opieki).

§ 6

Z inicjatywą w sprawie przyznania zasiłku mogą występować również:

- 1) dyrektor szkoły,
- 2) rada pedagogiczna,
- 3) właściwy organ związków zawodowych.

§ 7

1. Zarząd rozpatruje podanie o zasiłki dwa razy w roku.
2. Wnioski nauczycieli o przyznanie pomocy z funduszu zdrowotnego powinny być składane do dyrektorów szkół do 20 marca i do 20 września, a przekazane do Zarządu Powiatu odpowiednio do 31 marca i 30 września każdego roku.

3. Zarząd rozpatruje wnioski i podejmuje decyzje w ciągu 3 tygodni od upływu terminu do składania podań do Zarządu.

§ 8

Starosta Trzebnicki informuje odpowiednio dyrektorów szkół o przyznaniu pomocy zdrowotnej dla ich nauczycieli oraz emerytów i rencistów, korzystających w danej szkole z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

§ 9

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Trzebnickiego.

§ 10

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2009 roku.

PRZEWODNICZĄCY
RADY POWIATU

JAROSŁAW BRODAŁA

3436**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W BARDZIE
NR XXIII/147/08**

z dnia 5 listopada 2008 r.

w sprawie wysokości stawek i zasad ustalania podatku od nieruchomości na terenie gminy Bardo

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr.142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 5, art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) oraz obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 29 lipca 2008 r. w sprawie wysokości górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych (M. P. Nr 59 z dnia 14 sierpnia 2008 r., poz. 531) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Określa się stawki podatku od nieruchomości:

1. od 1 m² powierzchni gruntów:
 - a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków 0,65 zł
 - b) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego 0,20 zł
2. od 1 ha powierzchni gruntów
 - a) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych 3,74 zł
3. od 1 m² powierzchni użytkowej budynków lub ich części:
 - a) mieszkalnych 0,55 zł
 - b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej 19,01 zł
 - c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym 8,86 zł

- d) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielanie świadczeń zdrowotnych 3,84 zł
 - e) zajętych na garaże 6,00 zł
 - f) gospodarczych (np. stodoły, komórki) 5,00 zł
 - g) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego 6,37 zł
4. od budowli:
 - a) związanych z uzdatnianiem, magazynowaniem i dostawą wody – 0,02% ich wartości.
 - b) pozostałych – 2% ich wartości.

§ 2

1. Podatnicy wpłacają podatek od nieruchomości na konto Urzędu Miasta i Gminy w Bardzie, BS O/Bardo nr 18953310432002000030980002 lub sołtysowi, pobierającemu podatek w drodze inkasa.
2. Inkasentowi (sołtysowi) przysługuje prowizja od pobranych podatków w wysokości ustalonej na podstawie odrębnych przepisów.

§ 3

Traci moc uchwała nr XII/65/07 Rady Miejskiej w Bardzie z dnia 29 października 2007 w sprawie wysokości stawek i zasad ustalania podatku od nieruchomości na terenie Gminy Bardo.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i gminy Bardo.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 roku.

PRZEWODNICZACY
RADY MIEJSKIEJ

KAZIMIERA SZYMAŃSKA

3437**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W BARDZIE
NR XXIII/148/08**

z dnia 5 listopada 2008 r.

w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta za okres pierwszych trzech kwartałów 2008 roku dla celów obliczenia podatku rolnego w 2009 roku na obszarze gminy Bardo

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 roku, Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku o podatku rolnym (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

Średnią cenę skupu żyta ogłoszoną w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 17 października 2008 roku (M. P. Nr 81, poz. 717) w wysokości 55,80 zł za 1 dt obniża się do kwoty 38 zł/dt.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Bardo.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2009 roku.

PRZEWODNICZACY
RADY MIEJSKIEJ

KAZIMIERA SZYMAŃSKA

3438**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ BIELAWY
NR XXXII/232/08**

z dnia 29 października 2008 r.

w sprawie określenia limitu nowych licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego przewozu osób taksówkami osobowymi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874 z późn. zm.) Rada Miejska uchwała, co następuje:

§ 1

W 2009 roku ustala się limit 20 (słownie: dwudziestu) nowych licencji przeznaczonych do wydania na wykonywanie transportu drogowego taksówką osobową.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 roku.

§ 4

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

LESZEK STRÓŻYK

3439

**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ BIELAWY
NR XXXII/233/08**

z dnia 29 października 2008 r.

**w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości oraz
określenia wzorów formularzy w podatku od nieruchomości**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.), Obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 29 lipca 2008 r. w sprawie wysokości górnych stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych (M.P. Nr 59, poz. 531) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Ustala się wysokość stawek podatku od nieruchomości od osób fizycznych, osób prawnych, jednostek organizacyjnych, w tym spółek nieposiadających osobowości prawnej w następujący sposób:

- 1) od gruntów:
 - a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków – **0,69 zł** od 1 m² powierzchni,
 - b) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych – **3,90 zł** od 1 ha powierzchni,
 - c) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **0,29 zł** od 1 m² powierzchni,
- 2) od budynków lub ich części:
 - a) mieszkalnych – **0,56 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – **18,80 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – **9,24 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,

- d) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych – **4,01 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - e) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **6,43 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
- 3) od budowli lub ich części – **2% ich wartości.**

§ 2

Ustala się, do stosowania na terenie Gminy Bielawa, określone w załącznikach numer 1–5 do uchwały, wzory formularzy:

- 1) IN 1 Informacja o nieruchomościach i obiektach budowlanych – część zasadnicza – załącznik numer 1,
- 2) IN 1/A Informacja o nieruchomościach i obiektach budowlanych – część uzupełniająca. Dane o zwolnieniach podatkowych – załącznik numer 2.
- 3) DN 1 Deklaracja na podatek od nieruchomości – część zasadnicza – załącznik numer 3.
- 4) DN 1/A Deklaracja na podatek od nieruchomości – część uzupełniająca. Dane o nieruchomościach (z wyjątkiem zwolnionych) – załącznik numer 4.
- 5) DN 1/B Deklaracja na podatek od nieruchomości – część uzupełniająca. Dane o zwolnieniach

podatkowych w podatku od nieruchomości – załącznik numer 5.

§ 3

Traci moc uchwała nr XVI/116/07 Rady Miejskiej Bielawy z dnia 31 października 2007 roku w sprawie stawek podatku od nieruchomości w 2008 roku.

§ 4

Zobowiązuje się Burmistrza Miasta do podania do publicznej wiadomości treści niniejszej uchwały poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego.

§ 5

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 roku.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

LESZEK STRÓŻYK

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM.

2. Dotyczy nieruchomości położonej

2. Nr ewidencyjny

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr XXXII/233/08
Rady Miejskiej Bielawy
z dnia 29 października 2008 roku

CIT-6IN-1

INFORMACJA O NIERUCHOMOŚCIACH I OBIEKTACH BUDOWLANYCH
CZĘŚĆ ZASADNICZA

Podstawa prawna:	Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.).
Składający:	Formularz przeznaczony dla osób fizycznych będących właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, posiadaczami samodzielnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych, użytkownikami wieczystymi gruntów, posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu
Termin składania:	W terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie (wygaśnięcie) obowiązku podatkowego, lub wysokość opodatkowania.
Organ podatkowy:	Burmistrz Miasta Bielawa

B. MIEJSCE SKŁADANIA INFORMACJI

3. Burmistrz Miasta Bielawa, Pl. Wolności 1, 58-260 Bielawa

B. OBOWIĄZEK ZŁOŻENIA INFORMACJI

Podatnik ma obowiązek złożenia wraz z korektą informacji pisemnego uzasadnienia przyczyny korekty – art. 81 ustawy Ordynacja

4. Okoliczności powodujące obowiązek złożenia informacji (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. informacja składana po raz pierwszy☐ 2. korekta informacji w związku ze zmianą z dnia: ____ - ____ - ____

C. DANE PODATNIKA

C.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

5. Nazwisko	
6. Pierwsze imię, drugie imię	
7. Numer NIP	8. Numer PESEL
9. REGON	10. Data urodzenia
PKD	11. Imię ojca
	Imię matki

C.1. ADRES ZAMIESZKANIA

12. Kraj	13. Województwo	14. Powiat	
15. Gmina	16. Ulica	17. Nr domu	18. Nr lokalu
19. Miejscowość	20. Kod pocztowy	21. Poczta	

C.3. DANE IDENTYFIKACYJNE WSPÓŁMAŁŻONKA

(należy wypełnić, gdy nieruchomość stanowi małżeńską wspólność ustawową)

22. Nazwisko, pierwsze imię, drugie imię, data urodzenia	
23. Imię ojca, imię matki	
24. Numer PESEL / REGON	25. Numer NIP

C.4. ADRES ZAMIESZKANIA WSPÓŁMAŁŻONKA

26. Kraj	27. Województwo	28. Powiat	
29. Gmina	30. Ulica	31. Nr domu	32. Nr lokalu

IN-1

1/5

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI Drukowanymi literami, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM.

33. Miejscowość	34. Kod pocztowy	35. Poczta
-----------------	------------------	------------

D. DANE O NIERUCHOMOŚCIACH I OBIEKTACH BUDOWLANYCH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU		
D. 1. DATA NABYCIA (zawarcia umowy)		36. _____
D. 2. POŁOŻENIE NIERUCHOMOŚCI		
37. Położenie nieruchomości (adres)		
D. 3. TYTUŁ PRAWNY (zaznaczyć właściwy kwadrat):		
38. Rodzaj własności ☐ 1. własność ☐ 2. współwłasność	39. Rodzaj posiadania samoistnego ☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie	
40. Rodzaj użytkowania ☐ 1. użytkowanie wieczyste ☐ 2. współużytkowanie	41. Rodzaj posiadania zależnego ☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie	
D. 4. IDENTYFIKATORY GEODEZYJNE DZIAŁEK, BUDYNKÓW, LOKALI ¹⁾		
42. Działki		
43. Budynki		
44. Lokale		
D. 5. KSIĘGA WIECZYSTA		
45. Numer księgi wieczystej (zbioru dokumentów)	46. Nazwa sądu	

E. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA NIE PODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU	
E.1. POWIERZCHNIA GRUNTÓW	Podstawa opodatkowania w m² (ha)
1. Związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	47. _____ m ²
2. Pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych ²⁾	48. _____ ha
3. Pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	49. _____ m ²
E.2. POWIERZCHNIA BUDYNKÓW LUB ICH CZĘŚCI ³⁾	Podstawa opodatkowania w m²
1. Mieszkalnych – ogółem	50. _____ m ²
w tym kondygnacji o wysokości:	
- od 1,40 do 2,20 m x 50% =	51. _____ m ²
- powyżej 2,20 m	52. _____ m ²
2. Związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – ogółem	53. _____ m ²
w tym kondygnacji o wysokości:	
- od 1,40 do 2,20 m x 50% =	54. _____ m ²
- powyżej 2,20 m	55. _____ m ²

1) Identyfikatory wykazuje się, jeżeli zostały nadane.

2) Powierzchnię należy podać w hektarach, z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.

3) Podstawę opodatkowania dla budynków lub ich części stanowi powierzchnia użytkowa, czyli powierzchnia mierzona po wewnętrznej długości ścian na wszystkich kondygnacjach, z wyjątkiem powierzchni klatek schodowych oraz sztybów dźwigowych; za kondygnację uważa się również garaże podziemne, piwnice, sutereny i poddasza użytkowe.

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK, WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM.

3. Zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – ogółem		56.	m ²
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m x 50% =	57.	m ²
	- powyżej 2,20 m	58.	m ²
4. Zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych-ogółem		59.	m ²
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m x 50% =	60.	m ²
	- powyżej 2,20 m	61.	m ²
5. Pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – ogółem		62.	m ²
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m x 50% =	63.	m ²
	- powyżej 2,20 m	64.	m ²
E.3. WARTOŚĆ BUDOWLI LUB ICH CZĘŚCI ZWIĄZANYCH Z PROWADZENIEM DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ		Podstawa opodatkowania w zł z dokładnością do 1 zł	
1. budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej		65.	zł

F. INFORMACJA O ZWOLNIENIACH (do niniejszej informacji dołączono)

66. Druk IN-1/A składany (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ tak☐ nie**G. INFORMACJA O POZOSTAŁYCH WSPÓŁWŁAŚCICIELACH**

67.

H. ADRES DO KORESPONDENCJI ⁴⁾

68.

Telefon kontaktowy:

I. OŚWIADCZENIE I PODPIS PODATNIKA / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych

69. Imię

70. Nazwisko

71. Data wypełnienia informacji (dzień - miesiąc - rok)

72. Podpis (pieczęć) podatnika / osoby reprezentującej podatnika ⁵⁾

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM.

J. ADNOTACJE PODATNIKA / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

73. Uwagi podatnika / osoby reprezentującej podatnika

K. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO

74. Uwagi organu podatkowego (dzień - miesiąc - rok)

Sprawdzono pod względem merytorycznym i formalnym:

Data.....

Podpis.....

75. Data (dzień - miesiąc - rok)

__ - __ - ____

76. Podpis przyjmującego formularz

4) Adres do korespondencji wykazuje się jeżeli jest inny niż adres zamieszkania.

5) Niepotrzebne skreślić

Załącznik Nr 2
do Uchwały Nr XXXII/233/08
Rady Miejskiej Bielawy
z dnia 29 października 2008 roku

48. Numer Identyfikacji Podatkowej podatnika

48. Nr ewidencyjny

CIT-6IN-1/A

INFORMACJA O NIERUCHOMOŚCIACH I OBIEKTACH BUDOWLANYCH
CZĘŚĆ UZUPEŁNIAJĄCA
DANE O ZWOLNIENIACH PODATKOWYCH

C. PRZEZNACZENIE FORMULARZA

48. Niniejszy formularz jest częścią uzupełniającą Informacji IN-1.

C. DANE PODATNIKA

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

48. Nazwisko

48. Pierwsze imię, drugie imię

48. Identyfikator REGON

48. Numer PESEL

C. DANE DOTYCZĄCE ZWOLNIEŃ PODATKOWYCH WYNIKAJĄCYCH Z USTAWY LUB
UCHWAŁY RADY GMINY

Tytuł prawny zwolnienia	Grunty powierzchnia w m ²	Budynki lub ich części powierzchnia użytkowa w m ²	Budowle wartość w zł
Art. 7 ust. 1 pkt 1 – budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym oraz zajęte pod nie grunty, jeżeli: a) zarządca infrastruktury jest obowiązany do jej udostępniania licencjonowanym przewoźnikom kolejowym lub b) są przeznaczone wyłącznie do przewozu osób, wykonywanego przez przewoźnika kolejowego, który równocześnie zarządza tą infrastrukturą bez udostępniania jej innym przewoźnikom, lub c) tworzą linie kolejowe o szerokości torów większej niż 1.435 mm.	48.		48.
Art. 7 ust. 1 pkt 2 – budowle infrastruktury portowej, budowle infrastruktury zapewniającej dostęp do portów i przystani morskich oraz zajęte pod nie grunty.	48.		48.
Art. 7 ust. 1 pkt 3 – budynki, budowle i zajęte pod nie grunty na obszarze części lotniczych lotnisk użytku publicznego.	48.	48.	48.
Art. 7 ust. 1 pkt 4 – budynki gospodarcze lub ich części: a) służące działalności leśnej i rybactwej, b) położone na gruntach gospodarstw rolnych, służące wyłącznie działalności rolniczej, c) zajęte na prowadzenie działów specjalnych produkcji rolnej.		48.	
Art. 7 ust. 1 pkt 5 – nieruchomości lub ich części zajęte na potrzeby prowadzenia przez stowarzyszenia statutowej działalności wśród dzieci i młodzieży w zakresie oświaty, wychowania, nauki i techniki, kultury fizycznej i sportu, z wyjątkiem wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej, oraz grunty zajęte trwale na obozowiska i bazy wypoczynkowe dzieci i młodzieży.	48.	48.	
Art. 7 ust. 1 pkt 6 – grunty i budynki wpisane indywidualnie do rejestru zabytków, pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji zgodnie z przepisami o ochronie zabytków, z wyjątkiem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.	48.	48.	
Art. 7 ust. 1 pkt 7 – grunty i budynki we władaniu muzeów rejestrowanych.	48.	48.	
Art. 7 ust. 1 pkt 8 – grunty położone na obszarach objętych ochroną ścisłą, czynną lub krajobrazową, a także budynki i budowle trwale związane z gruntem, służące bezpośrednio osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody - w parkach narodowych oraz w rezerwach przyrody.	48.	48.	48.

IN-1/A

1/2

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM.

Tytuł prawny zwolnienia	Grunty powierzchnia w m ²	Budynki lub ich części powierzchnia użytkowa w m ²	Budowle wartość w zł
Art. 7 ust. 1 pkt 9 budowle wałów ochronnych, grunty pod wałami ochronnymi i położone w międzywałach, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej przez inne podmioty niż spółki wodne, ich związki oraz związki wiejskie	48.		48.
Art. 7 ust. 1 pkt 10 – grunty stanowiące nieużytki, użytki ekologiczne, grunty zadrzewione i zakrzewione, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.	48.		
Art. 7 ust. 1 pkt 11 – grunty stanowiące działki przyzagrodowe członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, którzy spełniają jeden z warunków: a) osiągnęli wiek emerytalny, b) są inwalidami zaliczonymi do I albo II grupy, c) są niepełnosprawnymi o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, d) są osobami całkowicie niezdolnymi do pracy w gospodarstwie rolnym albo niezdolnymi do samodzielnej egzystencji.	48.		
Art. 7 ust. 1 pkt 12 – budynki położone na terenie rodzinnych ogrodów działkowych, nieprzekraczające norm powierzchni ustalonych w przepisach Prawa budowlanego dla altan i obiektów gospodarczych, z wyjątkiem zajętych na działalność gospodarczą.		48.	
Art. 7 ust. 1 pkt 13 – budynki i budowle zajęte przez grupę producentów rolnych wpisaną do rejestru tych grup, wykorzystywane wyłącznie na prowadzenie działalności w zakresie sprzedaży produktów lub grup produktów wytworzonych w gospodarstwach członków grupy lub w zakresie określonym w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 88, poz. 983, z późn. zm.), zgodnie z jej aktem założycielskim.		48.	48.
Art. 7 ust. 1 pkt 14 – nieruchomości lub ich części zajęte na prowadzenie nieodpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego.	48.	48.	48.
Art. 7 ust. 2 pkt 1 – uczelnie, zwolnienie nie dotyczy przedmiotów opodatkowania zajętych na działalność gospodarczą.	48.	48.	48.
Art. 7 ust. 2 pkt 2 – szkoły, placówki, zakłady kształcenia i placówki doskonalenia nauczycieli – publiczne i niepubliczne oraz organy prowadzące te szkoły, placówki i zakłady, z tytułu zarządu, użytkowania lub użytkowania wieczystego nieruchomości szkolnych; zwolnienie nie dotyczy przedmiotów opodatkowania zajętych na działalność gospodarczą inną niż działalność oświatowa.	48.	48.	48.
Art. 7 ust. 2 pkt 3 – placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk; zwolnienie nie dotyczy przedmiotów opodatkowania zajętych na działalność gospodarczą.	48.	48.	48.
Art. 7 ust. 2 pkt 4 – prowadzący zakłady pracy chronionej lub zakłady aktywności zawodowej – w zakresie przedmiotów opodatkowania zgłoszonych wojewodzie, jeżeli zgłoszenie zostało potwierdzone decyzją w sprawie przyznania statusu zakładu pracy chronionej lub zakładu aktywności zawodowej albo zaświadczeniem – zajętych na prowadzenie tego zakładu, z wyjątkiem przedmiotów opodatkowania znajdujących się w posiadaniu zależnym podmiotów nie będących prowadzącymi zakłady pracy chronionej lub zakłady aktywności zawodowej.	48.	48.	48.
Art. 7 ust. 2 pkt 5 – jednostki badawczo-rozwojowe, z wyjątkiem przedmiotów opodatkowania zajętych na działalność gospodarczą.	48.	48.	
Art. 7 ust. 2 pkt 5a – przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego, uzyskanym na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 723) w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania zajętych na cele prowadzonych badań i prac rozwojowych.	49.	50.	51.
Inne zwolnienia wprowadzone uchwałą Rady Gminy Nr z	52.	53.	54.

D. OŚWIADCZENIE I PODPIS PODATNIKA / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

55. Data wypełnienia informacji (dzień - miesiąc - rok)

- - - - -

56. Podpis (pieczęć) podatnika / osoby reprezentującej podatnika *)

*) niepotrzebne skreślić

Numer Identyfikacji Podatkowej składającego deklarację

Załącznik Nr 3
do Uchwały Nr XXXII/233/08
Rady Miejskiej Bielawy
z dnia 29 października 2008 roku

DN-1

DEKLARACJA NA PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI - CZĘŚĆ ZASADNICZA

Podstawa prawna:	Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).
Składający:	na formularz przeznaczony dla osób prawnych, jednostek organizacyjnych oraz spółek nieposiadających osobowości prawnej będących właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, posiadaczami samodzielnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych, użytkownikami wieczystymi gruntów, posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego oraz dla osób fizycznych będących współwłaścicielami lub współposiadaczami z osobami prawnymi, bądź z innymi jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej lub ze spółkami nieposiadającymi osobowości prawnej, z wyjątkiem osób tworzących wspólnotę mieszkaniową.
Termin składania:	Do 15 stycznia każdego roku podatkowego lub w terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie bądź wygaśnięcie obowiązku podatkowego lub wysokość podatku.
Organ podatkowy:	Burmistrz Miasta Bielawa

A. MIEJSCE SKŁADANIA DEKLARACJI

PL. WOLNOŚCI 1, 58-260 BIELAWA

B. OBOWIĄZEK ZŁOŻENIA DEKLARACJI

Podatnik ma obowiązek złożenia wraz z korektą deklaracji pisemnego uzasadnienia przyczyn korekty - art. 81 ustawy Ordynacja podatkowa

Okoliczności powodujące obowiązek złożenia deklaracji (zaznaczyć właściwą kratkę)

- ☐ deklaracja roczna
☐ korekta deklaracji rocznej (miesiąc-rok)
przyczyny
.....
.....

C. PODMIOT ZOBOWIĄZANY DO ZŁOŻENIA DEKLARACJI

Rodzaj podmiotu (zaznaczyć właściwą kratkę)

1. ☐ właściciel, ☐ użytkownik wieczysty, ☐ posiadacz samodzielny, ☐ posiadacz zależny,
2. ☐ współwłaściciel, ☐ współużytkownik, ☐ współposiadacz

D. DANE PODATNIKA (niepotrzebne skreślić)

* - dotyczy składającego deklarację niebędącego osobą fizyczną

** - dotyczy składającego deklarację będącego osobą fizyczną

DANE IDENTYFIKACYJNE

Składający deklarację (zaznaczyć właściwą kratkę)

- ☐ 1. osoba fizyczna ☐ 2. osoba prawna ☐ 3. jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej ☐ 4. spółka nieposiadająca osobowości prawnej

Nazwa pełna Podatnika wg Krajowego Rejestru Sądowego * / Nazwisko, pierwsze imię, drugie imię, data urodzenia *

Nr Krajowego Rejestru Sądowego *

imię ojca **

data urodzenia **

REGON

PKD

PESEL **

Wielkość przedsiębiorcy zgodnie z ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej - Dz. U. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.

(zaznaczyć właściwą kratkę)

- ☐ 0. mikroprzedsiębiorca ☐ 1. mały przedsiębiorca ☐ 2. średni przedsiębiorca ☐ 3. inny przedsiębiorca (duży przedsiębiorca) ☐ 4. nie dotyczy

ADRES SIEDZIBY* / ADRES ZAMIESZKANIA**

Kraj	Województwo	Powiat
Gmina/Dzielnica	Ulica	Numer domu / Numer lokalu
Miejscowość	Kod pocztowy	Pocшта

ADRES DO KORESPONDENCJI — jeśli jest inny niż adres siedziby

E. Podatek od nieruchomości należy wpłacać rachunek bankowy:

BANK ZACHODNI WBK S.A. 1 0/BIELAWA 26 1090 2284 0000 0005 8600 0060

F. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA (z wyjątkiem zwolnionych)

Rodzaj przedmiotu	Podstawa opodatkowania	Stawka podatku wg Uchwały R. M.	Kwota podatku (bez zaokrągleń)
-------------------	------------------------	---------------------------------	--------------------------------

				zł, gr
F.1 POWIERZCHNIA GRUNTÓW (powierzchnia)				
1. związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	 m ²	 zł		
2. pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych (z dokładnością do czterech miejsc po przecinku)	 ha	 zł		
3. pozostałych, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	 m ²	 zł		
F.2 POWIERZCHNIA BUDYNKÓW LUB ICH CZĘŚCI (powierzchnia)				
1. mieszkalnych ogółem	 m ²	 zł		
- od 1,40 do 2,20 m x 50% =	 m ²			
- powyżej 2,20 m	 m ²			
2. Związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – ogółem	 m ²	 zł		
- od 1,40 do 2,20 m x 50% =	 m ²			
- powyżej 2,20 m	 m ²			
3. Zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – ogółem	 m ²	 zł		
- od 1,40 do 2,20 m x 50% =	 m			
- powyżej 2,20 m	 m			
4. Zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych – ogółem	 m ²	 zł		
- od 1,40 do 2,20 m x 50% =	 m			
- powyżej 2,20 m	 m			
5. Pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – ogółem	 m ²	 zł		
- od 1,40 do 2,20 m x 50% =	 m ²			
- powyżej 2,20 m	 m ²			
F.3 BUDOWLE (wartość określona na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3 – 7)				
1. budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej	 zł	2 %		
G. ŁĄCZNA KWOTA PODATKU Suma kwot z kol. F				
PO ZAOKRĄGLENIU DO PEŁNEGO ZŁOTEGO (KWOTA DO ZAPŁATY)				

H. INFORMACJA O CZĘŚCIACH UZUPEŁNIAJĄCYCH „A” I „B” (do niniejszej deklaracji dołączono)

CZĘŚĆ UZUPEŁNIAJĄCA „A” (liczba).....

CZĘŚĆ UZUPEŁNIAJĄCA „B” składana (zaznaczyć właściwą kratkę)

☐ tak

☐ nie

Zgodnie z art. 3 i 3a ustawy z dnia 17.06.1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późniejszymi zmianami) dla zobowiązań powstających z dniem zdarzenia, z którym ustawa podatkowa wiąże powstanie takiego zobowiązania podstawę wystawienia tytułu wykonawczego stanowi niniejsza deklaracja złożona przez zobowiązanego.

I. OŚWIADCZENIE I PODPISY OSÓB UPOWAŻNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODATNIKA (Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością)

Imię	Nazwisko	Podpis i pieczęć osoby
Imię	Nazwisko	Podpis i pieczęć osoby
Imię	Nazwisko	Podpis i pieczęć osoby

L. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO

w wyniku czynności sprawdzających:	Uwagi:
do przypisu kwota:	do odpisu kwota:
Sprawdzono pod względem merytorycznym i formalno-rachunkowym:	
Data.....	
Podpis.....	

OBJAŚNIENIA

- Formularz DEKLARACJI należy wypełnić na maszynie lub ręcznie drukowanymi literami.
- Podatnik składa DEKLARACJĘ wraz Deklaracją CZĘŚĆ „A” i CZĘŚĆ „B” (Deklaracji CZĘŚĆ „B” nie składa się jeżeli podatnik nie korzysta ze zwolnień lub ulg podatkowych)
- Dane dotyczące daty urodzenia i imion rodziców podaje osoba fizyczna, której nie nadano numeru PESEL
- W formularzu Deklaracja – CZĘŚĆ „A”, CZĘŚĆ „B” pod pojęciem nieruchomości rozumie się nieruchomość o odrębnym miejscu położenia (adresie) lub odrębnym numerze księgi wieczystej. Nieruchomości podaje się wg alfabetycznego układu ulic.

druk deklaracji na podatek od nieruchomości dostępny na stronie internetowej Urzędu Miejskiego w Bielawie [bip.um.bielawa](http://bip.um.bielawa.pl)

Numer Identyfikacji Podatkowej Podatnika	Pieczęć nagłówkowa
--	--------------------

Załącznik Nr 4
do Uchwały Nr XXII/233/08
Rady Miejskiej Białawy
z dnia 29 października 2008 roku

DN1/A

DEKLARACJA NA PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI – CZĘŚĆ UZUPEŁNIAJĄCA
DANE O NIERUCHOMOŚCIACH (za wyjątkiem zwolnionych)

[illegible]

[illegible]

tel.....

.....
(data i podpis osoby sporządzającej)

.....
(podpisy osób upoważnionych do reprezentowania podatnika)

Numer Identyfikacji Podatkowej Podatnika	Pieczęć nagłówkowa
---	--------------------

Załącznik Nr 5
do Uchwały Nr XXXII/233/08
Rady Miejskiej Bielawy
z dnia 29 października 2008 roku

DN1/B
DEKLARACJA NA PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI – CZĘŚĆ UZUPEŁNIAJĄCA
DANE O ZWOLNIENIACH PODATKOWYCH W PODATKU OD NIERUCHOMOŚCI

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

.....
/podpis osoby upoważnionej do reprezentowania podatnika/

.....
telefon

.....
/data i podpis osoby sporządzającej/

3440

**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ BIELAWY
NR XXXII/234/08**

z dnia 29 października 2008 r.

**w sprawie określenia wzoru formularza informacji o gruntach oraz wzoru
formularza deklaracji na podatek rolny**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 6a ust. 11 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969 z późn. zm.) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Określa się wzór formularza DR-1 DEKLARACJA NA PODATEK ROLNY – stanowiący załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

ustalenia wzoru formularza informacji o gruntach oraz wzoru formularza deklaracji na podatek rolny.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 roku i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

§ 2

Określa się wzór formularza IR-1 INFORMACJA O GRUNTACH – stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 4

Traci moc uchwała nr III/15/06 Rady Miejskiej Bielawy z dnia 30 listopada 2006 roku w sprawie

**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ**

LESZEK STRÓŻYK

Załącznik nr 1
do uchwały Nr XXXII/234/08
Rady Miejskiej Bielawy
z dnia 29 października 2008 roku

IR-1	INFORMACJA O GRUNTACH		
Podstawa prawna:	Ustawa z dnia 15 listopada 1984r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006r. Nr 136 poz. 969 z późn. zm.) zwana dalej „ustawa”		
Składający:	Formularz przeznaczony dla osób fizycznych będących właścicielami gruntów, posiadaczami samodzielnymi gruntów, użytkownikami wieczystymi gruntów, posiadaczami gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.		
Termin składania:	W terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie (wygaśnięcie) obowiązku podatkowego lub wysokość opodatkowania.		
Miejsce składania	Organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce położenia gruntów.		
A. OBOWIĄZEK ZŁOŻENIA INFORMACJI			
Podatnik ma obowiązek złożenia wraz z korektą informacji pisemnego uzasadnienia przyczyny korekty – art. 81 ustawy Ordynacja podatkowa			
1.			
A. Okoliczności powodujące obowiązek złożenia informacji (zaznaczyć właściwy kwadrat):			
B. Data nabycia/ zmiany Data nabycia / data zmiany* _____ - _____ - _____ r.			
C. ☒ 1. Złożenie informacji dokonano ☐ 2. Korekta informacji			
nabycia/zmiany.....			
MIEJSCE SKŁADANIA INFORMACJI			
URZĄD MIEJSKI W BIELAWIE, PL. WOLNOŚCI 1, 58-260 BIELAWA			
B. DANE PODATNIKA			
B.1.1 DANE IDENTYFIKACYJNE			
2.Nazwisko			
3.Pierwsze imię		4.Drugie imię	
5.Identyfikator NIP		6.Numer PESEL	
7.Identyfikator Regon		8.Klasa PKD/EKD	
Pola 9, 10, 11 należy wypełnić w przypadku, gdy numer PESEL nie został nadany			
9.Data urodzenia		10.Imię ojca	
		11.Imię matki	
B.1.2 ADRES ZAMIESZKANIA			
12.Kraj		13.Województwo	
14.Powiat			
15.Gmina		16. Ulica	
17. Nr domu		18. Nr lokalu	
19.Miejscowość		20. Kod pocztowy	
21. Poczta			
22.Telefon		23.Fax	
24.Adres e-mail			

C. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA	
Forma władania (należy zaznaczyć właściwe)	25. ☐ WŁASNOŚĆ ☐ WSPÓŁ WŁASNOŚĆ ☐ UŻYTKOWANIE WIECZYSTE ☐ WSPÓŁUŻYTKOWANIE WIECZYSTE
	☐ POSIADANIE ZALEŻNE ☐ WSPÓŁPOSIADANIE ZALEŻNE ☐ POSIADANIE SAMOISTNE ☐ WSPÓŁPOSIADANIE SAMOISTNE
Nr księgi wieczystej (dokumentu zbiorów)	26.
Położenie: A. obręb, B. ulica, C. numer działki	27. A..... B..... C.....
Identyfikator działki	28. obręb , arkusz mapy , nr działki
ŁĄCZNA POWIERZCHNIA GRUNTU ZWOLNIONYCH ORAZ OBJĘTYCH OPODATKOWANIEM (w ha fizycznych)	29.
D. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA	

Przedmiot opodatkowania	Klasa	Powierzchnia w ha fizycznych
1. GRUNTY ORNE	I	30.
	II	31.
	IIIa	32.
	IIIb	33.
	IVa	34.
	IVb	35.
	V	36.
	VI	37.
2. ŁĄKI I PASTWISKA	I	38.
	II	39.
	III	40.
	IV	41.
	V	42.
	VI	43.
3. SADY	I	44.
	II	45.
	III	46.
	IV	47.
	V	48.
	VI	49.
4. GRUNTY POD STAWAMI NIEZARYBIONYMI – grunty orne	I	50.
	II	51.
	IIIa	52.
	IIIb	53.
	IVa	54.
	IVb	55.
	V	56.
	VI	57.
5. GRUNTY POD STAWAMI NIEZARYBIONYMI – łąki i pastwiska	I	58.
	II	59.
	III	60.
	IV	61.
	V	62.
	VI	63.
6. GRUNTY ROLNE ZABUDOWANE – grunty orne	I	64.
	II	65.
	IIIa	66.
	IIIb	67.
	IVa	68.
	IVb	69.
	V	70.
	VI	71.

ŁĄCZNA POWIERZCHNIA UŻYTKÓW ROLNYCH		95.	
E. 96. Oświadczam, że: ☐ A. nie posiadam gruntów na terenie innych gmin. ☐ B. posiadam grunty rolne na terenie innych gmin, tj. Podpis podatnika:			
F. ULGI DLA GRUNTÓW POŁOŻONYCH NA TERENACH PODGÓRSKICH I GÓRSKICH			
Art. 13b ust. 1 - ulga dla gruntów położonych na terenach podgórskich i górskich	Wartość ulgi 30 % 60 %	Klasa gruntu objęta ulgą 97. 99.	Powierzchnia w ha fiz. 98. 100.
G. ADRES DO KORESPONDENCJI			
101. Kraj	102. Województwo	102. Powiat	
103. Gmina	104. Ulica	105. Nr domu	106. Nr lokalu
107. Miejscowość	108. Kod pocztowy	109. Poczta	
110. Telefon	111. Fax	112. Adres e-mail	
H. OŚWIADCZENIE I PODPIS PODATNIKA / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA			
Oświadczam, że znana jest mi odpowiedzialność karna za składanie fałszywych zeznań, przewidziana w art.233 k.k.(Dz. U. Nr 88 z 1997r. poz.553 ze zm.), zgodnie z którym za złożenie fałszywych zeznań grozi kara pozbawienia wolności do lat 3			
113. Imię		114. Nazwisko	
115. Data wypełnienia		116. Podpis podatnika	
I. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO			
117. Uwagi organu podatkowego: Sprawdzono pod względem merytorycznym oraz formalno-rachunkowym: Data..... Podpis.....			
118. Identyfikator przyjmującego formularz		119. Podpis przyjmującego formularz	

Załącznik nr 2
do uchwały Nr XXXII/234/08
Rady Miejskiej Bielawy
z dnia 29 października 2008 roku

DR-1 DEKLARACJA NA PODATEK ROLNY	
A.	Podstawa prawna: Ustawa z dnia 15 listopada 1984r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006r. Nr 136 poz. 969 z późn. zm.) zwana dalej „ustawą” Składający: Formularz przeznaczony dla osób prawnych, jednostek organizacyjnych i spółek nieposiadających osobowości prawnej będących właścicielami gruntów, posiadaczami samodzielnymi gruntów, użytkownikami wieczystymi gruntów, posiadaczami gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego oraz dla osób fizycznych będących współwłaścicielami lub współposiadaczami z osobami prawnymi lub z jednostkami organizacyjnymi, w tym spółkami nieposiadającymi osobowości prawnej Termin składania: Do 15 stycznia każdego roku podatkowego lub w terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie (wygaśnięcie) obowiązku podatkowego lub wysokość opodatkowania. Miejsce składania: Organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce położenia gruntów
B.	Status składającego deklarację (zaznaczyć właściwy kwadrat) : ☐ osoba fizyczna, ☐ osoba prawna, ☐ jednostka organizacyjna, w tym spółka nieposiadająca osobowości prawnej.
C.	OBOWIĄZEK ZŁOŻENIA DEKLARACJI Podatnik ma obowiązek złożenia wraz z korektą deklaracji pisemnego uzasadnienia przyczyny korekty – art. 81 ustawy Ordynacja podatkowa 1. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat): A. Stan obowiązywania na dzień _____ - _____ - _____ r. B. ☐ Dokument potwierdzający wystąpienie okoliczności ☐ 1. Złożenie deklaracji ☐ 2. Korekta deklaracji
MIEJSCE SKŁADANIA DEKLARACJI	
URZĄD MIEJSKI W BIELAWIE, PL. WOLNOŚCI 1, 58-260 BIELAWA	
D.	DANE PODATNIKA: * - DOTYCZY OSOBY PRAWNEJ, ** - DOTYCZY OSOBY FIZYCZNEJ
D.1 DANE IDENTYFIKACYJNE	
2. Nazwa pełna * / Nazwisko**	
3. Nazwa skrócona * / Pierwsze imię, drugie imię **	
4. Identyfikator REGON	5. Numer PESEL **
Pola 6, 7, 8 wypełnia osoba fizyczna, gdy numer PESEL nie został nadany	
6. Data urodzenia	7. Imię ojca
8. Imię matki	
D.2 ORGAN REJESTROWY *	
9. Nazwa organu rejestrowego:	
10. Dane osoby reprezentującej firmę:	
11. Nazwa, numer rejestru i data rejestracji:	12. Klasa PKD lub EKD:
D.3 ADRES SIEDZIBY * / ZAMIESZKANIA **	
13. Kraj	14. Województwo
15. Powiat	
16. Gmina	17. Ulica
18. Nr domu	19. Nr lokalu
20. Miejscowość	21. Kod pocztowy
22. Poczta	
23. Telefon	24. Fax
25. Adres e-mail	

E. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA

Forma władania (należy zaznaczyć właściwe)	28. ☐ WŁASNOŚĆ ☐ WSPÓŁWŁASNOŚĆ ☐ UŻYTKOWANIE WIECZYSTE ☐ WSPÓLUŻYTKOWANIE WIECZYSTE	☐ POSIADANIE ZALEŻNE ☐ WSPÓLPOSADANIE ZALEŻNE ☐ POSIADANIE SAMOISTNE ☐ WSPÓLPOSADANIE SAMOISTNE
Nr księgi wieczystej (dokumentu zbiorów)	29.	
Identyfikator działki	30.	
Położenie: A. Obręb B. Ulica C. Numer działki	31. A. B. C. obręb . arkusz mapy . nr działki	
ŁĄCZNA POWIERZCHNIA GRUNTÓW ZWOLNIONYCH ORAZ PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU (w ha fizycznych)	32.	

F. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA

Przedmiot opodatkowania	Klasa	Powierzchnia w ha fizycznych	Przelicznik	Powierzchnia w ha przeliczeniowych	Stawka podatku obliczana na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku rolnym	Kwota podatku
1. GRUNTY ORNE	I	33.	1,80	34.	35.	36.
	II	37.	1,65	38.	39.	40.
	IIIa	41.	1,50	42.	43.	44.
	IIIb	45.	1,25	46.	47.	48.
	IVa	49.	1,00	50.	51.	52.
	IVb	53.	0,75	54.	55.	56.
	V	57.	0,30	58.	59.	60.
2. ŁĄKI I PASTWISKA	VI	61.	0,15	62.	63.	64.
	I	65.	1,60	66.	67.	68.
	II	69.	1,35	70.	71.	72.
	III	73.	1,15	74.	75.	76.
	IV	77.	0,70	78.	79.	80.
	V	81.	0,20	82.	83.	84.
3. SĄDY	VI	85.	0,15	86.	87.	88.
	I	89.	1,80	90.	91.	92.
	II	93.	1,65	94.	95.	96.
	III	97.	1,50	98.	99.	100.
	IV	101.	1,00	102.	103.	104.
	V	105.	0,30	106.	107.	108.
	VI	109.	0,15	110.	111.	112.

4. GRUNTY POD STAWAMI NIEZARYBIONYMI – grunty orne	I	113.	1,80	114.	115.	116.
	II	117.	1,65	118.	119.	120.
	IIIa	121.	1,50	122.	123.	124.
	IIIb	125.	1,25	126.	127.	128.
	IVa	129.	1,00	130.	131.	132.
	IVb	133.	0,75	134.	135.	136.
	V	137.	0,30	138.	139.	140.
	VI	141.	0,15	142.	143.	144.
5. GRUNTY POD STAWAMI NIEZARYBIONYMI – łąki i pastwiska	I	145.	1,60	146.	147.	148.
	II	149.	1,35	150.	151.	152.
	III	153.	1,15	154.	155.	156.
	IV	157.	0,70	158.	159.	160.
	V	161.	0,20	162.	163.	164.
	VI	165.	0,15	166.	167.	168.
6. GRUNTY ROLNE ZABUDOWANE – grunty orne	I	169.	1,80	170.	171.	172.
	II	173.	1,65	174.	175.	176.
	IIIa	177.	1,50	178.	179.	180.
	IIIb	181.	1,25	182.	183.	184.
	IVa	185.	1,00	186.	187.	188.
	IVb	189.	0,75	190.	191.	192.
	V	193.	0,30	194.	195.	196.
	VI	197.	0,15	198.	199.	200.
7. GRUNTY ROLNE ZABUDOWANE – łąki i pastwiska	I	201.	1,60	202.	203.	204.
	II	205.	1,35	206.	207.	208.
	III	209.	1,15	210.	211.	212.
	IV	213.	0,70	214.	215.	216.
	V	217.	0,20	218.	219.	220.
	VI	221.	0,15	222.	223.	224.
8. ROWY – grunty orne	I	225.	1,80	226.	227.	228.
	II	229.	1,65	230.	231.	232.
	IIIa	233.	1,50	234.	235.	236.
	IIIb	237.	1,25	238.	239.	240.
	IVa	241.	1,00	242.	243.	244.
	IVb	245.	0,75	246.	247.	248.
	V	249.	0,30	250.	251.	252.
	VI	253.	0,15	254.	255.	256.
9. ROWY – łąki i pastwiska	I	257.	1,60	258.	260.	261.
	II	262.	1,35	263.	264.	265.
	III	266.	1,15	267.	268.	269.
	IV	270.	0,70	271.	272.	273.
	V	274.	0,20	275.	276.	277.
	VI	278.	0,15	279.	280.	281.
10. UŻYTKI ROLNE (ROWY, GRUNTY POD STAWAMI NIEZARYBIONYMI) BEZ OZNACZENIA KLASY GLEBOZNAWCZEJ		282.		283.	284.	285.

11. GRUNTY POD STAWAMI ZARYBIONYMI ŁOŚOSIEM, TROCIĄ, GŁOWACICĄ, PALIĄ, PSTRAGIEM	286.	1,00	287.	288.	289.
12. GRUNTY POD STAWAMI ZARYBIONYMI INNYMI GATUNKAMI RYB	290.	0,20	291.	292.	293.
ŁĄCZNA POWIERZCHNIA UŻYTKÓW ROLNYCH	294.				
ŁĄCZNA KWOTA PODATKU (po zaokrągleniu do pełnych złotych)	295.				

G. 296. Oświadczam, że:

☐ Ni e posiadam gruntów na terenie innych gmin,

☐ Posiadam grunty na terenie innych gmin, tj.

Podpis podatnika:

H. ZWOLNIENIA Z PODATKU ROLNEGO

Tytuł prawny zwolnienia	Powierzchnia w ha przelicznikowych	Kwota zwolnienia
ZWOLNIENIE PRZEDMIOTOWE		
Art. 12 ust. 1 pkt 1 – użytki rolne klasy V, VI, I i VIz	297.	298.
Art. 12 ust. 1 pkt 1 – grunty zadrzewione i zakrzewione ustanowione na użytkach rolnych	299.	300.
Art. 12 ust. 1 pkt 2 – grunty położone w pasie drogi granicznej	301.	302.
Art. 12 ust. 1 pkt 3 – grunty orte, łąki i pastwiska objęte melioracją – w roku, w którym uprawy zostały zniszczone wskutek robót drenarskich	303.	304.
Art. 12 ust. 1 pkt 4 – grunty przeznaczone na utworzenie nowego gospodarstwa rolnego lub powiększenie już istniejącego do powierzchni nieprzekraczającej 100 ha: a) będące przedmiotem prawa własności lub prawa użytkowania wieczystego, nabyte w drodze umowy sprzedaży, b) będące przedmiotem umowy o oddanie gruntów w użytkowanie wieczyste, c) wchodzące w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, objęte w trwałe zagospodarowanie	305.	306.
W przypadku korzystania z ulgi, po upływie okresu zwolnienia (zaznaczyć właściwy kwadrat) ☐ 75% ☐ 50%	307. Ulga	
Art. 12 ust. 1 pkt 5 – grunty gospodarstw rolnych powstałe z zagospodarowania nieużytków na okres 5 lat, licząc od roku następnego po zakończeniu zagospodarowania	308.	309.
W przypadku korzystania z ulgi, po upływie okresu zwolnienia (zaznaczyć właściwy kwadrat) ☐ 75% ☐ 50%	310. Ulga	
Art. 12 ust. 1 pkt 6 – grunty gospodarstw rolnych otrzymane w drodze scalenia lub scalenia - na 1 rok następujący po roku, w którym dokonano wymiany lub scalenia gruntów	311.	312.
W przypadku korzystania z ulgi, po upływie okresu zwolnienia (zaznaczyć właściwy kwadrat) ☐ 75% ☐ 50%	313. Ulga	
Art. 12 ust. 1 pkt 7 – grunty gospodarstw rolnych, na których zaprzestano uprawy rolnej, zwolnienie nie może dotyczyć więcej niż 20% powierzchni użytków rolnych gospodarstwa rolnego, nie więcej niż 10 ha – na okres nie dłuższy niż 3 lata, w stosunku do tych samych gruntów	314.	315.
Art. 12 ust. 1 pkt 8 – użytki ekologiczne	316.	317.
Art. 12 ust. 1 pkt 9 – grunty zajęte przez zbiorniki wody służące do zaopatrzenia ludności w wodę	318.	319.
Art. 12 ust. 1 pkt 10 – grunty pod wałami przeciwpowodziowymi i grunty położone w międzywałach	320.	321.
Art. 12 ust. 1 pkt 11 – grunty wpisane do rejestru zabytków, pod warunkiem ich zagospodarowania i utrzymania zgodnie z przepisami o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami	322.	323.

Art. 12 ust. 1 pkt 12 – grunty stanowiące działki przyzagrodowe członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, którzy: a) osiągnęli wiek emerytalny, b) są inwalidami zaliczonymi do I albo do II grupy c) są niepełnosprawnymi o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, d) są osobami całkowicie niezdolnymi do pracy w gospodarstwie rolnym albo niezdolnymi do samodzielnej egzystencji	324.	325.		
ZWOLNIENIA PODMIOTOWE				
Art. 12 ust. 2 pkt 1 – uczelnie	326.	327.		
Art. 12 ust. 2 pkt 2 – szkoły, placówki, zakłady kształcenia i placówki doskonalenia nauczycieli – publiczne i niepubliczne oraz organy prowadzące te szkoły, placówki i zakłady z tytułu zarządu, użytkowania lub użytkowania wieczystego gruntów	328.	329.		
Art. 12 ust. 2 pkt 3 – placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk	330.	331.		
Art. 12 ust. 2 pkt 4 – prowadzący zakłady pracy chronionej lub zakłady aktywności zawodowej w zakresie gruntów zgłoszonych wojewodzie, jeżeli zgłoszenie zostało potwierdzone decyzją w sprawie przyznania statusu zakładu pracy chronionej lub zakładu aktywności zawodowej albo zaświadczeniem – zajętych na prowadzenie tego zakładu, z wyjątkiem gruntów znajdujących się w posiadaniu zależnym podmiotów niebędących prowadzącymi zakłady pracy chronionej lub zakłady aktywności zawodowej	332.	333.		
Art. 12 ust. 2 pkt 5 – jednostki badawczo – rozwojowe	334.	335.		
Art. 12 ust. 2 pkt 5a – przedsiębiorcy o statusie centrum badawczo – rozwojowego uzyskanym na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz.U. Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006r. Nr 107, poz. 723) w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania zajętych na cele prowadzonych badań i prac rozwojowych	336.	337.		
Art. 12, ust. 2, pkt 6 – Polski Związek Działkowców z tytułu użytkowania i użytkowania wieczystego gruntów rodzinnych ogrodów działkowych	339.	340.		
ŁĄCZNA KWOTA ZWOLNIENIA (po zaokrągleniu do pełnych złotych)		341.		
I. ULGI W PODATKU ROLNYM				
Art. 13b ust. 1 - ulga dla gruntów położonych na terenach podgórskich i górskich	Procent ulgi	Klasa objęta ulgą	Powierzchnia objęta ulgą	Kwota ulgi
	60 %	342.	343.	344.
	30 %	345.	346.	347.
ŁĄCZNA KWOTA ULGI (po zaokrągleniu do pełnych złotych)				348.
J. KWOTA PODATKU DO ZAPŁATY PO ODLICZENIU ULG (po zaokrągleniu do pełnych złotych)				349.
J. ADRES DO KORESPONDENCJI				
350.Kraj	351. Województwo		352.Powiat	
353.Gmina	354.Ulica		355.Nr domu	356.Nr lokalu
357.Miejscowość	358.Kod pocztowy		359.Poczta	
360.Telefon	361.Fax		362.Adres e-mail	
K. OŚWIADCZENIE I PODPIS PODATNIKA/ OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA				
Oświadczam, że znana jest mi odpowiedzialność karna za składanie fałszywych zeznań, przewidziana w art. 233 kk (Dz. U. Nr 88, poz. 553 ze zm.); zgodnie, z którym za złożenie fałszywych zeznań grozi kara pozbawienia wolności do lat 3				
363.Podpis osoby odpowiedzialnej za prawidłowe wypełnienie deklaracji		364.Podpis podatnika / osoby reprezentującej podatnika		
365.Nr telefonu				
366.Pieczęć podatnika		367. Data wypełnienia zgłoszenia		

L ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO	
368. Uwagi organu podatkowego Sprawdzono pod względem merytorycznym i formalno rachunkowym:	
Data:.....	
Podpis:.....	
369. Identyfikator przyjmującego formularz	370. Podpis przyjmującego formularz

Pouczenie:

W przypadku niewpłacenia w określonych ustawowo terminach kwoty należnego podatku lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005r. Nr 229, poz. 1954 ze zm.)

3441

**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ BIELAWY
NR XXXII/235/08**

z dnia 29 października 2008 r.

**w sprawie określenia wzoru formularza informacji o lasach oraz wzoru
formularza deklaracji na podatek leśny**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 6 ust. 9 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682 z późn. zm.) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Określa się wzór formularza DL-1 DEKLARACJA NA PODATEK LEŚNY – stanowiący załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2

Określa się wzór formularza IL-1 INFORMACJA O LASACH – stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 4

Traci moc uchwała nr III/16/06 Rady Miejskiej Bielawy z dnia 30 listopada 2006 roku w sprawie ustalenia wzoru formularza informacji o lasach oraz wzoru formularza deklaracji na podatek leśny.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 roku i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ**

LESZEK STRÓŻYK

Załącznik Nr 1
do uchwały Nr XXXII/235/08
Rady Miejskiej Bielawy
z dnia 29 października 2008 roku

IL-1	INFORMACJA O LASACH		
Podstawa prawna:	Ustawa z dnia 30 października 2002r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200 poz. 1682 z późn. zm.) zwana dalej „ustawą”		
Składający:	Formularz przeznaczony dla osób fizycznych będących właścicielami lasów, posiadaczami samodzielnymi lasów, użytkownikami wieczystymi lasów, posiadaczami lasów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.		
Termin składania:	W terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie (wygaśnięcie) obowiązku podatkowego lub wysokość opodatkowania.		
Miejsce składania	Organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce położenia lasu.		
A. OBOWIĄZEK SKŁADANIA INFORMACJI			
Podatnik ma obowiązek złożenia wraz z korektą informacji pisemnego uzasadnienia przyczyny korekty – art. 81 ustawy Ordynacja podatkowa			
1.Okoliczności powodujące obowiązek złożenia informacji (zaznaczyć właściwy kwadrat):			
☐ 1. Złożenie informacji ☐ korekty* — ☐ 2. Korekta informacji * niewłaściwe przekreślić			
MIEJSCE ZŁOŻENIA INFORMACJI			
Urząd Miasta / Gminy do którego adresowana jest informacja			
URZĄD MIEJSKI W BIELAWIE, PL. WOLNOŚCI 1, 58-260 BIELAWA			
B. DANE PODATNIKA/ PODATNIKÓW			
B.1.1 DANE IDENTYFIKACYJNE			
2.Nazwisko			
3.Pierwsze imię		4.Drugie imię	
5.Identyfikator NIP		6.Numer PESEL	
7.Identyfikator Regon		8.Klasa PKD/EKD	
Pola 9, 10, 11 należy wypełnić w przypadku, gdy numer PESEL nie został nadany			
9.Data urodzenia		10.Imię ojca	
		11.Imię matki	
B.1.2 ADRES ZAMIESZKANIA			
12.Kraj		13.Województwo	
14. Powiat			
15.Gmina		16. Ulica	
17. Nr domu		18. Nr lokalu	
19. Miejscowość		20. Kod pocztowy	
21. Poczta			
22.Telefon		23.Fax	
24.Adres e-mail			
C. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA (uzupełnianie w przypadku posiadania jednej działki, w przypadku posiadania kilku działek należy wypełnić załącznik do działek)			

Forma władania (należy zaznaczyć właściwe)	25.		
	☐ własność ☐ współwłasność ☐ użytkowanie wieczyste ☐ współużytkowanie wieczyste		
	☐ posiadanie zależne ☐ współposiadanie zależne ☐ posiadanie samoistne ☐ współposiadanie samoistne		
Nr księgi wieczystej (dokumentu zbiorów)	26.		
Położenie	27.		
Identyfikator działki	28. _____ obręb . arkusz mapy . nr działki		
ŁĄCZNA POWIERZCHNIA LASU (w ha fizycznych)	29.		
D. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU			
	Położenie	Powierzchnia w ha fizycznych	UWAGI
1. LASY	30.	31.	32.
2. LASY OCHRONNE	33.	34.	35.
3. LASY WCHODZĄCE W SKŁAD REZERWATÓW PRZYRODY	36.	37.	38.
4. LASY WCHODZĄCE W SKŁAD PARKÓW NARODOWYCH	39.	40.	41.
E. ZWOLNIENIA Z PODATKU LEŚNEGO			

Tytuł prawny zwolnienia	Powierzchnia W ha fizycznych	
ZWOLNIENIA PRZEDMIOTOWE		
Art. 7 ust. 1 pkt 1- lasy z drzewostanem w wieku do 40 lat	42.	
Art. 7 ust. 1 pkt 2 - lasy wpisane indywidualnie do rejestru zabytków	43.	
Art. 7 ust. 1 pkt 3 - użytki ekologiczne	44.	
ZWOLNIENIA PODMIOTOWE		
Art. 7 ust. 2 pkt 1 – uczelnie	45.	
Art. 7 ust. 2 pkt 2 - szkoły, placówki, zakłady kształcenia i placówki doskonalenia nauczycieli – publiczne i niepubliczne oraz organy prowadzące te szkoły, placówki i zakłady odpowiednio z tytułu zarządu, użytkowania lub użytkowania wieczystego nieruchomości szkolnych.	46.	
Art. 7 ust. 2 pkt 3 - placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk	47.	
Art. 7 ust. 2 pkt 4 - prowadzący zakłady pracy chronionej lub zakłady aktywności zawodowej w zakresie lasów wymienionych w decyzji w sprawie przyznania statusu zakładu pracy chronionej lub zakładu aktywności zawodowej lub zgłoszonych wojewodzie – zajętych na prowadzenie tego zakładu, z wyłączeniem lasów, które znajdują się w posiadaniu zależnym podmiotów niebędących prowadzącymi zakłady pracy chronionej lub zakłady aktywności zawodowej	48.	
Art. 7 ust. 2 pkt 5 - jednostki badawczo-rozwojowe	49.	
Art. 7 ust. 2 pkt 6 – przedsiębiorcy o statusie centrum badawczo – rozwojowego uzyskanym na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz.U. Nr 179, poz. 1484) w zakresie przedmiotów opodatkowania zajętych na prowadzenie przez nich badań i prac rozwojowych	50.	
Art. 7 ust. 3 / Uchwała Rady Miasta	51.	
F. ADRES DO KORESPONDENCJI		
52.Kraj	53.Województwo	25.Powiat
26.Gmina	27.Ulica	28.Nr domu
30.Miejscowość	31.Kod pocztowy	32.Poczta
33.Telefon	34.Fax	35.Adres e-mail

G. OŚWIADCZENIE I PODPIS PODATNIKA / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA	
Oświadczam, że znana jest mi odpowiedzialność karna za składanie fałszywych zeznań, przewidziana w art. 233 kk (Dz.U. Nr 88 z 1997r. poz. 553 ze zm.), zgodnie z którym za złożenie fałszywych zeznań grozi kara pozbawienia wolności do lat 3.	
36.Imię	37.Nazwisko
38.Data wypełnienia	39.Podpis/pieczęć podatnika/osoby reprezentującej podatnika
H. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO	
40.Uwagi organu podatkowego	
Sprawdzono pod względem merytorycznym oraz formalno-rachunkowym:	
Data:	
Podpis:	
70. Identyfikator przyjmującego formularz	71. Podpis przyjmującego formularz

E. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA				
Forma władania (należy zaznaczyć właściwe)	26.	☐ własność ☐ współwłasność ☐ użytkowanie wieczyste ☐ współużytkowanie wieczyste ☐ posiadanie zależne ☐ współposiadanie zależne ☐ posiadanie samoistne ☐ współposiadanie samoistne		
Nr księgi wieczystej (dokumentu zborów)	27.			
Położenie	28.			
Identyfikator działki	29.	_____ obręb . arkusz mapy . nr działki		
ŁĄCZNA POWIERZCHNIA LASU (w ha fizycznych)	30.			

F. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU				
	Położenie	Powierzchnia w ha fizycznych	Stawka podatku obliczana na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy o podatku leśnym	Kwota podatku
1. LASY	31.	32.	33.	34.
2. LASY OCHRONNE	35.	36.	37.	38.
3. LASY WCHODZĄCE W SKŁAD REZERWATÓW PRZYRODY	39.	40.	41.	42.
4. LASY WCHODZĄCE W SKŁAD PARKÓW NARODOWYCH	43.	44.	45.	46.
ŁĄCZNA KWOTA PODATKU (PO ZAOKRĄGLENIU DO PEŁNYCH ZŁOTYCH)				47.

G. ZWOLNIENIA Z PODATKU LEŚNEGO		
Tytuł prawny zwolnienia	Powierzchnia w ha fizycznych	Kwota zwolnienia
ZWOLNIENIA PRZEDMIOTOWE		
Art. 7 ust. 1 pkt 1 - lasy z drzewostanem w wieku do 40 lat	48.	49.
Art. 7 ust. 1 pkt 2 - lasy wpisane indywidualnie do rejestru zabytków	50.	51.
Art. 7 ust. 1 pkt 3 - użytki ekologiczne	52.	53.
ZWOLNIENIA PODMIOTOWE		
Art. 7 ust. 2 pkt 1 - uczelnie	54.	55.

Art. 7 ust. 2 pkt 2 - szkoły, placówki, zakłady kształcenia i placówki doskonalenia nauczycieli – publiczne i niepubliczne oraz organy prowadzące te szkoły, placówki i zakłady odpowiednio z tytułu zarządu, użytkowania lub użytkowania wieczystego nieruchomości szkolnych.	56.	57.
Art. 7 ust. 2 pkt 3 - placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk	58.	59.
Art. 7 ust. 2 pkt 4 - prowadzący zakłady pracy chronionej lub zakłady aktywności zawodowej w zakresie lasów wymienionych w decyzji w sprawie przyznania statusu zakładu pracy chronionej lub zakładu aktywności zawodowej lub zgłoszonych województwie – zajętych na prowadzenie tego zakładu, z wyłączeniem lasów, które znajdują się w posiadaniu zależnym podmiotów niebędących prowadzącymi zakłady pracy chronionej lub zakłady aktywności zawodowej	60.	61.
Art. 7 ust. 2 pkt 5 - jednostki badawczo-rozwojowe	62.	63.
Art. 7 ust. 2 pkt 6 - przedsiębiorców o statusie centrum badawczo - rozwojowego uzyskanym na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz.U. Nr 179, poz. 1484) w zakresie przedmiotów opodatkowania zajętych na prowadzenie przez nich badań i prac rozwojowych	64.	65.
Art. 7 ust 3 / Uchwała Rady Miasta	66.	67.
ŁĄCZNA KWOTA ZWOLNIENIA (PO ZAOKRĄGLENIU DO PEŁNYCH ZŁOTYCH)		68.

H. ADRES DO KORESPONDENCJI			
69.Kraj	70.Województwo		71.Powiat
72.Gmina	73.Ulica	74.Nr domu	75.Nr lokalu
76.Miejscowość	77.Kod pocztowy		78.Poczta
79.Telefon	80.Fax	81.Adres e-mail	

I. OŚWIADCZENIE I PODPIS PODATNIKA	
Oświadczam, że znana jest mi odpowiedzialność karna za składanie fałszywych zeznań, przewidziana w art. 233 kk (Dz. U. Nr 88 z 1997r., poz. 553 ze zm.), zgodnie z którym za złożenie fałszywych zeznań grozi kara pozbawienia wolności do lat 3	
82.Nazwisko i imię oraz podpis osoby odpowiedzialnej za prawidłowe wypełnienie deklaracji	83.Podpis podatnika / osoby reprezentującej podatnika
Nr telefonu	
84.Pieczęć podatnika	85.Data wypełnienia zgłoszenia

J. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO	
86.Uwagi organu podatkowego Sprawdzone pod względem merytorycznym oraz formalno-rachunkowym:	
Data:	
Podpis:	
87.Identyfikator przyjmującego formularz	88.Podpis przyjmującego formularz

Pouczenie:

W przypadku niewpłacenia w określonych ustawowo terminach kwoty należnego podatku lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005r. Nr 229, poz. 1954 ze zm.)

3442

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ BIELAWY NR XXXII/238/08

z dnia 29 października 2008 r.

zmieniająca uchwałę nr LII/389/06 Rady Miejskiej Bielawy z dnia 28 czerwca 2006 roku w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Bielawa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 z późn. zm.) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

W uchwale nr LII/389/06 Rady Miejskiej Bielawy z dnia 28 czerwca 2006 roku w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Bielawa (Dz. Urz. Woj. Dolnośl. Nr 159, poz. 2521 z dnia 4 sierpnia 2006 r.), § 24 otrzymuje brzmienie:

1. Dopuszcza się utrzymywanie drobiu na nieruchomościach z zabudową jednorodzinną, w przypadku spełnienia przez osobę utrzymującą drób następujących warunków:
 - 1) utrzymywania drobiu w taki sposób, aby nie powodowało to uciążliwości dla mieszkańców sąsiednich nieruchomości, jak na przykład: hałas, odór (smród, fetor), zanieczyszczenie terenu itp.,
 - 2) utrzymywania drobiu w obiektach budowlanych lub na terenach ogrodzonych uniemożliwiających ich przemieszczanie się poza granice nieruchomości,
 - 3) niezwłocznego usuwania wszelkich nieczystości związanych z utrzymywaniem drobiu.
2. Dopuszcza się utrzymywanie gołębi w gołębnikach w przypadku spełnienia przez osobę utrzymującą gołębie następujących warunków:
 - 1) posiadania prawa władania nieruchomością lub częścią nieruchomości, na której prowadzone jest utrzymywanie gołębi. W przypad-

ku najmu lub dzierżawy nieruchomości, osoba utrzymująca gołębie powinna posiadać pisemną zgodę właściciela nieruchomości na wykorzystanie jej na cele związane z utrzymywaniem gołębi,

- 2) utrzymywania gołębi w taki sposób, aby nie powodowało to uciążliwości dla mieszkańców sąsiednich nieruchomości jak na przykład: hałas, odór (smród, fetor), zanieczyszczenie terenu itp.,
- 3) niezwłocznego usuwania z miejsc, o których mowa w punkcie 1, wszelkich nieczystości związanych z utrzymywaniem gołębi.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

LESZEK STRÓŻYK

3443

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W BIERUTOWIE NR XXVII/205/2008

z dnia 30 października 2008 r.

w sprawie zasad gospodarowania aktywami trwałymi Zespołu Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Bierutowie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a i 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 53 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 z późn. zm.) Rada Miejska w Bierutowie uchwala, co następuje:

§ 1

Zespół Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Bierutowie gospodaruje aktywami trwałymi zgodnie z wymaganiami prawidłowej gospodarki, w ramach prowadzonej działalności statutowej.

§ 2

Uchwała się następujące zasady nieodpłatnego użytkowania przez Zespół Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Bierutowie nieruchomości stanowiących własność Miasta i Gminy Bierutów, położonych w Bierutowie przy ul. Słowackiego 2, oznaczoną geodezyjnie jako działka nr 43,AM23 o powierzchni 0,3517 ha, zapisanej w księdze wieczystej KW 76370, zabudowanej ośrodkiem zdrowia, budynkiem mieszkalnym i garażem oraz w Wabienicach, oznaczoną geodezyjnie jako działka nr 178/1,AM1 o powierzchni 0,1972 ha, zapisaną w księdze wieczystej KW 76385, zabudowanej ośrodkiem zdrowia i budynkiem gospodarczym:

1. Nieodpłatne użytkowanie nieruchomości może nastąpić wyłącznie na zasadach określonych w przepisach Kodeksu Cywilnego z zastrzeżeniem ust. 2:
 - 1) wdzierżawienie, wynajęcie oraz użyczenie nieruchomości oddanych w nieodpłatne użytkowanie wymaga w każdym przypadku zgody Rady Miejskiej w Bierutowie.
 - 2) odbudowa, rozbudowa, nadbudowa, przebudowa i rozbiórka obiektów budowlanych na

nieruchomościach oddanych w nieodpłatne użytkowanie, po uprzednim zaopiniowaniu przez Radę Społeczną Zespołu, wymaga zgody Rady Miejskiej w Bierutowie.

2. Zasady określone w ust. 1 nie dotyczą lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminnego uregulowanego odrębnymi przepisami.

§ 3

Zbycie pozostałych aktywów trwałych Zespołu Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Bierutowie, oddanie ich w dzierżawę, najem, użytkowanie oraz użyczenie wymaga zgody Rady Miejskiej w Bierutowie.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Bierutów.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

JÓZEF SKRABURSKI

3444

**UCHWAŁA RADY MIASTA BOLESŁAWIEC
NR XXIX/247/08**

z dnia 29 października 2008 r.

w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) oraz art. 40 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, ze zm.: z 2007 r. Nr 23, poz. 136, Nr 192, poz. 1381; z 2008 r. Nr 54, poz. 326) Rada Miasta Bolesławiec uchwala, co następuje:

§ 1

Za zajęcie pasa drogowego drogi publicznej gminnej, której zarządcą jest Prezydent Miasta Bolesławiec, na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, a dotyczącą:

- 1) prowadzenia robót w pasie drogowym,
- 2) umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego,
- 3) umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarzą-

dzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam,

- 4) zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1–3, pobiera się opłaty w wysokościach ustalonych niniejszą uchwałą.

§ 2

1. Za zajęcie 1 m² powierzchni pasa drogowego drogi publicznej gminnej w celu określonym w § 1 pkt 1 ustala się następujące stawki opłat za każdy dzień zajęcia:
 - 1) jezdni:
 - a) do 20% szerokości – **1,00 zł**,
 - b) od 20 do 50% szerokości – **2,00 zł**,
 - c) powyżej 50% do całkowitego zajęcia – **4,00 zł**;
 - 2) chodnika, ciągu pieszego, ścieżki rowerowej – **1,00 zł**;
 - 3) pobocza, zieleni przydrożnej, drogi gruntowej – **0,50 zł**.
2. Do wybudowanych i przebudowanych po 2005 roku elementów pasa drogowego, wymienionych w ust. 1, ustala się następujące podwyższone stawki opłat za każdy dzień zajęcia 1 m² pasa drogowego:
 - 1) stawka za zajęcie jezdni do 20% szerokości wynosi – **2,00 zł**,
 - 2) stawka za zajęcie za zajęcie od 20% do 50% szerokości wynosi – **4,00 zł**,
 - 3) stawka za zajęcie jezdni powyżej 50% do całkowitego zajęcia – **8,00 zł**,
 - 4) chodnika, ciągu pieszego, ścieżki rowerowej – **2,00 zł**.

§ 3

1. Za zajęcie pasa drogowego drogi publicznej gminnej na cele określone w § 1 pkt 2, ustala się roczną stawkę opłat za 1 m² powierzchni pasa drogowego zajętego przez rzut poziomy umieszczanego urządzenia, w wysokości **20,00 zł**.
2. W przypadku umieszczania w pasie drogowym urządzeń wodnych i kanalizacji sanitarnej stosuje się stawki w wysokości 50% stawki określonej w pkt 1.

§ 4

1. Za każdy dzień zajęcia pasa drogowego drogi publicznej gminnej w celu określonym w § 1 pkt 3, ustala się stawkę opłaty za 1 m² powierzchni pasa drogowego zajętego przez rzut poziomy obiektu budowlanego, w wysokości **2,00 zł**.
2. Za każdy dzień umieszczenia w pasie drogowym reklamy ustala się stawkę opłaty za 1 m² powierzchni reklamy w wysokości **2,00 zł**.

§ 5

1. Za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych, o których mowa w § 1, w celu określonym w § 1 pkt 4, ustala się następujące opłaty:
 - 1) za zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia w nim obiektu handlowego lub usługowego (kioski, stoliki reklamowe, ogródki gastronomiczne) – **2,00 zł** za 1 m² powierzchni zajętego pasa drogowego dziennie,
 - 2) za zajęcie pasa drogowego jezdni w celu wyznaczenia miejsca parkingowego na prawach wyłączności (tzw. „koperta”) – **10,00 zł** za 1 m² powierzchni wyznaczonego miejsca postojowego.
2. Przepis ust. 1 pkt 2 nie dotyczy miejsc wyznaczonych dla pojazdów osób niepełnosprawnych oraz w celu dojazdu i zatrzymania pojazdów służb miejskich, porządkowych i ratowniczych.

§ 6

Tracą moc:

- 1) Uchwała nr XV/154/03 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 29 grudnia 2003 r. w sprawie ustalenia stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego,
- 2) Uchwała nr XVIII/188/04 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 31 marca 2004 r. o zmianie uchwały nr XV/154/03 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 29 grudnia 2003 r. w sprawie ustalenia stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego,
- 3) Uchwała nr XXIX/289/04 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 29 grudnia 2004 r. o zmianie uchwały nr XV/154/03 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 29 grudnia 2003 r. w sprawie ustalenia stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego.

§ 7

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Bolesławiec.

§ 8

Uchwała podlega opublikowaniu przez rozplakowanie na tablicach ogłoszeń Rady Miasta Bolesławiec i Urzędu Miasta Bolesławiec oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

§ 9

Uchwała podlega ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIASTA

JANINA URSZULA PIESTRAK-BABIJCZUK

3445

**UCHWAŁA RADY MIASTA BOLESŁAWIEC
NR XXIX/251/08**

z dnia 29 października 2008 r.

**w sprawie taryfy opłat za usługi przewozowe Miejskiego Zakładu
Komunikacji sp. z o.o. w Bolesławcu**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.: Dz. U. 02.23.220, Dz. U. 02.62.558, Dz. U. 02.113.984, Dz. U. 02.153.127, Dz. U. 02.214.1806, Dz. U. 03.80.717, Dz. U. 03.162.1568, Dz. U. 04.102.1055, Dz. U. 04.116.1203, Dz. U. 05.172.1441, Dz. U. 05.175.145, Dz. U. 06.17.128, Dz. U. 06.181.1337, Dz. U. 07.48.327, Dz. U. 07.138.974, Dz. U. 07.173.1218), art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. z 2001r. Nr 97, poz. 1050 ze zm.: Dz. U. 02.144.1204, Dz. U. 03.137.1302, Dz. U. 04.96.959, Dz. U. 04.210.2135, Dz. U. 07.166.1172) oraz art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo Przewozowe (Dz. U. 2000 r. Nr 50, poz. 601 ze zm.: Dz. U. 01.125.1371, Dz. U. 02.113.984, Dz. U. 02.130.1112, Dz. U. 03.149.1452, Dz. U. 03.211.2049, Dz. U. 04.97.962, Dz. U. 04.160.1678, Dz. U. 04.281.2780, Dz. U. 06.133.935) w związku z art. 20 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371 ze zm.: Dz. U. 02.181.1515, Dz. U. 03.72.658, Dz. U. 01.154.1788, Dz. U. 04.281.2779, Dz. U. 05.163.1362, Dz. U. 06.170.1217, Dz. U. 07.99.658, Dz. U. 07.166.1172) oraz art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 ze zm.: Dz. U. 06.46.328, Dz. U. 06.104.708, Dz. U. 06.144.1043, Dz. U. 06.104.711, Dz. U. 06.227.1658, Dz. U. 07.80.542, Dz. U. 07.120.818, Dz. U. 07.176.1238, Dz. U. 07.176.1240, Dz. U. 07.180.1280, Dz. U. 08.70.416) Rada Miasta Bolesławiec uchwala, co następuje:

§ 1

Ustala się taryfę opłat przewozowych osób na regularnych liniach Miejskiego Zakładu Komunikacji spółka z o.o. w Bolesławcu, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Bolesławiec.

§ 3

Traci moc uchwała nr IX/68/07 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 30 maja 2007 r. w sprawie taryfy opłat za usługi przewozowe Miejskiego Zakładu Komunikacji sp. z o.o. w Bolesławcu, zmieniona uchwałą nr XVIII/168/08 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 9 stycznia 2008 r. o zmianie uchwały nr IX/68/07 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 30 maja 2007 r.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

§ 5

1. Uchwała podlega ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej, na tablicach ogłoszeń Rady Miasta Bolesławiec, Urzędu Miasta Bolesławiec i Miejskiego Zakładu Komunikacji sp. z o.o. w Bolesławcu.
2. Wyciąg z uchwały Prezes Zarządu MZK sp. z o.o. w Bolesławcu ogłosi w lokalnej prasie, Telewizji Lokalnej Bolesławiec oraz wywiesi w autobusach i na przystankach MZK.

**PRZEWODNICZĄCA
RADY MIASTA**

JANINA URSZULA PIESTRAK-BABIJCZUK

Załącznik do uchwały Rady Miasta Bolesławiec nr XXIX/251/08 z dnia 29 października 2008 r. (poz. 3445)

**TARYFA OPŁAT
ZA PRZEWÓZ OSÓB NA REGULARNYCH LINIACH
MIEJSKIEGO ZAKŁADU KOMUNIKACJI SPÓŁKA Z O.O. W BOLESŁAWCU**

1. BILETY JEDNORAZOWE

1.1. W przewozach osób na liniach komunikacyjnych miasta stosuje się następujące ceny biletów.

Rodzaj biletu	Normalny (zł)	Ulgowy ustawowy (zł)	Ulgowy gminny (zł)
Bilet jednorazowy	1,90	0,95	1,10
Bilet 24-godzinny	6,60	3,30	3,30

1.2. Opłata za przewóz bagażu, wózków dziecięcych i psów odpowiada wysokości opłaty normalnej na danej linii.

1.3. Bilet 24-godzinny jest ważny na okaziciela przez 24 godziny od chwili zakupu u kierowcy.

2. IMIENNE BILETY MIESIĘCZNE I OKRESOWE WAŻNE NA WSZYSTKIE DNI MIESIĄCA

2.1. Imienne bilety miesięczne ważne w granicach miasta na wszystkie dni miesiąca.

Za odległość (km)	Rodzaj biletu	
	Normalny (zł)	Ulgowy (zł)
Do 5 km	48	24
Powyżej 5 km do 10 km	62	31

2.2. Bilety okresowe i sieciowe

Za odległość (km)	Rodzaj biletu	
	Normalny (zł)	Ulgowy (zł)
Sieć miejska w granicach miasta Bolesławiec	68	34
Sieć miejska i podmiejska	134	67
Sieć miejska w granicach miasta Bolesławiec opłata kwartalna	180	90

3. Bezimienny bilet miesięczny na okaziciela jest droższy o 100% od odpowiedniego imiennego biletu miesięcznego.

4. Opłata specjalna za jazdę bez ważnego biletu wynosi 95 zł.

5. Opłata specjalna za przewóz bagażu, wózków dziecięcych i psów (za wyjątkiem wózków służących do przewozu dzieci niepełnosprawnych) oraz za brak numeru na znaczku biletu miesięcznego wynosi 38 zł.

6. W przypadku natychmiastowego uiszczenia opłat specjalnych (pkt 4 i 5) lub najpóźniej w ciągu 7 dni od daty wystawienia dokumentu zobowiązującego do uiszczenia tej opłaty wysokość tych opłat obniża się o 30%.

7. Opłata za spowodowanie zatrzymania lub zmiany trasy autobusu bez uzasadnionej przyczyny wynosi 285 zł.

8. UPRAWNIENIA DO BEZPŁATNYCH I ULGOWYCH PRZEJAZDÓW JEDNORAZOWYCH

8.1. Osoby uprawnione do przejazdów bezpłatnych na terenie miasta Bolesławiec:

- 1) Posłowie na Sejm i Senatorowie RP,
- 2) dzieci przed ukończeniem 4 roku życia,
- 3) osoby, które ukończyły 70 lat życia,
- 4) inwalidzi wojenni i wojskowi,
- 5) inwalidzi zaliczani do I grupy inwalidzkiej (osoby całkowicie niezdolne do wykonywania jakiegokolwiek pracy i samodzielnej egzystencji), osoby ze stwierdzonym przez ustawowo

- uprawniony zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności znacznym stopniem niepełnosprawności, pobierający z tego tytułu świadczenie oraz towarzyszący im przewodnicy. Przewodnik korzysta z ulgi tylko w trakcie przejazdu z inwalidą,
- 6) uczniowie szkół specjalnych i ich opiekunowie. Opiekun korzysta z ulgi tylko w trakcie przejazdu z dzieckiem.
 - 7) dzieci i młodzież dotknięta inwalidztwem lub niepełnosprawnością do czasu ukończenia gimnazjum (nie dłużej niż do 18 roku życia) i ich opiekunowie. Opiekun korzysta z ulgi tylko w trakcie przejazdu z dzieckiem,
 - 8) pracownicy, emeryci i renciści Miejskiego Zakładu Komunikacji sp. z o.o w Bolesławcu (zgodnie z Zakładowym Układem Zbiorowym Pracy),
 - 9) współmałżonkowie pracowników Miejskiego Zakładu Komunikacji sp. z o.o. w Bolesławcu i ich dzieci uprawnione do zasiłku rodzinnego (zgodnie z Zakładowym Układem Zbiorowym Pracy),
 - 10) Zasłużeni Honorowi Dawcy Krwi I stopnia,
 - 11) Honorowi Obywatele Miasta Bolesławiec.
- 8.2. Osoby uprawnione do przejazdów ulgowych ze zniżką 50% na podstawie przepisów ustawowych:
- 1) studenci (osoby kształcące się na studiach pierwszego lub drugiego stopnia albo jednolitych studiach magisterskich),
 - 2) kombatanci i inne osoby uprawnione, o których mowa w ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371 ze zmianami).
- 8.3. Pozostałe osoby uprawnione do ulgowych gminnych przejazdów na terenie miasta Bolesławiec:
- 1) dzieci od 4 do 7 lat,
 - 2) dzieci i młodzież w okresie od rozpoczęcia nauki w szkole podstawowej do ukończenia szkoły ponadgimnazjalnej oraz słuchacze szkół policealnych – nie dłużej jednak niż do ukończenia 23 roku życia,
 - 3) dzieci i młodzież w wieku od 6 do 18 lat nieobjęte obowiązkiem szkolnym wskutek choroby lub niepełnosprawności,
 - 4) emeryci i renciści,
 - 5) osoby niewidome o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.
- 8.4. Dokumentami potwierdzającymi uprawnienia do korzystania z bezpłatnych i ulgowych przejazdów są dla:
- 1) Posłów i Senatorów RP – legitymacja poselska lub senatorska,
 - 2) dzieci w wieku do 4 lat – dokument stwierdzający wiek dziecka, a w szczególności książeczka zdrowia dziecka, paszport
 - 3) osób, które ukończyły 70 lat życia – dowód osobisty,
 - 4) inwalidów wojennych i wojskowych – książka inwalidy wojennego (wojskowego) wystawiona przez właściwy organ rentowy,
 - 5) inwalidów zaliczanych do I grupy inwalidztwa (osoby całkowicie niezdolne do wykonywania jakiejkolwiek pracy i samodzielnej egzystencji), osób ze stwierdzonym przez ustawowo uprawniony zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności znacznym stopniem niepełnosprawności i pobierających z tego tytułu świadczenie – legitymacja wystawiona przez organ rentowy lub legitymacja stwierdzająca znaczny stopień niepełnosprawności wydana przez ustawowo uprawniony zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności i dokument potwierdzający otrzymywanie jednego z tych świadczeń,
 - 6) uczniów szkół specjalnych – legitymacja szkolna,
 - 6a) dzieci i młodzieży dotkniętej inwalidztwem lub niepełnosprawnością do czasu ukończenia gimnazjum (nie dłużej niż do 18 roku życia) – legitymacja szkolna, decyzja o niepełnosprawności dziecka do 16 roku życia wydana przez ustawowo uprawniony zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności, legitymacja stwierdzająca znaczny lub umiarkowany stopień niepełnosprawności dla młodzieży powyżej 16 roku życia, wydana przez ustawowo uprawniony zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności,
 - 7) pracowników, emerytów i rencistów Miejskiego Zakładu Komunikacji sp. z o.o. w Bolesławcu oraz ich współmałżonków i ich dzieci uprawnionych do zasiłku rodzinnego – bilet wolnej jazdy wydany przez przewoźnika,
 - 8) studentów, uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych, ponadgimnazjalnych oraz słuchaczy szkół policealnych – ważne legitymacje studenckie i szkolne,

- 9) emerytów i rencistów – dowód osobisty, legitymacja emeryta lub rencisty, decyzja o otrzymywaniu emerytury lub renty,
- 10) dzieci i młodzieży w wieku od 6 do 18 lat nieobjętych obowiązkiem szkolnym z powodu choroby lub niepełnosprawności – legitymacja wydana przez odpowiednią instytucję,
- 11) kombatantów i innych osób uprawnionych – legitymacja lub zaświadczenie wystawione przez uprawniony organ,
- 12) Zasłużonych Honorowych Dawców Krwi I stopnia – legitymacja wystawiona przez Polski Czerwony Krzyż,
- 13) Honorowych Obywateli Miasta Bolesławiec – legitymacja wystawiona przez Przewodniczącego Rady Miasta Bolesławiec,
- 14) osób niewidomych o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności – legitymacja osoby niepełnosprawnej stwierdzająca umiarkowany stopień niepełnosprawności z powodu narządu wzroku oznaczona symbolem przyczyny niepełnosprawności „04-0” wystawiona przez uprawniony organ.

8.5. Pasażer, który nie ma przy sobie biletu miesięcznego lub posiada bilet ulgowy, lecz nie posiada legitymacji potwierdzającej prawo do zniżki, traktowany jest jako pasażer bez biletu. Jednak, jeśli w ciągu 3 dni roboczych od daty przeprowadzonej kontroli przedłoży w biurze MZK sp. z o.o. w Bolesławcu bilet miesięczny lub legitymację – kara będzie anulowana. W tym przypadku uiszcza opłatę manipulacyjną w wysokości 5-krotnej wartości najtańszego, jednorazowego biletu normalnego.

9. ZASADY POBIERANIA DODATKOWEJ OPŁATY ZA BILET KUPIONY W AUTOBUSIE.

9.1. Kierowca przy sprzedaży biletu w autobusie pobiera dodatkową opłatę w wysokości 0,20 zł do każdego biletu bez względu na ilość sprzedanych biletów.

9.2. Nominał biletu zakupionego u kierowcy obejmuje dodatkową opłatę w wysokości 0,20 zł.

10. NA LINIACH MZK sp. z o.o. WAŻNE SĄ WYŁĄCZNIE BILETY MZK sp. z o.o. w BOLESŁAWCU.

3446

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W CHOCIANOWIE NR XXIV/175/2008

z dnia 5 listopada 2008 r.

w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości i zwolnień od tego podatku na 2009 rok

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.)¹ oraz art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.)² uchwala się, co następuje:

§ 1

Podatek od nieruchomości wynosi rocznie:

1) od budynków lub ich części :

- a) od budynków mieszkalnych lub ich części – **0,62 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
- b) od budynków lub ich części związanych z działalnością gospodarczą inną niż rolnicza lub leśna, z wyjątkiem budynków lub ich części przydzielonych na potrzeby bytowe osób zajmujących lokale mieszkalne oraz od części budynków mieszkalnych zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – **19,81 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,

- c) od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – **9,24 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
- d) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych – **4,01 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
- e) pozostałych – od 1 m² powierzchni użytkowej w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **6,64 zł**,

- f) od pozostałych budynków po byłych gospodarstwach rolnych – **3,32 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
- 2) od gruntów:
- a) od gruntów związanych z działalnością gospodarczą inną niż działalność rolnicza lub leśna, z wyjątkiem związanych z budynkami mieszkalnymi – **0,74 zł** od 1 m² powierzchni,
- b) od gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych – **3,90 zł** od 1 ha powierzchni,
- c) od gruntów zabudowanych po byłych gospodarstwach rolnych – **0,19 zł** od 1 m² powierzchni,
- d) od pozostałych gruntów – **0,37 zł** od 1 m² powierzchni w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego,
- e) od budowli – **2%** ich wartości o określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3–7.

§ 2

Zwalnia się od podatku od nieruchomości, nieruchomości lub ich części:

- 1) zajęte na działalność kulturalną, sportową oraz opiekuńczą,
- 2) związane z ochroną przeciwpożarową,
- 3) drogi dojazdowe do pól i gospodarstw rolnych,
- 4) grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi,

- 5) budynki, grunty i budowle cmentarzy komunalnych.

§ 3

Podatnicy z terenu miasta Chocianów wpłacają podatek na konto budżetu za pośrednictwem Banku Spółdzielczego w Przemkowie Filia w Chocianowie lub kasy Urzędu Miasta i Gminy w Chocianowie.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy w Chocianowie.

§ 5

Traci moc: uchwała nr XII/89/2007 Rady Miejskiej w Chocianowie z dnia 21 listopada 2007 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości i zwolnień od tego podatku na 2008 rok.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą od dnia 1 stycznia 2009 r.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

BEATA ROLSKA

¹ Zmiany: z 2002 r. Dz. U. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Dz. U. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Dz. U. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Dz. U. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Dz. U. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337 oraz z 2007 r. Dz. U. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218;

² Zmiany: z 2005 r. Dz. U. Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Dz. U. Nr 220, poz. 1601, Nr 225, poz. 1635, Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1828, Nr 251, poz. 1847, z 2008 r. Dz. U. Nr 93, poz. 585, Nr 116, poz. 730.

3447

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W CHOCIANOWIE NR XXIV/176/2008

z dnia 5 listopada 2008 r.

w sprawie określenia wysokości podatku od środków transportowych na 2009 rok

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591)¹ oraz art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844)², w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 29 lipca 2008 r. w sprawie wysokości górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2009 r. (M. P. Nr 59, poz. 531) oraz obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 17 października 2007 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2009 r. (M.P. Nr 78, poz. 692) uchwała się, co następuje:

§ 1

Określa się następujące roczne stawki podatku od środków transportowych:

1) od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton, wieku pojazdu i wpływu na środowisko:

Dopuszczalna masa całkowita (w tonach)	Stawka podatku (w złotych)			
	Wiek pojazdu i wpływ na środowisko			
	Pojazdy, których wiek przekracza 5 lat		Pojazdy, których wiek nie przekracza 5 lat	
	Pojazdy spełniające wymogi normy ekologicznej EURO 1, EURO 2 lub EURO 3	Pojazdy niespełniające wymogów normy ekologicznej EURO 1, EURO 2 lub EURO 3	Pojazdy spełniające wymogi normy ekologicznej EURO 1, EURO 2 lub EURO 3	Pojazdy niespełniające wymogów normy ekologicznej EURO 1, EURO 2 lub EURO 3
Powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie	500	550	450	500
Powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie	850	900	750	800
Powyżej 9 ton i poniżej 12 ton	1.000	1.100	800	900

2) od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton, w zależności od liczby osi i rodzaju zawieszenia:

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita (w tonach)		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	oś jedna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	inne systemy zawieszenia osi jezdnych
DWIE OSIE			
12	13	0	1.200
13	14	1.200	1.300
14	15	1.300	1.400
15	–	1.300	1.400
TRZY OSIE			
12	17	1.400	1.400
17	19	1.400	1.400
19	21	1.400	1.500
21	23	1.500	1.500
23	25	1.500	1.600
25	–	1.600	1.600
CZTERY OSIE I WIĘCEJ			
12	25	1.600	1.700
25	27	1.700	1.700
27	29	1.700	1.800
29	31	1.800	2.452
31	–	1.900	2.452

- 3) od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton, wieku pojazdu i wpływu na środowisko:

Dopuszczalna masa całkowita (w tonach)	Stawka podatku (w złotych)			
	Wiek pojazdu i wpływ na środowisko			
	Pojazdy, których wiek przekracza 5 lat		Pojazdy, których wiek nie przekracza 5 lat	
	Pojazdy spełniające wymogi normy ekologicznej EURO 1, EURO 2 lub EURO 3	Pojazdy niespełniające wymogów normy ekologicznej EURO 1, EURO 2 lub EURO 3	Pojazdy spełniające wymogi normy ekologicznej EURO 1, EURO 2 lub EURO 3	Pojazdy niespełniające wymogów normy ekologicznej EURO 1, EURO 2 lub EURO 3
Od 3,5 tony do 5,5 tony włącznie	550	580	500	530
Powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie	700	750	600	650
Powyżej 9 ton i poniżej 12 ton	1.000	1.000	800	900

- 4) od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton, od liczby osi i rodzaju zawieszenia:

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: ciągnik siodłowy + naczepa, ciągnik balastowy + przyczepa (w tonach)		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	Oś jedna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	Inne systemy zawieszenia osi jezdnych
DWIE OSIE			
12	18	0	1.100
18	25	1.100	1.200
25	31	1.100	1.200
31	–	1.413	1.936
TRZY OSIE			
12	40	1.400	1.723
40	–	1.800	2.505

- 5) od przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, wieku pojazdu z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego:

Dopuszczalna masa całkowita łącznie z pojazdem silnikowym (w tonach)	Stawka podatku (w złotych)	
	Wiek pojazdu	
	Pojazdy, których wiek przekracza 5 lat	Pojazdy, których wiek nie przekracza 5 lat
Od 7 ton do 9 ton włącznie	500	400
Powyżej 9 ton do 11 ton włącznie	800	700
Powyżej 11 ton i poniżej 12 ton	1.100	1.000

- 6) od przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton oraz w zależności od liczby osi i rodzaju zawieszenia, z wyjątkiem związanych z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego:

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: naczepa/przyczepa + pojazd silnikowy (w tonach)		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	Oś jedna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	Inne systemy zawieszenia osi jezdnych
JEDNA OŚ			
12	18	0	250
18	25	280	320
25	–	320	562
DWIE OSIE			
12	28	300	380
28	33	614	850
33	38	850	1.292
38	–	1.150	1.700
TRZY OSIE			
12	38	677	943
38	–	943	1.281

- 7) od autobusów, w zależności od liczby miejsc do siedzenia, wieku pojazdu i wpływu na środowisko:

Liczba miejsc do siedzenia	Stawka podatku (w złotych)			
	Wiek pojazdu i wpływ na środowisko			
	Pojazdy, których wiek przekracza 5 lat		Pojazdy, których wiek nie przekracza 5 lat	
	Pojazdy spełniające wymogi normy ekologicznej EURO 1, EURO 2 lub EURO 3	Pojazdy niespełniające wymogów normy ekologicznej EURO 1, EURO 2 lub EURO 3	Pojazdy spełniające wymogi normy ekologicznej EURO 1, EURO 2 lub EURO 3	Pojazdy niespełniające wymogów normy ekologicznej EURO 1, EURO 2 lub EURO 3
Do 15 miejsc włącznie	700	750	600	650
Powyżej 15 i poniżej 30 miejsc	750	800	700	720
Równej lub wyższej niż 30 miejsc	1.300	1.400	1.100	1.200

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy w Chocianowie.

§ 3

Traci moc uchwała nr XII/91/2007 Rady Miejskiej w Chocianowie z dnia 21 listopada 2007 r. w sprawie określenia wysokości podatku od środków transportowych.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego jednak nie wcześniej niż 1 stycznia 2009 r.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

BEATA ROLSKA

¹ Zmiany wymienionych ustaw zostały ogłoszone w:

Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Dz. U. z 2002 r. Nr 62, poz. 558, Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Dz. U. z 2002 r. Nr 214, poz. 1806, Dz. U. z 2003 r. Nr 80, Nr 162 poz. 1568, Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Dz. U. z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Dz. U. z 2002, Nr 214, poz. 1806, Dz. U. z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 175, poz. 1457, Dz. U. Nr 181, poz. 1337, Dz. U. z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974., Nr 173 poz. 1218.

² Dz. U. z 2005 r. Nr 143 poz. 1199, Dz. U. z 2006 r. Nr 220, poz. 1601, Nr 225, poz. 1635, Nr 249, poz. 1828, Nr 251, poz. 1847., Nr 245, poz. 1775 z 2008 Dz. U. Nr 93, poz. 585, Nr 116, poz. 730.

3448

**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W CHOCIANOWIE
NR XXIV/177/2008**

z dnia 5 listopada 2008 r.

w sprawie obniżenia ceny skupu 1 q żyta stanowiącą podstawę do obliczenia podatku rolnego na obszarze gminy Chocianów na 2009 rok

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)¹ oraz art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969 z późn. zm.)² w związku Komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 17 października 2008 r. w sprawie średniej ceny skupu żyta za okres trzech kwartałów 2008 roku (M.P. Nr 81, poz. 717) uchwala się, co następuje:

§ 1

Obniża się cenę skupu 1 q żyta ogłoszoną w Komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 17 października 2008 r. przyjmowaną jako podstawę do obliczenia podatku rolnego na obszarze gminy Chocianów za 2009 rok z kwoty **55,80 zł** za 1 q na kwotę **35,00 zł**.

§ 2

Traci moc: uchwala nr XII/90/2007 Rady Miejskiej w Chocianowie z dnia 21 listopada 2007 r. w sprawie obniżenia ceny skupu 1q żyta stanowiącą podstawę do obliczenia podatku rolnego na obszarze gminy Chocianów w 2008 roku.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy w Chocianowie.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, z mocą od dnia 1 stycznia 2009 r.

**PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ**

BEATA ROLSKA

¹ Zmiany: z 2002 r. Dz. U. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Dz. U. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Dz. U. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Dz. U. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Dz. U. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337 oraz z 2007 r. Dz. U. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218;

² Zmiany: z 2005 r. Dz. U. Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Dz. U. Nr 191, poz. 1412, Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1825 z 2007 Dz. U. Nr 109, poz. 747 oraz z 2008 Dz. U. Nr 116, poz. 730;

3449

**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W CHOCIANOWIE
NR XXIV/178/2008**

z dnia 5 listopada 2008 r.

w sprawie opłaty od posiadania psów na 2009 rok

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591. z późn. zm.)¹ oraz art. 18a i art. 19 ustawy ust. 1 lit. f z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.)² uchwala się, co następuje:

§ 1

Ustala się stawkę opłaty od posiadania psów na obszarze Miasta i Gminy Chocianów w wysokości 50,00 zł rocznie od jednego psa oraz 30,00 zł za każdego następnego posiadanego psa.

§ 2

1. Opłata od posiadania psów jest płatna z góry bez wezwania w terminie do dnia 31 marca roku podatkowego lub terminie dwóch tygodni od dnia wejścia w posiadanie psa w kasie Urzędu Miasta i Gminy Chocianów, w Banku Spółdzielczym Przemków Filia w Chocianowie lub u inkasenta.
2. Opłata od posiadania psów jest pobierana w wysokości połowy stawki określonej w § 1, jeżeli osoba weszła w posiadanie psa po 30 czerwca roku podatkowego.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy w Chocianowie.

§ 4

Traci moc:

uchwała nr XII/92/2007 Rady Miejskiej w Chocianowie z dnia 21 listopada 2007 r. w sprawie opłaty od posiadania psów.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, z mocą od dnia 1 stycznia 2009 r.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

BEATA ROLSKA

¹ Zmiany: z 2002 r. Dz. U. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Dz. U. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Dz. U. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Dz. U. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Dz. U. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337 oraz z 2007 r. Dz. U. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218.

² Zmiany: z 2005 r. Dz. U. Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Dz. U. Nr 220, poz. 1601, Nr 225, poz. 1635, Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1828, Nr 251, poz. 1847, z 2008 r. Dz. U. Nr 93, poz. 585, Nr 116, poz. 730.

3450

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W GŁOGOWIE NR XXII/201/2008

z dnia 15 października 2008 r.

w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zmianami) uchwała się, co następuje:

§ 1

Określa się następujące stawki podatku od nieruchomości obowiązujące na terenie Gminy Miejskiej Głogów:

1. od gruntów;

- a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków – 0,69 zł od 1 m² powierzchni,
- b) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych – 3,67 zł od 1 ha powierzchni,
- c) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizację pożytku publicznego – 0,28 zł od 1 m² powierzchni;

2. od budynków lub ich części;

- a) mieszkalnych – 0,56 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – 18,74 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – 8,72 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- d) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych – 3,76 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,

- e) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – 6,26 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
3. od budowli – 2% ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3–7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

§ 2

Traci moc uchwała nr XXXV/302/2005 Rady Miejskiej w Głogowie z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Głogowa.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, nie wcześniej jednak niż z dniem 1 stycznia 2009 roku.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

RADOSŁAW POBOL

3451

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W GŁOGOWIE NR XXII/208/2008

z dnia 15 października 2008 r.

w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Gminy Miejskiej Głogów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a, art. 40 ust. 1 i 2 pkt 3 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) w związku z art. 11, art. 13, art. 14, art. 15, art. 18, art. 23 ust. 1, pkt 7, pkt 7a, art. 25, art. 34 ust. 1 i ust. 6, art. 37 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zmianami) uchwała się, co następuje:

R o z d z i a ł I

Przepisy ogólne

§ 1

1. Ustala się zasady gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność gminy oraz zasady nabywania nieruchomości do gminnego zasobu nieruchomości.
2. Podstawą gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność gminy jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

R o z d z i a ł II

Nabywanie nieruchomości

§ 2

1. Upoważnia się Prezydenta Miasta do samodzielnego nabywania praw do nieruchomości stanowiących własność lub pozostających w użytkowaniu wieczystym osób fizycznych i prawnych w drodze odpłatnego i nieodpłatnego nabycia, zamiany, darowizny, zrzeczenia, wykupu prawa użytkowania wieczystego gruntów na własność, komunalizacji, scalenia i podziałów, podziałów nieruchomości, prawa pierwokupu w związku:
 - 1) z tworzeniem gminnego zasobu nieruchomości;

- 2) z koniecznością realizacji zadań własnych;
- 3) z realizacją celu publicznego;
- 4) z realizacją planowanych inwestycji;

2. Warunki nabycia nieruchomości do zasobu ustala Prezydent Miasta w drodze rokowań, z tym że cena nabycia nie może przekraczać wartości nieruchomości ustalonej przez rzeczoznawcę majątkowego uprawnionego do szacowania nieruchomości. W przypadku gdy ustalona cena nabycia przewyższa wartość określoną przez rzeczoznawcę majątkowego, do nabycia nieruchomości wymagana jest zgoda Rady Miejskiej.
3. W przypadkach szczególnie uzasadnionych potrzebami gminy nabycie nieruchomości może nastąpić w drodze przetargu.
4. Prezydent Miasta decyduje o nabyciu przez gminę prawa własności nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego gruntu w drodze darowizny oraz o przyjęciu lub odrzuceniu spadku lub zapisu, o ile przepisy nie stanowią inaczej.

R o z d z i a ł III

Sprzedaż, zamiana, oddawanie w użytkowanie wieczyste

§ 3

1. Prezydent Miasta samodzielnie dokonuje czynności prawnych polegających na zbywaniu nieruchomości stanowiących własność lub będą-

- cych w użytkowaniu wieczystym Gminy Miejskiej Głogów, w szczególności do: sprzedaży, zamiany, zrzeczenia, oddania w użytkowanie wieczyste, w najem lub dzierżawę, użyczenia, oddania w trwały zarząd, obciążania ograniczonymi prawami rzeczowymi, wnoszenia jako wkład niepieniężny (aport) do spółek.
2. Zgody Rady Miejskiej, wyrażonej odrębną uchwałą, wymagają czynności prawne z zakresu gospodarki nieruchomościami polegające na:
- 1) dokonaniu darowizny nieruchomości;
 - 2) sprzedaży nieruchomości stanowiących przedmiot własności gminy Skarbowi Państwa lub innym jednostkom samorządu terytorialnego za cenę niższą niż wartość rynkowa nieruchomości;
 - 3) oddania nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego w użytkowanie wieczyste bez pobierania pierwszej opłaty;
 - 4) zamianie nieruchomości między gminą a Skarbem Państwa bądź między gminą a innymi jednostkami samorządu terytorialnego, bez obowiązku dokonywania dopłat w przypadku różnej wartości zamienianych nieruchomości;
 - 5) zamianie własności nieruchomości na prawo użytkowania wieczystego lub prawa użytkowania wieczystego na własność, a także zamianie praw użytkowania wieczystego dokonywanej między gminą a Skarbem Państwa oraz między gminą a innymi jednostkami samorządu terytorialnego, bez obowiązku dokonywania dopłat w przypadku różnej wartości zamienianych nieruchomości.
3. Zbywanie garaży wybudowanych ze środków własnych najemcy lub dzierżawcy następuje na zasadach określonych w art. 211 ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zmianami).
4. Rada Miejska, każdorazowo w odrębnej uchwale, wyrazi zgodę na udzielenie przez Prezydenta Miasta bonifikaty:
- 1) przy sprzedaży lub oddaniu w użytkowanie wieczyste gruntów, jeżeli mogą poprawić warunki zagospodarowania nieruchomości przyległych, stanowiących własność lub będących w użytkowaniu wieczystym wspólnot mieszkaniowych, zgodnie z realizacją uprawnień wynikających z art. 37 ust. 2 pkt 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zmianami);
 - 2) przy sprzedaży lub oddaniu w użytkowanie wieczyste nieruchomości stanowiących własność Gminy Miejskiej Głogów w związku z uwzględnieniem roszczeń, o których mowa w art. 209a ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zmianami).
5. Rada Miejska zwalnia z obowiązku zbycia w drodze przetargu nieruchomości przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe lub na realizację urządzeń infrastruktury technicznej albo innych celów publicznych, jeżeli cele te będą realizowane przez podmioty, dla których są to cele statutowe i których dochody przeznacza się w całości na działalność statutową. Zwolnienia z obowiązku zbycia w drodze przetargu nie stosuje się w przypadkach, gdy o nabycie nieruchomości występuje więcej niż jedna osoba prawna lub fizyczna spełniająca wymienione warunki.
6. Rada Miejska zwalnia z obowiązku sprzedaży w drodze przetargu nieruchomości zabudowane, jeżeli sprzedaż następuje na rzecz osoby, która dzierżawi nieruchomość na podstawie umowy zawartej co najmniej na 10 lat, jeżeli nieruchomość ta została zabudowana na podstawie pozwolenia na budowę.

R o z d z i a ł IV

Sprzedaż lokali mieszkalnych

§ 4

Sprzedaż lokali mieszkalnych stanowiących własność Gminy Miejskiej Głogów z jednoczesną sprzedażą lub oddaniem w użytkowanie wieczyste ułamkowej części gruntu związanej z własnością tego lokalu następuje na wniosek najemcy lokalu albo z inicjatywy Gminy Miejskiej Głogów.

§ 5

Ze sprzedaży wyłącza się budynki i lokale:

1. przeznaczone do remontu kapitalnego i rozbiórki;
2. gdy najemca zalega z zapłatą należności z tytułu najmu lokalu;
3. co do których przewidywana jest zmiana ich dotychczasowej funkcji lub przeznaczenia wynikającego z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
4. socjalne.

§ 6

1. Do sprzedawanych przez Gminę Miejską Głogów lokali mieszkalnych na rzecz dotychczasowych najemców, Rada Miejska wyrazi każdorazowo zgodę na udzielenie przez Prezydenta Miasta bonifikaty od ceny sprzedaży ustalonej zgodnie z art. 67 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zmianami).
2. Bonifikaty, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania przy sprzedaży lokali mieszkalnych w budynkach komunalnych wybudowanych przez Gminę Miejską Głogów po 1 stycznia 2001 r., jak również przy sprzedaży lokali mieszkalnych nabytych przez Gminę Miejską Głogów lub powiększających gminny zasób mieszkaniowy po 1 stycznia 2001 r.

R o z d z i a ł V

Wydzierżawianie, wynajmowanie, użyczenie nieruchomości

§ 7

1. Rada Miejska wyraża zgodę na wydzierżawianie, wynajmowanie i użyczenie nieruchomości wchodzących w skład zasobu na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub czas nieoznaczony.

2. Rada Miejska wyraża zgodę na wydzierżawianie, wynajmowanie i użyczanie nieruchomości wchodzących w skład zasobu w przypadku, gdy po umowie zawartej na czas oznaczony do 3 lat strony zawierają kolejne umowy, których przedmiotem jest ta sama nieruchomość.
3. Rada Miejska wyraża zgodę na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia umów użytkowania, najmu lub dzierżawy na okres dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, w przypadku:
- 1) użytkowania, najmu lub dzierżawy na rzecz Skarbu Państwa lub innej jednostki samorządu terytorialnego;
 - 2) użytkowania, najmu lub dzierżawy na rzecz samorządowych osób prawnych i samorządowych jednostek organizacyjnych;
 - 3) użytkowania, najmu lub dzierżawy na rzecz osób fizycznych i prawnych prowadzących działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą lub sportowo-turystyczną na cele niezwiązane z działalnością zarobkową, a także organizacjom pożytku publicznego na cel prowadzonej działalności pożytku publicznego;
 - 4) poprawienia warunków zagospodarowania nieruchomości przyległej lub jej części stanowiącej własność, oddanej w użytkowanie wieczyste, dzierżawę, najem lub użytkowanie wnioskodawcy, jeżeli nie mogą być zagospodarowane jako odrębne nieruchomości;
 - 5) osoby lub jej następcy prawnego, która wybudowała na podstawie zezwolenia na budowę na gruncie gminy stały obiekt budowlany związany z gruntem.
- (Rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody Dolnośląskiego NK.II.0911-13/593/08 z dnia 6 listopada 2008 r. stwierdzono nieważność § 7 ust. 3 pkt 5).
4. W przypadku zbiegu uprawnień dwóch lub więcej osób do bezprzetargowego dzierżawienia nieruchomości, dzierżawcę należy wyłonić w drodze postępowania przetargowego.

R o z d z i a ł VI

Przepisy końcowe

§ 8

Sprawy wszczęte, lecz niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały prowadzi się na podstawie jej przepisów.

Tracą moc:

1. Uchwała nr XXI/298/2000 Rady Miejskiej w Głogowie z dnia 19 września 2000 r. w sprawie określenia zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Gminy Miejskiej Głogów;
2. Uchwała nr IX/133/99 Rady Miejskiej w Głogowie z dnia 29 czerwca 1999 r. w sprawie zasad sprzedaży lokali mieszkalnych oraz wysokości bonifikat przy ich zbywaniu.

§ 9

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Głogowa.

§ 10

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

RADOSŁAW POBOL

3452

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W GŁUSZYCY NR XXI/118/2008

z dnia 27 października 2008 r.

w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 6 poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173, poz. 1218) i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, Nr 220, poz. 1601, Nr 225, poz. 1635, Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1828, Nr 251, poz. 844, z 2008 r. Nr 93 poz. 585, Nr 116, poz. 730) Rada Miejska w Głuszycy uchwała, co następuje:

§ 1

Określa się następujące stawki podatku od nieruchomości obowiązujące na terenie Gminy Głuszyca:

- 1) od gruntów:
 - a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej bez względu na sposób sklasyfikowania w ewidencji gruntów i budynków 0,72 zł od 1 m² powierzchni
 - b) pozostałych 0,35 zł od 1 m² powierzchni zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizację pożytku publicznego 0,30 zł od 1 m² powierzchni
 - c) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne, retencyjne lub elektrowni wodnych 3,80 zł od 1 ha powierzchni
- 2) od budynków lub ich części:
 - a) mieszkalnych 0,62 zł od 1 m² powierzchni użytkowej
 - b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej 18,00 zł od 1 m² powierzchni użytkowej
 - c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym 7,84 zł od 1 m² powierzchni użytkowej
 - d) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych

- e) 3,85 zł od 1 m² powierzchni użytkowej
- e) od pozostałych 6,20 zł od 1 m² powierzchni użytkowej z wyjątkiem:
 - garaży i budynków letniskowych, dla których stawka wynosi 6,40 zł od 1 m² powierzchni użytkowej
 - zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizację pożytku publicznego, dla których stawka wynosi 5,76 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- 3) od budowli 2% ich wartości na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3-7.

§ 2

Traci moc uchwała nr XII/58/2007 Rady Miejskiej w Głuszycy z dnia 12 października 2007 r. w sprawie stawek w podatku od nieruchomości na rok 2008.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2009 r.

PRZEWODNICZACY
RADY MIEJSKIEJ

JAN CHMURA

3453

**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W GŁUSZYCY
NR XXI/119/2008**

z dnia 27 października 2008 r.

w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 Nr 173, poz. 1218) i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 roku Nr 121, poz. 844, z 2008 roku Nr 93, poz. 585, Nr 116, poz. 730) Rada Miejska w Głuszycy uchwala, co następuje:

§ 1

1. Zwalnia się od podatku od nieruchomości:
 - 1) budynki i grunty stanowiące własność lub (współwłasność) gminy zajęte na potrzeby prowadzenia działalności w zakresie pomocy społecznej,

- 2) budynki i grunty stanowiące własność lub będące w posiadaniu lub trwałym zarządzie zajęte na cele ochrony przeciwpożarowej,
- 3) budynki i grunty stanowiące własność lub będące w posiadaniu lub trwałym zarządzie na prowadzenie działalności w zakresie kultu-

ry, sportu i rekreacji oraz gminnych jednostek budżetowych.

- 4) budynki i grunty stanowiące własność lub (współwłasność) gminy zajęte na cele związane z zatrudnieniem i zwalczaniem bezrobocia.

2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, nie obejmują budynków i gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Głuszyca.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, nie wcześniej jednak niż z dniem 1 stycznia 2009 roku.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

JAN CHMURA

3454

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ JELENIEJ GÓRY NR 276/XXXVIII/2008

z dnia 28 października 2008 r.

w sprawie liczby przeznaczonych do wydania w 2009 r. nowych licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką

Na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (tekst jednolity Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874 z późniejszymi zmianami) uchwala się, co następuje:

§ 1

Ustala się liczbę przeznaczonych do wydania w 2009 r. nowych licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką na 20.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Jeleniej Góry.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

HUBERT PAPAŁ

3455

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ MIEROSZOWA NR XXIX/126/2008

z dnia 31 października 2008 r.

w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, opłaty od posiadania psów oraz zwolnień z tych podatków na 2009 rok

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami), art. 5 ust. 1, art. 7 ust. 3, art. 19 pkt. 1 lit „f” ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późniejszymi zmianami) w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 29 lipca 2008 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2009 roku (M.P. z dnia 14 sierpnia 2008 roku Nr 59, poz. 531) Rada Miejska Mieroszowa uchwala, co następuje:

§ 1

1. Ustala się następujące stawki podatku od nieruchomości obowiązujące w roku 2009:
 - 1) od gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób ich zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków – **0,71 zł/m²** powierzchni,
 - 2) od gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych – **3,67 zł** od 1 ha powierzchni,
 - 3) od pozostałych gruntów, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **0,34 zł/m²** powierzchni,
 - 4) od budynków mieszkalnych lub ich części – **0,59 zł/m²** p.u.
 - 5) od budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – **19,30 zł/m²** p.u.
 - 6) od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – **9,23 zł/m²** p.u.
 - 7) od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych – **3,84 zł/m²** p.u.
 - 8) od pozostałych budynków, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **5,73 zł/m²** p.u.
 - 9) od budowli – **2%** ich wartości
2. Zwalnia się od podatku od nieruchomości, nieruchomości Gminy Mieroszów i części tych nieruchomości przeznaczone na prowadzenie działalności: kulturalnej, sportowo-rekreacyjnej, ochrony przeciwpożarowej, opieki społecznej oraz za-

trudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu realizujące zadania własne gminy.

3. Zwalnia się od podatku od nieruchomości budynki i grunty będące związane z działalnością opiekuńczo-wychowawczą.
4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 2, jest pomocą de minimis i jej wielkość nie może przekroczyć 200.000 euro w ciągu 3 kolejnych lat poprzedzających dzień jej udzielenia.

§ 2

1. Ustala się stawkę opłaty od posiadania psów w wysokości **40,00 zł** od jednego psa.
2. Opłata od posiadania psów jest płatna jednorazowo, bez wezwania w terminie do dnia 31 marca 2009 roku.
3. Osoby fizyczne, które weszły w posiadanie psa w ciągu roku podatkowego, obowiązane są do opłaty proporcjonalnej części podatku w terminie 30 dni od daty wejścia w posiadanie.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Mieroszowa.

§ 4

Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Mieroszowie.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2009 r.

WICEPRZEWODNICZACY
RADY MIEJSKIEJ

KRZYSZTOF KRĘZEL

3456

**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ MIEROSZOWA
NR XXIX/127/2008**

z dnia 31 października 2008 r.

**w sprawie określenia stawek podatku od środków transportowych
na 2009 rok**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami), art. 8 i art. 10 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późniejszymi zmianami), w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 29 lipca 2008 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2009 r. (M.P. z dnia 14 sierpnia 2008 r. Nr 59, poz. 531) oraz w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 13 października 2008 r. (M.P. z dnia 20 października 2008 r. Nr 78, poz. 692) Rada Miejska Mieroszowa uchwala, co następuje:

§ 1

1. Ustala się stawki podatku od środków transportowych w następujących wysokościach:

1) od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej pojazdu powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton:

a) powyżej 3,5 t do 5,5 t włącznie 660,00 zł

b) powyżej 5,5 t do 9 ton włącznie 1.110,00 zł

c) powyżej 9 ton 1.330,00 zł

2) od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej równej i wyższej niż 12 ton stawki określa załącznik nr 1 do uchwały,

3) od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton 1.550,00 zł

4) od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton stawki określa załącznik nr 2 do uchwały,

5) od przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton 1.330,00 zł z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego,

6) od przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego – stawki określa załącznik nr 3,

7) od autobusu, w zależności od liczby miejsc do siedzenia:

a) do 30 miejsc 1.550,00 zł

b) powyżej 30 miejsc 1.960,00 zł

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Mieroszowa.

§ 3

Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Mieroszowie.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2009 r.

WICEPRZEWODNICZACY
RADY MIEJSKIEJ

KRZYSZTOF KRĘZEL

**Załącznik nr 1 do uchwały Rady Miejskiej
Mieroszowa nr XXIX/127/08 z dnia
31 października 2008 r. (poz. 3456)**

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita (w tonach)		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	inne systemy zawieszenia osi jezdnych
1	2	3	4
Dwie osie			
12	13	1.380	1.460
13	14	1.400	1.490
14	15	1.420	1.520
15		1.440	1.550
Trzy osie			
12	17	1.460	1.580
17	19	1.480	1.620
19	21	1.500	1.650
21	23	1.520	1.680
23	25	1.540	1.710
25		1.560	1.740
Cztery osie i więcej			
12	25	1.770	1.880
25	27	1.820	2.080
27	29	1.880	2.190
29	31	1.980	2.560
31		2.080	2.560

**Załącznik nr 2 do uchwały Rady Miejskiej
Mieroszowa nr XXIX/127/08 z dnia
31 października 2008 r. (poz. 3456)**

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: ciągnik siodłowy + naczepa, ciągnik balastowy + przyczepa (w tonach)		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	inne systemy zawieszenia osi jezdnych
1	2	3	4
dwie osie			
12	18	630	1.250
18	25	830	1.460
25	31	1.040	1.670
31		1.470	2.020
trzy osie			
12	40	1.460	1.800
40		1.800	2.610

**Załącznik nr 3 do uchwały Rady Miejskiej
Mieroszowa nr XXIX/127/08 z dnia
31 października 2008 r. (poz. 3456)**

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: naczepa (przyczepa + pojazd silnikowy (w tonach)		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	inne systemy zawieszenia osi jezdnych
1	2	3	4
jedna oś			
12	18	310	730
18	25	520	830
25		630	940
dwie osie			
12	28	730	1.040
28	33	830	1.250
33	38	940	1.460
38		1.200	1.770
trzy osie			
12	38	1.150	1.560
38		1.250	1.840

3457

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ MIEROSZOWA NR XXIX/128/2008

z dnia 31 października 2008 r.

w sprawie uchylenia uchwały nr X/64/03 Rady Miejskiej Mieroszowa z dnia 29 maja 2003 r. w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców na terenie gminy Mieroszów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) Rada Miejska Mieroszowa uchwala, co następuje:

§ 1

Uchyla się uchwałę nr X/64/03 Rady Miejskiej Mieroszowa z dnia 29 maja 2003 r. w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców na terenie gminy Mieroszów.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Mieroszowa.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

WICEPRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

KRZYSZTOF KRĘZEL

3458

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W OBORNIKACH ŚLĄSKICH NR 0150/XXXII/210/08

z dnia 30 października 2008 r.

w sprawie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi komunalne w 2009 roku

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 3 i art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 3 i art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. Nr 132, poz. 622 ze zm.) i art. 9 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050 ze zm.) Rada Miejska w Obornikach Śląskich uchwala, co następuje:

§ 1

Ustala się górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych w następujących wysokościach:

- 1) odbiór odpadów komunalnych – **105,00 zł** za 1 m³, netto plus należny podatek VAT
- 2) wywóz nieczystości płynnych ze zbiorników bezodpływowych i ich transport do punktu zlewnego – **22,00 zł** za 1 m³. netto plus należny podatek VAT.

§ 2

Uchwalone stawki opłat wymienione w § 1 obowiązują w 2009 roku.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Obornik Śląskich.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

SZCZEPAN ANTOSZCZYSZYN

3459

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W ŚRODZIE ŚLĄSKIEJ NR XXIII/197/08

z dnia 30 września 2008 r.

w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu dla członków ochotniczej straży pożarnej za udział w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 roku Nr 147, poz. 1229 z późn. zm.) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Ustala się wysokość ekwiwalentu dla członków ochotniczej straży pożarnej:

- 1) za udział w działaniu ratowniczym – w wysokości 1/175 przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przed dniem ustalenia ekwiwalentu, za każdą godzinę udziału w działaniu ratowniczym,
- 2) za udział w szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub gminę – w wysokości 5,00 zł za każdą godzinę.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Środy Śląskiej.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

ZBIGNIEW SOZAŃSKI

3460

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W ŚRODZIE ŚLĄSKIEJ NR XXIV/206/08

z dnia 29 października 2008 r.

zmieniająca uchwałę nr XXIII/197/08 Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z dnia 30 września 2008 roku w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu dla członków ochotniczej straży pożarnej za udział w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 roku Nr 147, poz. 1229 z późn. zm.) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Treść § 3 uchwały otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 3 Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.”

§ 2

Pozostałe postanowienia uchwały pozostają bez zmian.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Środy Śląskiej.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

ZBIGNIEW SOZAŃSKI

3461

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W ŚRODZIE ŚLĄSKIEJ NR XXIV/201/08

z dnia 29 października 2008 r.

w sprawie określenia wysokości stawek w podatku od nieruchomości na rok 2009

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 roku Nr 121, poz. 844 ze zm.) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Stawki podatku od nieruchomości wynoszą:

1. Od budynków mieszkalnych lub ich części – **0,62 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej.
2. Od budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – **19,81 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej.
3. Od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – **9,24 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej.
4. Od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych – **4,01 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej.
5. Od pozostałych budynków lub ich części, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **6,64 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej.
6. Od budowli – **2%** ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3–7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych.

7. Od gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków – **0,74 zł** od 1 m² powierzchni.
8. Od gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych – **3,90 zł** od 1 ha powierzchni.
9. Od gruntów pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **0,37 zł** od 1 m² powierzchni.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Środy Śląskiej.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 roku i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

ZBIGNIEW SOZAŃSKI

3462

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W ŚRODZIE ŚLĄSKIEJ NR XXIV/202/08

z dnia 29 października 2008 r.

w sprawie opłaty od posiadania psów na rok 2009

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 ze zm.), art. 18a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 roku Nr 121, poz. 844 ze zm.) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Wprowadza się na terenie gminy Środa Śląska opłatę od posiadania psów.

do piątku w godzinach od 8 do 14 lub na konto: PKO BP S.A. O/Środa Śląska nr 87 1020 5242 0000 2502 0029 2466.

§ 2

Ustala się roczną stawkę opłaty od posiadania psów w wysokości 55 zł od każdego posiadanego psa.

§ 5

Rejestrację psów do celów naliczenia i poboru opłaty na obszarze gminy Środa Śląska prowadzi Wydział Finansów i Budżetu Urzędu Miejskiego w Środzie Śląskiej.

§ 3

Opłata od posiadania psów płatna jest bez wezwania do dnia 30 czerwca roku podatkowego, a w przypadku powstania obowiązku jej uiszczenia po tej dacie, w terminie 14 dni od powstania tego obowiązku. W przypadku powstania lub wygaśnięcia obowiązku uiszczenia opłaty w ciągu roku podatkowego, opłatę zmniejsza się proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał obowiązek jej zapłaty.

§ 6

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Środy Śląskiej.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 roku i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

§ 4

Wpłaty opłaty można dokonać do kasy Urzędu Miejskiego w Środzie Śląskiej od poniedziałku

PRZEWODNICZĄCY RADY

ZBIGNIEW SOZAŃSKI

3463**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W ŚRODZIE ŚLĄSKIEJ
NR XXIV/203/08**

z dnia 29 października 2008 r.

zmieniającą uchwałę nr XI/103/07 Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z dnia 26 września 2007 roku w sprawie udzielania przez Gminę Środa Śląska pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 ze zm.), art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 roku Nr 121, poz. 844 ze zm.), w zawiązku z Wytężnymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 (Dz. Urz. UE C Nr 54 z 4.03.2006), Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 roku w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej (Dz. U. Nr 190, poz. 1402), Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 2008 roku w sprawie warunków udzielania zwolnień od podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną (Dz. U. z 2008 roku Nr 146, poz. 927), Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1628/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej (Dz. Urz. UE L 302 z 1.11.2006) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

W uchwale nr XI/103/07 Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z dnia 26 września 2007 roku w sprawie udzielania przez Gminę Środa Śląska pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji wprowadza się następujące zmiany:

1. § 3 otrzymuje brzmienie:

„Przepisów niniejszej uchwały nie stosuje się do przedsiębiorców prowadzących działalności w sektorze handlu oraz w przypadkach wymienionych w § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 2008 roku w sprawie warunków udzielania zwolnień od podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną (Dz. U. z 2008 roku Nr 146, poz. 927)”

2. § 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„W oparciu o informacje określone w § 5 ust. 1 oraz o informacje zwarte w złożonym przez przedsiębiorcę zeznaniu podatkowym wyznacza się następujące wskaźniki nowej inwestycji:

1) wskaźnik przyrostu podatku p , który przyjmuje wartość:

- 6 – gdy $p_1 - p_0 \leq 100.000$ zł,
- 8 – gdy 100.000 zł $< p_1 - p_0 \leq 350.000$ zł,
- 10 – gdy $p_1 - p_0 > 350.000$ zł,

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

p – wskaźnik wzrostu podatku,

p_1 – roczne zobowiązanie podatkowe po dokonanej inwestycji,

p_0 – roczne zobowiązanie podatkowe przed inwestycją.

2) wskaźnik kosztów inwestycji S przyjmuje wartość:

- 1 dla kosztów kwalifikowanych inwestycji mniejszych lub równych 1.000.000 zł,
- 1,3 dla kosztów kwalifikowanych inwestycji większych niż 1.000.000 zł, a mniejszych niż 5.000.000 zł,

1,6 dla kosztów kwalifikowanych inwestycji większych lub równych 5.000.000 zł, a mniejszych niż 10.000.000 zł,

2 dla kosztów kwalifikowanych inwestycji większych lub równych 10.000.000 zł.”

3. § 8 otrzymuje brzmienie:

„Pomoc udzielana zgodnie z rozporządzeniem podlega sumowaniu z:

1) każdą inną pomocą przeznaczoną na realizację tej samej inwestycji lub utworzenie miejsc pracy związanych z tą samą inwestycją, w tym udzielaną ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, oraz

2) pomocą de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 roku w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5) w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą lub tego samego projektu inwestycyjnego.

– i nie może przekroczyć maksymalnej intensywności pomocy określonej w § 6.”

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Środy Śląskiej.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

ZBIGNIEW SOZAŃSKI

3464

**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ WĄSOSZA
NR XXIII/132/08**

z dnia 28 października 2008 r.

**w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta dla celów podatku rolnego
w roku 2009**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 6 ust. 3 i art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969 z późn. zm.) Rada Miejska Wąsosza uchwala, co następuje:

§ 1

1. Obniża się cenę skupu żyta dla celów obliczania podatku rolnego w 2009 roku ogłoszoną w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 17 października 2008 r. w sprawie średniej ceny skupu żyta za okres pierwszych trzech kwartałów 2008 r. (M.P. Nr 81, poz. 717) z kwoty 55,80 zł za 1q do 47 zł.
2. Zarządza się pobór podatku rolnego od osób fizycznych w drodze inkasa przez:
 - sołtysów na terenie wsi,
 - inkasenta Agnieszkę Walenczak na terenie miasta.
3. Wysokość wynagrodzenia za inkaso określa odrębna uchwała.

§ 2

Traci moc:

Uchwała nr XII/76/07 Rady Miejskiej Wąsosza z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie obniżenia

średniej ceny skupu żyta dla celów podatku rolnego w 2008 r. (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego Nr 287, poz. 3589).

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Wąsosza.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, a określone w niej stawki obowiązują od dnia 1 stycznia 2009 r.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

ZDZISŁAW NICPOŃ

3465

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ WĄSOSZA NR XXIII/133/08

z dnia 28 października 2008 r.

w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z póź. zm.), art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 12 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z póź. zm.) Rada Miejska Wąsosza uchwala, co następuje:

§ 1

1. Określa się wysokość stawek podatku od nieruchomości
 - 1) od gruntów:
 - a) związanych z działalnością gospodarczą, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków od 1 m² powierzchni – **0,74 zł**
 - b) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych od 1 ha powierzchni – **3,90 zł**
 - c) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego od 1 m² powierzchni – **0,30 zł**
 - 2) od budynków lub ich części:
 - a) mieszkalnych od 1 m² powierzchni użytkowej – **0,60 zł**
 - b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – **19,00 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej

- c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym od 1 m² powierzchni użytkowej – **9,24 zł**
 - d) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych od 1 m² powierzchni użytkowej – **4,00 zł**
 - e) pozostałych – od 1 m² powierzchni użytkowej:
 - garaże prowizoryczne, szopy, budki – **6,64 zł**
 - garaże typowe – **6,00 zł**
 - pozostałe budynki zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego od 1 m² powierzchni użytkowej – **4,50 zł**
 - 3) od budowli – **2%** ich wartości określone na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3–7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.
2. Zwalnia się z podatku od nieruchomości grunty zajęte pod ogólnodostępne place zabaw dla dzieci.

3. Zarządza się pobór podatku od nieruchomości w drodze inkasa przez
- sołtysów na terenie wsi
 - inkasenta Agnieszkę Walenczak na terenie miasta
4. Wysokość wynagrodzenia za inkaso określa odrębna uchwała.

§ 2

Traci moc uchwała nr XII/77/07 Rady Miejskiej Wąsosza z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego Nr 287, poz. 3590).

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Wąsosza

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

ZDZISŁAW NICPOŃ

3466**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ WĄSOSZA
NR XXIII/134/08**

z dnia 28 października 2008 r.

w sprawie opłaty od posiadania psów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 18a ust. 1, art. 19 pkt 1 lit „f” i ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) Rada Miejska Wąsosza uchwała, co następuje:

§ 1

1. Ustala się wysokość opłaty rocznej od posiadania psów w kwocie **30,00 zł** od każdego psa, która to opłata nie podlega rozliczeniom miesięcznym.
2. Opłata od posiadania psa płatna jest bez wzwania:
 - 1) do 31 maja roku budżetowego,
 - 2) w ciągu dwóch tygodni od wejścia w posiadanie psa, kiedy wejście w posiadanie psa następuje po 31 maja.
3. Zarządza się pobór opłaty od posiadania psów w drodze inkasa przez:
 - sołtysów – na terenie wsi,
 - inkasenta Agnieszkę Walenczak – na terenie miasta.
4. Ustala się wynagrodzenie za inkaso opłaty od posiadania psów w wysokości 20% od kwoty zainkasowanej i wpłaconej w terminie organowi podatkowemu.

§ 2

Traci moc uchwała nr XII/78/07 Rady Miejskiej Wąsosza z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie podatku od posiadania psów (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego Nr 287, poz. 3591).

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Wąsosza.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

ZDZISŁAW NICPOŃ

3467

**UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ WĄSOSZA
NR XXIII/135/08**

z dnia 28 października 2008 r.

w sprawie stawek opłaty targowej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 19 pkt 1 lit. „a” ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) Rada Miejska Wąsosza uchwala, co następuje:

§ 1

1. Ustala się opłatę targową dzienną za sprzedaż:
 - a) z kosza, ze skrzynki, z ręki **5,00 zł**
 - b) ze stołu, ze straganu **30,00 zł**
 - c) z namiotu, z samochodu **50,00 zł**
2. Zarządza się na terenie gminy pobór opłaty targowej w drodze inkasa przez Zakład Budżetowy Gospodarki Komunalnej i Mieszaniowej w Wąsoszu.
3. Ustala się wysokość wynagrodzenia za pobrane inkaso opłaty targowej w wysokości **20%**.

§ 2

Traci moc uchwała nr XII/79/07 Rady Miejskiej Wąsosza z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie

stawek opłaty targowej (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego Nr 287, poz. 3592).

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Wąsosza.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 roku.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

ZDZISŁAW NICPOŃ

3468

**UCHWAŁA RADY GMINY BOLESŁAWIEC
NR XXI/124/08**

z dnia 5 listopada 2008 r.

**w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości
oraz wprowadzenia zwolnień w podatku od nieruchomości**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami), art. 5 ust. 1, art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późniejszymi zmianami) uchwala się, co następuje:

§ 1

1. Określa się wysokość stawek podatku od nieruchomości:
 - 1) od gruntów:
 - a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków – **0,68 zł od 1 m² powierzchni**,
 - b) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych – **3,80 zł od 1 ha powierzchni**,
 - c) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej, statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje po-

żytku publicznego – **0,21 zł od 1 m² powierzchni**,

- 2) od budynków lub ich części:

- a) mieszkalnych – **0,50 zł od 1 m² powierzchni użytkowej**,
- b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – **18,80 zł od 1 m² powierzchni użytkowej**,
- c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – **9,10 zł od 1 m² powierzchni użytkowej**,

- d) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych – **4,00 zł od 1 m²** powierzchni użytkowej,
- e) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej, statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **4,00 zł od 1 m²** powierzchni użytkowej,
- 3) od budowli – **2% ich wartości**, określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3–7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, za wyjątkiem budowli służących do odprowadzania i oczyszczania ścieków bytowych oraz budowli służących do składowania i segregacji odpadów na terenach przewidzianych na ten cel w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, dla których ustala się stawkę **1% ich wartości**.
2. Zwalnia się z opodatkowania podatkiem od nieruchomości:
- a) budynki, budowle i grunty wykorzystywane wyłącznie na potrzeby kultury, kultury fizycznej i ochrony przeciwpożarowej, z wyjątkiem nieruchomości dzierżawionych lub wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej.
- b) grunty wykorzystywane na potrzeby związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych.
- § 2
- Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.
- § 3
- Z dniem 31 grudnia 2008 roku traci moc uchwała nr XI/73/07 Rady Gminy Bolesławiec z dnia 14 listopada 2007 roku w sprawie ustalenia wysokości stawek podatków i opłat lokalnych.
- § 4
- Uchwałę podaje się do publicznej wiadomości przez rozplakatowanie we wszystkich sołectwach na terenie gminy oraz na tablicy informacyjnej Urzędu Gminy.
- § 5
- Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 roku.
- PRZEWODNICZACY
RADY GMINY
- JAN DURDA

3469**UCHWAŁA RADY GMINY BOLESŁAWIEC
NR XXI/125/08**

z dnia 5 listopada 2008 r.

w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta, przyjmowanej jako podstawa do obliczenia podatku rolnego na obszarze gminy Bolesławiec

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969 z późniejszymi zmianami) uchwała się, co następuje:

§ 1

Obniża się średnią cenę skupu żyta, ogłoszoną w Komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 17 października 2008 roku w sprawie średniej ceny skupu żyta za okres pierwszych trzech kwartałów 2008 r. (M.P. Nr 81, poz. 717 z dnia 27 października 2008 r.), z kwoty 55,80 zł za 1 q do kwoty 35,00 zł za 1 q, przyjmowaną jako podstawa do obliczenia podatku rolnego na obszarze gminy w 2009 roku.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3

Z dniem 31 grudnia 2008 roku traci moc uchwała nr XI/74/07 Rady Gminy Bolesławiec z dnia 14 listopada 2007 roku w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta, przyjmowanej jako podstawa do obliczenia podatku rolnego na obszarze gminy Bolesławiec.

§ 4

Uchwałę podaje się do publicznej wiadomości przez rozplakatowanie we wszystkich sołectwach na terenie gminy oraz na tablicy informacyjnej Urzędu Gminy.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 roku

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

JAN DURDA

3470

**UCHWAŁA RADY GMINY LEGNICKIE POLE
NR XX/117/08**

z dnia 30 października 2008 r.

w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111) oraz art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, Nr 220, poz. 1601, Nr 225, poz. 1635, Nr 249, poz. 1828, Nr 245, poz. 1775, Nr 251, poz. 1847; z 2008 r. Nr 93, poz. 585, Nr 116, poz. 730) uchwała się, co następuje:

§ 1

Ustala się wysokość stawek podatku od nieruchomości:

- 1) od budynków lub ich części:
 - a) mieszkalnych – 0,62 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – 19,50 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu materiałem siewnym – 9,24 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - d) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych – 4,01 od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - e) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – 4,23 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- 2) od gruntów:
 - a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifi-

- kowania w ewidencji gruntów i budynków – 0,74 zł od 1 m² powierzchni,
 - b) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych – 3,90 zł od 1 ha powierzchni,
 - c) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – 0,25 zł od 1 m² powierzchni,
- 3) od budowli – 2% ich wartości.

§ 2

Zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty, budynki lub ich części oraz budowle wykorzystywane na potrzeby:

- ochrony przeciwpożarowej,
 - działalności kulturalnej i sportowej,
 - gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz dostarczania wody,
 - szaleńców publicznych,
 - składowiska odpadów,
 - ochrony zdrowia,
 - cmentarzy,
 - zajęte na przystanki,
- z wyjątkiem wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 4

Traci moc uchwała rady gminy w Legnickim Polu nr X/50/2007 z dnia 30 października 2007 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości (Dz. Urz. Województwa Dolnośląskiego Nr 275, poz. 3369).

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą od 1 stycznia 2009 r.

PRZEWODNICZĄCY RADY

DARIUSZ MENDRYK

3471

**UCHWAŁA RADY GMINY LEGNICKIE POLE
NR XX/118/08**

z dnia 30 października 2008 r.

w sprawie obniżenia ceny skupu żyta przyjmowanej jako podstawa obliczania podatku rolnego na obszarze gminy Legnickie Pole na 2009 rok

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806, Nr 153, poz. 1271; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; Nr 167, poz. 1759; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111) oraz art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969, Nr 191, poz. 1412, Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1825; z 2007 r. Nr 109, poz. 747 i z 2008 r. Nr 116, poz. 730) uchwała się, co następuje:

§ 1

Obniża się cenę skupu żyta przyjmowaną jako podstawę obliczania podatku rolnego na 2009 r. na obszarze gminy Legnickie Pole, ustaloną komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 17 października 2008 r. w sprawie średniej ceny skupu żyta za okres pierwszych trzech kwartałów 2008 r. (M.P. Nr 81, poz. 717) z kwoty 55,80 zł za 1 q żyta do kwoty 40,80 zł za 1 q żyta.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą od 1 stycznia 2009 r.

PRZEWODNICZĄCY RADY

DARIUSZ MENDRYK

3472

UCHWAŁA RADY GMINY ŁAGIEWNIKI NR XXII/141/08

z dnia 30 października 2008 r.

w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu dla członków ochotniczej straży pożarnej, którzy uczestniczyli w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub gminę

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz art. 28 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229 ze zmianami) Rada Gminy Łagiewniki uchwala, co następuje:

§ 1

Ustala się dla członka ochotniczej straży pożarnej za jedną godzinę uczestnictwa w działaniu ratowniczym ekwiwalent w wysokości 14 zł (słownie: czternaście złotych).

§ 2

Ustala się dla członka ochotniczej straży pożarnej za jedną godzinę uczestnictwa w szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Po-

żarną lub gminę ekwiwalent w wysokości 5 zł (słownie: pięć złotych).

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCA
RADY GMINY

KRYSZYNA MARCZAK

3473

UCHWAŁA RADY GMINY MĘCINKA NR XXIII/140/08

z dnia 28 października 2008 r.

zmieniająca uchwałę Rady Gminy Męcinka w sprawie określenia zasad przyznania świadczeń z pomocy społecznej oraz zasad zwrotu wydatków na te świadczenia

Na podstawie art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2008 r. Nr 115, poz. 728) uchwala się, co następuje:

§ 1

W § 3 uchwały nr XXI/87/04 Rady Gminy Męcinka z dnia 24 czerwca 2004 r. w sprawie określenia zasad przyznania świadczeń z pomocy społecznej oraz zasad zwrotu wydatków za te świadczenia dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6.) W szczególnie uzasadnionych przypadkach kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Męcince na wniosek osoby zainteresowanej lub pracownika socjalnego może odstąpić od ponoszenia przez świadczeniobiorcę odpłatności, o której mowa w załączniku nr 1 w części lub całości za wykonane usługi, co może mieć miejsce w szczególności w trudnej sytuacji zdrowotnej klienta

i ponoszenia przez niego wysokich kosztów leczenia.”

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się wójtowi gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

STANISŁAW PRĘDKIEWICZ

3474

**UCHWAŁA RADY GMINY W RADWANICACH
NR XV/82/08**

z dnia 29 października 2008 r.

w sprawie ustalenia ekwiwalentu dla członków ochotniczej straży pożarnej

Na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229 z późniejszymi zmianami) Rada Gminy w Radwanicach uchwala, co następuje:

§ 1

Ustala się wysokość ekwiwalentu pieniężnego dla członków ochotniczej straży pożarnej, którzy uczestniczyli w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub gminę w kwocie **12 zł** za każdą godzinę.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

**PRZEWODNICZĄCA
RADY GMINY**

MARIA SADOWSKA

3475

**UCHWAŁA RADY GMINY RUDNA
NR XXII/161/08**

z dnia 23 października 2008 r.

w sprawie opłat za świadczenia udzielane przez przedszkola

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z dnia 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zmianami) Rady Gminy w Rudnej uchwala, co następuje:

§ 1

1. Za zajęcia opiekuńczo-wychowawcze wykraczające poza wymiar 5 godzin dziennie podstawy programowej realizowanej przez przedszkola – na podstawie Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 26 lutego 2002 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. Nr 51, poz. 458 ze zm.) ustala się opłatę w wysokości 1.50 zł za każdą rozpoczętą godzinę.
2. Opłata, o której mowa w ust. 1, podlega obniżeniu o 0,70 zł za drugie i kolejne dziecko z tej samej rodziny, uczęszczające do przedszkola.
3. Szczegółowe zasady pobierania opłaty o której mowa w ust. 1, zostaną określone w regulaminach ustalonych przez dyrektorów jednostek.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Rudna.

§ 3

Traci moc uchwała nr XXV/176/04 Rady Gminy Rudna z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za świadczenia w prowadzonych przez gminę przedszkolach.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2009 roku.

PRZEWODNICZĄCY RADY

JERZY STANKIEWICZ

3476

UCHWAŁA RADY GMINY W WĄDROŻU WIELKIM NR XXII/102/08

z dnia 22 października 2008 r.

w sprawie ekwiwalentu dla członka ochotniczej straży pożarnej za udział w działaniach ratowniczych lub szkoleniach

Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229 z późn. zm.) i art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminy (Dz. U. 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) Rada Gminy w Wądrożu Wielkim uchwala, co następuje:

§ 1

Członkowi ochotniczej straży pożarnej, który uczestniczył w działaniach ratowniczych lub szkoleniu przeciwpożarowym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub gminę, przyznaje się ekwiwalent pieniężny.

§ 2

Ekwiwalent za udział w działaniu ratowniczym członka OSP będącego strażakiem za każdą godzinę udziału w akcji ustala się w wysokości 6 zł, a za każdą godzinę udziału w szkoleniu przeciwpożarowym w wysokości 3 zł.

§ 3

Ekwiwalent za udział w akcji ratowniczej będzie wypłacony na podstawie złożonego wniosku przez jednostkę OSP biorącą czynny udział w działaniu ratowniczym do Urzędu Gminy.

Wniosek powinien zawierać następujące dane:

- a) wykaz strażaków biorących udział w akcji ratowniczo-gaśniczej potwierdzony przez Prezesa

OSP i Komendanta Gminnego Ochotniczych Straży Pożarnych,

- b) potwierdzenie udziału w zdarzeniu, potwierdzone przez Komendę Powiatową,
c) kartę uczestnictwa członków OSP w działaniu ratowniczym z określeniem miejsca zdarzenia, daty, czasu trwania akcji potwierdzoną przez Naczelnika OSP.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

DAWID PLUTA

3477

UCHWAŁA RADY GMINY ZGORZELEC NR 139/08

z dnia 27 października 2008 r.

w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 oraz art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) Rada Gminy Zgorzelec uchwala:

§ 1

Określa się wysokość stawek podatku od nieruchomości jak niżej:

1) od gruntów:

- a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifi-

kowania w ewidencji gruntów i budynków – 0,71 złotych od 1 m² powierzchni,

- b) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych – 3,90 złotych od 1 ha powierzchni,
c) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku

- publicznego przez organizację pożytku publicznego – 0,29 złotych od 1 m² powierzchni,
- 2) od budynków lub ich części:
- a) mieszkalnych – 0,58 złotych od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – 18,25 złotych od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – 9,24 złotych od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - d) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych – 3,90 złotych od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - e) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizację pożytku publicznego – 4,90 złotych od 1 m² powierzchni użytkowej,
- 3) od budowli – 2% ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3–7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.).

§ 2

Zwolnić od podatku nieruchomości zajęte na potrzeby prowadzenia jako statutowej działalności w zakresie:

- kultury, kultury fizycznej i sportu,
 - ochrony przeciwpożarowej,
- z wyjątkiem związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

§ 3

Traci moc uchwała nr 71/07 Rady Gminy Zgorzelec z dnia 26 listopada 2007 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Zgorzelec.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego i ma zastosowanie od roku podatkowego 2009.

PRZEWODNICZĄCA RADY

JANINA SŁABICKA

3478**UCHWAŁA RADY GMINY ZGORZELEC
NR 142/08**

z dnia 27 października 2008 r.

w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa, przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, jak i w miejscu sprzedaży na terenie gminy Zgorzelec

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 z późn. zm.) Rada Gminy Zgorzelec uchwala:

§ 1

Ustala się liczbę punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) w ilości:

- a) 70 do spożycia poza miejscem sprzedaży,
- b) 40 do spożycia w miejscu sprzedaży.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Zgorzelec.

§ 3

Z dniem wejścia w życie uchwały traci moc uchwała nr 256/01 Rady Gminy Zgorzelec z dnia 6 sierpnia

2001 r. w sprawie ustalenia liczby, zasad sytuowania punktów sprzedaży napojów alkoholowych i warunków sprzedaży tych napojów.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCA RADY

JANINA SŁABICKA

3479

**UCHWAŁA RADY GMINY ZGORZELEC
NR 143/08**

z dnia 27 października 2008 r.

**w sprawie ustalenia zasad usytuowania na terenie gminy Zgorzelec miejsc
sprzedaży i podawania napojów alkoholowych**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 z późn. zm.) Rada Gminy Zgorzelec uchwala:

§ 1

1. Punkt sprzedaży i podawania napojów alkoholowych nie może być usytuowany w odległości bliższej niż 50 metrów od:
 - a) kościołów,
 - b) szkół w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2001 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).
2. Pomiarów odległości, o której mowa w ust. 1, dokonuje się wzdłuż osi ciągów komunikacyjnych od głównego wejścia do punktu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych do głównego wejścia do obiektów wymienionych w ust. 1.
3. Dopuszcza się możliwości podawania napojów alkoholowych na zewnątrz punktów sprzedaży gastronomicznej w tzw. „ogródkach piwnych”.
4. Prowadzenie „ogródka” odbywa się na podstawie zezwolenia udzielonego przedsiębiorcy na prowadzenie punktu sprzedaży gastronomicznej,

do którego bezpośrednio przylega taki „ogródek”.

5. „Ogródki” działające samodzielnie lub w oddaleniu od punktu sprzedaży gastronomicznej winny być traktowane jako osobne punkty sprzedaży, działające na podstawie odrębnych zezwoleń.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PRZEWODNICZĄCA RADY

JANINA SŁABICKA

3480

Sygn. akt IV SA/Wr 213/07

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

dnia 18 lipca 2007 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia NSA Tadeusz Kuczyński
 Sędzia WSA Małgorzata Masternak-Kubiak
 Sędzia WSA Lidia Serwiniowska (spr.)

Protokolant Aleksandra Rygielska

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 11 lipca 2007 r. sprawy ze skargi Wojewody (...) na uchwałę Rady Gminy (...) z dnia (...) nr (...) w przedmiocie zmiany uchwały nr (...) Rady Gminy (...) z dnia (...) 2005 r. w sprawie ustalenia opłaty za świadczenia prowadzonych przez Gminę (...) przedszkoli publicznych

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w całości;
- II. zasądza od Gminy (...) na rzecz Wojewody (...) kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowo-administracyjnego;
- III. orzeka, że zaskarżona uchwała nie może być wykonana.

Uzasadnienie

Uchwałą z dnia (...) nr (...) Rada Gminy (...) na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) i art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) ustaliła opłaty za świadczenia prowadzonych przez Gminę przedszkoli publicznych.

W § 1 niniejszej uchwały Rada uchwaliła, co następuje:

„Ustala się opłatę za świadczenia prowadzonych przez gminę publicznych w zakresie przekraczającym podstawę programową wychowania przedszkolnego w wysokości 75 zł miesięcznie za uczęszczanie jednego dziecka do przedszkola.”

W oparciu o tę samą podstawę prawną Rada Gminy w (...) podjęła w dniu (...) uchwałę nr (...) w sprawie zmiany uchwały nr (...) Rady Gminy (...) z dnia (...), która stała się przedmiotem skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we (...).

W niniejszej uchwale Rada uchwaliła następujące zapisy:

§ 1. W uchwale nr (...) Rady Gminy (...) z dnia (...) w sprawie ustalenia opłaty za świadczenia prowadzonych przez Gminę (...) przedszkoli publicznych § 1, miejsce dotychczasowego otrzymuje nowe następujące brzmienie:

„§ 1 Ustala się opłatę za świadczenia prowadzonych przez Gminę (...) przedszkoli publicznych w zakresie przekraczającym podstawę programową wychowania przedszkolnego w wysokości 80 zł miesięcznie za uczęszczanie jednego dziecka do przedszkola.”

§ 2 Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3 Uchwała podlega ogłoszeniu przez rozplakatowanie na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Gminy w (...), w Przedszkolu Gminnym w (...).

§ 4 Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w (...) w dniu 1 lutego 2007 r.”

Pismem z dnia (...) nr (...) Wojewoda (...) w oparciu o art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) wniósł o stwierdzenie nieważności wyżej wskazanej uchwały.

Uzasadniając swe żądanie, podał, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm. – zwanej dalej ustawą) oraz art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483).

Wskazał, iż w dniu 7 lutego 2007 r. pismem nr NK.II.0915-3/14/07 poinformował Radę Gminy (...) o wszczęciu postępowania nadzorczego w stosunku do przedmiotowej uchwały oraz wniósł o wyjaśnienie, jakie świadczenia obejmuje ustalona przez Radę opłata za przedszkola w wysokości 80 zł.

W odpowiedzi na wyżej wymienione pismo Przewodniczący Rady Gminy (...) w piśmie z dnia 14 lutego 2007 r. Nr OS 0050-11/2007 wskazał, iż opłata „obejmuje świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych w zakresie przekraczającym podstawy programowe wychowania przedszkolnego. Przedszkola publiczne prowadzone przez Gminę (...) realizują świadczenia przekraczające podstawę programową wychowania przedszkolnego, w tym w szczególności czas pobytu dziecka w przedszkolu przeznaczony na realizację programu wychowania przedszkolnego wynosi 9 godzin dziennie, a więc przekracza o 4 godziny dziennie minimalny czas 5 godzin dziennie”.

Wobec niewyczerpującej, zdaniem organu nadzoru, odpowiedzi wystąpił ponownie z zapytaniem, za jakie konkretnie świadczenia przedszkoli publicznych gminy (...), w zakresie przekraczającym podstawę programową wychowania przedszkolnego, pobierana jest opłata w wysokości 80 zł.

W odpowiedzi, przesłanej pismem z dnia 28 lutego 2007 r. Nr OS 0050-11/2007, Przewodniczący Rady wyjaśnił, iż opłata za świadczenia przedszkoli prowadzonych przez gminę (...) w wysokości 80 zł obejmuje; „w szczególności 1. opiekę nad dzieckiem za czas 4 godzin dziennie, tj. czas przekraczający pięciogodzinne minimumienne wynikające z podstawy programowej wychowania przedszkolnego, 2. zajęcia komputerowe z wykorzystaniem programów multimedialnych, 3. zapewnienie posiłków, w związku z dziewięciogodzinnym dniennym pobytem dziecka w przedszkolu. Ponadto w ramach dziewięciogodzinnego pobytu w przedszkolu świadczone są dzieciom uczęszczającym do przedszkola świadczenia nauki języka angielskiego oraz zajęcia rytmiki, które nie wynikają z podstawy programowej wychowania przedszkolnego.”

Zgodnie z art. 5 ust. 5 ustawy zakładanie i prowadzenie publicznych przedszkoli, w tym z oddziałami integracyjnymi oraz przedszkoli specjalnych, szkół podstawowych oraz gimnazjów, w tym z oddziałami integracyjnymi, z wyjątkiem szkół podstawowych specjalnych i gimnazjów specjalnych, szkół artystycznych oraz szkół przy zakładach karnych, zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich, należy do zadań własnych gmin.

W myśl art. 5a ust. 3 ustawy, środki niezbędne na realizację zadań oświatowych, o których mowa w ust. 2, w tym na wynagrodzenia nauczycieli oraz utrzymanie szkół i placówek, zagwarantowane są w dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy przedszkola publiczne prowadzą bezpłatne nauczanie i wychowanie w zakresie co najmniej podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Dodatkowo według § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół, czas przeznaczony na realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego jest nie krótszy niż 5 godzin dziennie.

Na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy opłaty za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych ustala rada gminy. Opłata za przedszkola jest więc opłatą za świadczenia ponad bezpłatną 5-godzinną podstawę programową wychowania przedszkolnego.

Według powołanych przepisów zakładanie oraz prowadzenie przedszkoli (w tym z oddziałami integracyjnymi oraz przedszkoli specjalnych) należy do zadań własnych gmin. Obowiązek ten wiąże się niewątpliwie i niezaprzeczalnie z wymogiem zapewnienia warunków technicznych oraz finansowych w celu zapewnienia odpowiednich warunków nauki, opieki i wychowania dzieci w wieku przedszkolnym (zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy, wiek ten wynosi 3–6 lat). Środki materialne i finansowe na realizację tych zadań oświatowych obciążają przede wszystkim budżet gminy; są one gromadzone i wydatkowane w ramach gospodarki finansowej jednostki samorządu terytorialnego.

Co do zasady przedszkola publiczne, co najmniej w zakresie podstawy programowej wychowania przedszkolnego, prowadzą bezpłatne nauczanie. W oparciu o art. 14 ust. 5 ustawy rada gminy jest upoważniona do ustalenia opłat za świadczenia w prowadzonych przez gminę przedszkolach. Jednakże opłaty te powinny wskazywać konkretne kwoty za konkretne świadczenia, bowiem nie każde dziecko będzie korzystało ze wszystkich świadczeń, a jednocześnie zgodnie z postanowieniami przedmiotowej uchwały będzie musiało ponosić taką samą kwotę – 80 zł. Wskazać należy, że opłaty za przedszkole mają charakter cywilnoprawny, a zatem zastosowanie ma w tym przypadku zasada ekwiwalentności świadczeń, zgodnie z którą opłatę wnosi się za konkretne świadczenia przekraczające podstawę programową, i w relacji do konkretnych kosztów świadczenia usług wykraczających poza podstawę programową wychowania przedszkolnego.

W przedmiocie ustalenia tzw. „opłaty stałej” za pobyt dziecka w przedszkolu realizującym program przekraczający podstawy programowe stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 sierpnia 2006 r. (sygn. akt IV SA/Wr 94/06, niepubl), który podzielił stanowisko organu nadzoru, stanowiące, że „kierując się zasadą ekwiwalentności świadczeń, opłatę wnosi się za konkretne świadczenia przekraczające podstawę programową. W ustawie nie przewidziano pojęcia „opłaty stałej”. Uprawnienie rady obejmuje zatem jedynie ustalenie opłat za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych, przekraczające podstawę programową. Przy ustalaniu wysokości opłat miesięcznych za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych rada gminy obowiązana jest uwzględnić przepisy Konstytucji, której stosowanie jest obowiązkiem jednostki samorządu terytorialnego.

Z art. 7 i 16 ust. 2 Konstytucji wynika, iż samorząd terytorialny uczestniczy w sprawowaniu władzy publicznej. Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Z kolei art. 8 Konstytucji stwierdza, iż jest ona najwyższym prawem Rzeczypospolitej, a jej przepisy stosuje się bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej.

Według art. 32 ust. 1 Konstytucji wszyscy są równi wobec prawa. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Zasada równości wyrażona w tym przepisie oznacza, że wszystkie podmioty charakteryzujące się daną cechą istotną w równym stopniu mają być traktowane równo, tzn. według jednakowej miary, bez zróżnicowań dyskryminujących i faworyzujących, (stanowisko takie wyraził Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniach: 17/95, OTK ZU Nr 3/1995, s. 177; 7/98, OTK ZU Nr 6/1998, s. 505). Oceniając regulację prawną z punktu widzenia zasady równości, należy rozważyć, czy można wskazać wspólną cechę istotnie uzasadniającą równe traktowanie podmiotów prawa, biorąc pod uwagę treść i cel danej regulacji.

Reasumując, opłata za świadczenia przedszkoli publicznych, ustalona przez Radę Gminy (...) ma charakter opłaty stałej. Z uchwały nie wynika bowiem, jakie świadczenia wchodzi w skład tej opłaty i jaki jest koszt poszczególnych świadczeń.

W odpowiedzi na skargę Rada Gminy (...) wniosła o jej oddalenie wskazując, że uchwałą nr (...) z dnia (...) dokonała zmiany jedynie § 1 uchwały nr (...) Rady Gminy (...) z dnia (...) w sprawie opłaty za świadczenia prowadzonych przez Gminę (...) przedszkoli publicznych i to polegającej wyłącznie na podwyższeniu wysokości miesięcznej opłaty z 75 zł na 80 zł. W pozostałym zakresie brzmienie postanowienia § 1 zmienianej uchwały pozostało identyczne. Postanowienie to ustala miesięczną opłatą za świadczenia prowadzonych przez Gminę przedszkoli publicznych w zakresie przekraczającym podstawę programową wychowania przedszkolnego za uczęszczanie jednego dziecka do przedszkola. Obie uchwały, zmieniana i zmieniająca, zostały podjęte na podstawie upoważnienia ustawowego, a mianowicie przepisu art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze

zm.). Działające w Gminie (...) Przedszkole Publiczne w (...) świadczy opiekę nad dziećmi przez czas 9 godzin dziennie, w tym 5 godzin dziennie zajęć nauczania i wychowania w zakresie podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Dzieci, według swobodnej decyzji rodziców, mogą uczęszczać do przedszkola albo tylko na czas 5 godzin dziennie bezpłatnie, albo na czas 9 godzin dziennie i wówczas uczęszczanie dziecka do przedszkola związane jest z opłatą ustaloną przez Radę Gminy w przedmiotowych uchwałach.

Zmieniana uchwała Rady Gminy z dnia (...) była badana przez organ nadzoru, nigdy dotąd nie została uchylona bądź zaskarżona i funkcjonuje w obrocie prawnym, a więc i przez organ nadzoru została uznana jako zgodna z obowiązującym w Polsce prawem.

Tak więc, organ uchwałodawczy podtrzymał swe stanowisko co do treści zaskarżonej uchwały i uznał zarzuty skargi za bezzasadne.

Podniósł, że ani przepis art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty nie stanowi, że opłaty ustalane przez radę gminy nie mogą mieć charakteru opłat stałych, że muszą dotyczyć konkretnych kwot za „konkretne świadczenie”, ani § 1 przedmiotowej uchwały nie zawiera wyrażenia „opłata stała”. Przepis ustawy w art. 14 ust. 5 używa jedynie wyrażenia „Opłaty za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych”, a więc może występować jedno świadczenie albo więcej świadczeń. Ani ustawa o systemie oświaty, ani kodeks cywilny nie zawierają pojęcia „konkretne świadczenie”.

Według słownika języka polskiego PWN W-wa 1984 r. t. III str. 458 „Świadczenie – obowiązek wykonania, wykonywania czegoś na czyjąś rzecz; to co jest z tego tytułu wykonywane; w prawie cywilnym: zachowanie się dłużnika przewidziane treścią zobowiązania”. Nadto w piśmiennictwie prawniczym:

„Świadczenie jest to zobowiązanie się dłużnika zgodne z treścią zobowiązania i czyniące zadość interesowi wierzyciela.”/.../

„Przeprowadzenie granicy między świadczeniem głównym a ubocznym również niejednokrotnie napotyka trudności i wywołuje spory w doktrynie.” /.../ „Treść zobowiązania może być wreszcie w ten sposób ukształtowana, że dłużnik zobowiązany jest w ramach jednego stosunku prawnego do spełnienia kilku świadczeń o charakterze równorzędnym”. (Patrz: System prawa cywilnego t. III cz. 1 Prawo zobowiązań część ogólna, Rozdz. III strony: 71 oraz 86–87, W-w, W-wa ... Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wydawnictwo PAN 1981 r.)

Zaskarżona uchwała nie wprowadza do obrotu prawnego opłaty za nowe świadczenie, lecz zmienia wysokość opłaty za już istniejące z 75 zł na 80 zł miesięcznie za świadczenie w zakresie przekraczającym podstawę programową wychowania przedszkolnego, za uczęszczanie jednego dziecka do przedszkola. Uczęszczanie dziecka do przedszkola i opieka nad nim za czas przekraczający 5 godzin dziennie, kiedy nie jest już realizowana podstawa programowa, jest świadczeniem obejmującym wiele czynności, co do których żaden przepis ustawowy nie nakazuje ich wyszczególniania, gdyż byłoby to wręcz niewykonalne. W tym zakresie uchwała w żaden sposób nie narusza ani istotnie, ani nieistotnie przepisu art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty, a także przepisów art. 2 i 32 ust. 1 Konstytucji RP, gdyż nie różnicuje uprawnień osób, jak i nie skutkuje narzucaniem obowiązku ponoszenia opłat za uczęszczanie do przedszkola na czas ponad 5-godzinne dzienne minimum programowe. O tym, czy dziecko uczęszcza przez czas do 5 godzin dziennie, kiedy jest realizowana cała podstawa programowa wychowania przedszkolnego bezpłatnie, czy dodatkowo 4 godziny dziennie za opłatą, decydują według swobodnego uznania rodzice (opiekunowie) dziecka. Przedmiotowa opłata nie obejmuje uczęszczania dziecka przez czas 5 godzin dziennie, kiedy realizowane jest bezpłatnie nauczanie i wychowanie w zakresie podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Organ uchwałodawczy wyjaśnił to skarżącemu w kierowanych do niego pismach.

W świetle zaś wyżej przytoczonych okoliczności powołane stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we (...) zawarte w wyroku z dnia 8 sierpnia 2006r., sygn. akt IV SA/Wr 94/06 nie dotyczy zaskarżonej uchwały Rady Gminy (...) z dnia (...).

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 3 § 1 i 2 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie, przy czym kontrola ta obejmuje orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego oraz inne akty podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej organów jednostek samorządu terytorialnego. Stosownie do art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.) kontrola sądownoadministracyjna sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

Cytowana ustawa – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nie wprowadza innych kryteriów poza zgodnością z przepisami prawa podjętej uchwały lub aktu, o których mowa w art. 3 § 1 i 2 pkt 5 i 6. W świetle art. 147 § 1 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi sąd, uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, stwierdza ich nieważność w całości lub w części albo stwierdza

dza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenia ich nieważności.

W dniu (...) Rada Gminy (...) podjęła uchwałę nr (...) w sprawie zmiany uchwały nr (...) Rady Gminy (...) z dnia (...) w sprawie ustalenia opłaty za świadczenia prowadzonych przez tę Gminę przedszkoli publicznych. W podstawie prawnej tej uchwały powołano art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.).

Powyższej uchwale Wojewoda (...) postawił zarzut naruszenia przepisu art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty oraz art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym na podstawie upoważnień ustawowych, gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy.

W myśl art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, opłaty za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych ustala rada gminy, a w przypadku innych przedszkoli publicznych – organy prowadzące te przedszkola, z uwzględnieniem art. 6 pkt 1.

W przepisie art. 6 tej ustawy ustawodawca określił, że przedszkolem publicznym jest przedszkole, które między innymi prowadzi bezpłatne nauczanie i wychowanie w zakresie co najmniej podstawy programowej wychowania przedszkolnego.

Wskazana wyżej podstawa programowa wynosi zaś dziennie nie mniej niż 5 godzin, co wynika z § 10 ust. 2 pkt 1 załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutow publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. z 2001 r. Nr 61, poz. 624).

W niniejszej sprawie istotne naruszenie prawa polega na braku wykazania przez organ uchwałodawczy, że przedszkole prowadzi nauczanie i wychowanie ponad wymagane minimum programowe, czego konsekwencją jest ustalona w zaskarżonej uchwale opłata.

Otóż, niewątpliwym jest, że rada gminy nie może ustalać w uchwale opłat za pobyt dziecka w przedszkolu publicznym, jeżeli realizuje ono jedynie podstawy programowe, gdyż mieszczące się w tym zakresie świadczenia są bezpłatne.

Jednak w sytuacji, gdy minimum programowe wychowania przedszkolnego zostaje przekroczone, za świadczenia to minimum przekraczające ustala się opłatę. Niemniej jednak wówczas należy szczegółowo wykazać, za jakiego rodzaju świadczenie opłata jest żądana, co się na opłacane świadczenie składa. Sposób ustalenia odpłatności winien być przekonujący, oparty choćby na kalkulacji ekonomicznej, a argumentacja za nim przemawiająca racjonalna i stosownie uzasadniona. Przy czym nie ma znaczenia, czy opłata ta jest dopiero ustalana, czy też tylko modyfikowana.

Rada Gminy zobowiązana była wyraźnie określić, co mieści się w ramach oferowanego świadczenia, tzn. co proponowane jest w zamian za uiszczenie opłaty. Trudno bowiem żądać opłaty za coś bliżej nieokreślonego. Podkreślić przy tym trzeba, że uprawnienia do jej ustalenia nie można kojarzyć z dowolnością ani stałością.

Tymczasem z zaskarżonej uchwały nie wynika, co stało się przyczyną ustalenia opłaty we wskazanej wysokości. W żaden sposób nie wykazano, jakie czynniki wpływające na wysokość kosztów utrzymania dziecka w przedszkolu uległy zmianie. Dopiero w odpowiedzi na skargę organ uchwałodawczy próbował dokonać wyjaśnienia tej kwestii. Wprawdzie przepisy aktów prawnych powołanych w podstawie prawnej zaskarżonej uchwały nie nakładają na organ uchwałodawczy obowiązku uzasadniania wydanego aktu prawnego jednakże, gdy ustanawia on określone obowiązki względem obywateli, akt taki powinien zawierać uzasadnienie. Motywy aktu (czynności) pozwalają bowiem jego adresatowi zrozumieć intencje wydającego akt, a także kontrolę w przypadku jego zaskarżenia.

Nadto Sąd zauważa, że art. 4 ust. 1 oraz art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 190, poz. 1606) stanowią, iż akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ich ogłoszenia, jeśli dany akt normatywny nie określa innego dłuższego terminu, zaś akty prawa miejscowego stanowione przez organy gminy ogłaszane są w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Zakwestionować zatem również należy § 4 zaskarżonej uchwały, gdyż w myśl stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażonego w wyroku z dnia 22 listopada 2005 r., sygn. akt I OSK 971/05 (LEX nr 196727), które podziela Wojewódzki Sąd Administracyjny we (...) w tym składzie, „ustalenie opłaty za świadczenie prowadzonych przez gminę przedszkoli jest ustanowieniem aktu normatywnego o charakterze aktu prawa miejscowego, do którego zastosowanie ma art. 4 ust. 1 oraz 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych”.

Skoro więc Rada Gminy w § 4 kwestionowanej uchwały postanowiła, że wchodzi ona w życie z dniem ogłoszenia na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w (...) w dniu (...), tym samym w sposób istotny naruszyła powołane wyżej przepisy ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych.

Mając powyższe na uwadze Sąd – na podstawie art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z art. 94 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały.

Punkt III wyroku znajduje uzasadnienie w art. 152 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zaś o kosztach orzeczono na podstawie art. 200 tej ustawy.

3481

Sygn. akt IV SA/Wr 292/07

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 14 sierpnia 2007 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Jolanta Sikorska (spr.)
Sędziowie:	Sędzia WSA Małgorzata Masternak-Kubiak
	Sędzia WSA Wanda Wiatkowska-Ilków

Protokolant	Aleksandra Siwińska
-------------	---------------------

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2007 r. sprawy ze skargi Wojewody (...) na uchwałę Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w przedmiocie zmiany uchwały nr (...) Rada Miasta (...) z dnia (...) w sprawie planu sieci publicznych szkół podstawowych i gimnazjów oraz granic ich obwodów

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały;**
II. zasądza od Gminy (...) na rzecz Wojewody (...) kwotę 240 zł (słownie dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadnienie

Wojewoda (...) wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we (...), domagając się na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) Rady Miejskiej w (...) z dnia (...).

W oparciu art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) Rada Miejska w (...) podjęła uchwałę w przedmiocie zmiany uchwały nr (...) Rady Miasta (...) z dnia (...) w sprawie planu sieci publicznych szkół podstawowych i gimnazjów oraz granic ich obwodów.

W uzasadnieniu organ nadzoru wskazał, że zaskarżona uchwała została przekazana pismem z dnia 2 kwietnia 2007 r. nr (...) i wpłynęła do organu nadzoru dnia 4 kwietnia 2007 r. Następnie Wojewoda (...) w dniu 26 kwietnia 2007 r., działając na podstawie art. 88 ustawy o samorządzie gminnym, zwrócił się do Przewodniczącej Rady Miejskiej w (...) o przesłanie informacji, czy podjęcie uchwały zostało poprzedzone uzyskaniem pozytywnej opinii kuratora oświaty, zgodnie z wymogiem art. 17 ust. 6 ustawy o systemie oświaty. W odpowiedzi Przewodnicząca Rady Miejskiej poinformowała organ nadzoru, że podjęcie przedmiotowej uchwały nie zostało poprzedzone wystąpieniem o uzyskanie opinii Kuratora Oświaty we (...).

Zaskarżoną uchwałą Rada Miejska w (...) wprowadziła zmiany do uchwały nr LXX/379/2002 Rady Miasta (...) z dnia 6 marca 2002 r. w sprawie planu sieci publicznych szkół podstawowych i gimnazjów oraz granic ich obwodów.

Jak podkreślił Wojewoda, powołując się na treść przepisu art. 17 ust. 4 raz ust. 6 ustawy o systemie oświaty, zakres badania przez kuratora legalności planu polega na stwierdzeniu zgodności bądź niezgodności z art. 17 ust. 1–5 ustawy, a zatem zachowania standardów maksymalnej odległości szkół należących do sieci od miejsca zamieszkania uczniów i ewentualnego zapewnienia przez gminę bezpłatnego transportu. Dla ustalenia planów sieci publicznych szkół potrzebna jest pozytywna opinia kuratora. Zatem, jak wywodzi organ nadzoru, w ramach procedury stanowienia uchwały w sprawie planu sieci publicznych

szkół podstawowych i gimnazjów oraz granic ich obwodów, przed podjęciem stosownej uchwały przedstawia się plan sieci publicznych szkół do zaopiniowania przez kuratora.

Zdaniem organu taka opinia winna być uzyskana również przy zmianie sieci publicznych szkół podstawowych i gimnazjów prowadzonych przez gminę oraz granic obwodów publicznych szkół podstawowych i gimnazjów. Z przywołanych przepisów jednoznacznie wynika, że Rada Miejska jest zobligowana do uzyskania takiej opinii, czego nie uczyniła. Rada Miejska naruszyła zatem w sposób istotny art. 17 ust. 6 w związku z art. 17 ust. 4 ustawy o systemie oświaty.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w (...) wniosła o uwzględnienie skargi w całości. Przyznała, że przed podjęciem zaskarżonej uchwały Burmistrz Miasta (...), jako autor projektu uchwały, nie uzyskał opinii kuratora oświaty. Wskazany wymóg wynika z treści art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. W tej sytuacji skoro naruszono procedurę przed podjęciem uchwały, złożona skarga jest uzasadniona.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga podlega uwzględnieniu.

Z treści zaskarżonej uchwały wynika, że została ona podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.).

Zgodzić się należy ze stanowiskiem organu nadzoru, że zaskarżona uchwała zmieniająca uchwałę w sprawie planu sieci publicznych szkół podstawowych i gimnazjów oraz granic ich obwodów, podjęta bez spełnienia określonego w art. 17 ust. 6 ustawy o systemie oświaty obowiązku uprzedniego uzyskania pozytywnej opinii kuratora oświaty narusza w sposób istotny wskazany przepis.

Zgodnie bowiem z art. 17 ust. 4 tej ustawy radzie gminy przyszuje się kompetencję do ustalenia planu sieci szkół podstawowych i gimnazjów prowadzonych przez gminę, a także określenia granic obwodów publicznych szkół podstawowych i gimnazjów, z wyjątkiem specjalnych, mających siedzibę na obszarze gminy, z zastrzeżeniem art. 58 ust. 2. W przypadku publicznych szkół podstawowych prowadzonych przez inne organy, określenie granic ich obwodów następuje w uzgodnieniu z tymi organami. Rada gminy winna ustalić wskazany plan w sposób umożliwiający wszystkim dzieciom spełnienie obowiązku szkolnego z zachowaniem nieprzekraczalnych odległości między domem a szkołą określonych w ust. 2 art. 17 omawianej ustawy. Rolą kuratora jest natomiast zbadanie legalności planu przed jego ustaleniem poprzez stwierdzenie, czy przedłożony przez gminę plan jest zgodny z przepisami ust. 1–5 omawianego artykułu, tj. utrzymania standardów dotyczących spełnienia obowiązku szkolnego poprzez zachowanie maksymalnych odległości szkół uwzględnionych w sieci od miejsca zamieszkania uczniów oraz zapewnienia przez gminę ewentualnego bezpłatnego transportu.

Zgodnie z art. 2. Konstytucji RP Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Pochodną zasady demokratycznego państwa prawnego jest art. 7 ustawy zasadniczej, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, że każde działanie organu władzy, w tym także rady miasta (gminy), musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. W świetle art. 94 Konstytucji RP akty prawa miejscowego są podejmowane na podstawie wyraźnego upoważnienia ustawowego.

Podejmując akty prawa miejscowego na podstawie normy ustawowej, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza bowiem związek formalny i materialny między aktem wykonawczym a ustawą, co do zasady stanowi istotne naruszenie prawa (por. wyr. WSA we Wrocławiu z dnia 20 grudnia 2006 r., sygn. akt II SA/Wr 585/06, OSS, 2007 r. zeszyt 2, poz. 34). Do takich naruszeń należy zarówno naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego – przez wadliwą ich wykładnię, jak również przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.

Skoro zatem bezsprzecznie kontroli Sądu w rozpatrywanej podlega akt prawa miejscowego, jakim jest uchwała rady miasta (gminy) w przedmiocie zmiany uchwały w sprawie planu sieci publicznych szkół podstawowych i gimnazjów oraz granic ich obwodów, to kontrola legalności rozciąga się również na tryb, w jakim ten akt został wydany. Ustalenia i opinie, których dopełnienie jest nieodzownym warunkiem podjęcia przez radę uchwały ustalającej sieć publicznych szkół, mają zastosowanie również do uchwały o charakterze zmieniającym, podjętej w tym samym przedmiocie, w oparciu o tą samą podstawę prawną. Następuje tu bowiem tożsamość przedmiotu regulacji leżącej w kompetencji rady miasta (gminy), która zgodnie z przepisem art. 17 ust. 4 omawianej ustawy ustala plan, w tym przypadku poprzez szczegółowe określenie w drodze zmiany jego treści, we wskazanym w nowelizacji zakresie. W konsekwencji dochodzi zatem do ustalenia nowego planu.

Z niekwestionowanych okoliczności sprawy wynika, że Rada Miejska w (...) nie przedstawiła kuratorowi oświaty planu zmiany sieci publicznych szkół podstawowych i gimnazjów prowadzonych przez gminę oraz granic ich obwodów. Nie uzyskała tym samym określonej w omawianym przepisie pozytywnej opinii.

Podjęcie uchwały w sprawie planu sieci publicznych szkół podstawowych i gimnazjów oraz granic ich obwodów, niepoprzedzone uzyskaniem pozytywnej opinii kuratora oświaty o jej zgodności z przepisami art. 17 ust. 1–5 ustawy o systemie oświaty, a także w sprawie proponowanych zmian tejże uchwały, powoduje, że uchwała wydana bez wymaganego trybu jest sprzeczna z prawem.

Wprawdzie Rada Miejska w (...) uznała w pełni podniesiony przez organ nadzoru zarzut skargi, jednakże okoliczność ta pozostaje bez wpływu na wynik niniejszej sprawy. Sąd bowiem miał obowiązek orzec merytorycznie w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze Sąd – na podstawie art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) zwanej dalej p.p.s.a., w związku z art. 94 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) – stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały Rady Miejskiej w (...) nr (...) z dnia (...) w sprawie zmiany uchwały nr (...) Rady Miasta (...) z dnia (...) w sprawie planu sieci publicznych szkół podstawowych i gimnazjów oraz granic ich obwodów.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 200 p.p.s.a w związku z § 14 ust. 2 pkt 1 lit. c rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 123, poz. 1059 ze zm.).

3482

Sygn. akt IV SA/Wr 266/07

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 6 września 2007 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Henryk Ożóg
Sędziowie:	Sędzia WSA Małgorzata Masternak-Kubiak
	Sędzia WSA Wanda Wiatkowska-Ilków (spr.)

Protokolant	Krzysztof Caliński
-------------	--------------------

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 6 września 2007 r. sprawy ze skargi Wojewody (...) na uchwałę Rady Gminy (...) z dnia (...) nr (...) w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania oraz wysokości i warunków przyznawania dodatku mieszkaniowego dla nauczycieli szkół i przedszkoli, dla których organem prowadzącym jest Gmina (...), w części dotyczącej przepisów §§: 4 ust. 1, 5 ust. 9, 7 ust. 2, 9, 5 ust. 5 zdanie drugie uchwały we fragmencie „po uzyskaniu opinii organizacji związkowych działających w szkole”, 8 ust. 2 pkt 1 i pkt 3, 10, 11 ust. 6, 12 ust. 3 zdanie pierwsze

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały;
- II. zasądza od Gminy (...) na rzecz Wojewody (...) kwotę 240 zł (słownie dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Uzasadnienie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), art. 30 ust. 6 i art. 54 ust. 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. z 2005 r. Nr 22, poz. 181 ze zm.) Rada Gminy w (...) podjęła w dniu (...) uchwałę (...) w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania oraz wysokości i warunków przyznawania dodatku mieszkaniowego dla nauczycieli szkół i przedszkoli, dla których organem prowadzącym jest Gmina (...).

Pismem z dnia 26 kwietnia 2007 r. nr (...) Wojewoda (...), w oparciu o art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), wniośł

o stwierdzenie nieważności § 4 ust. 1, § 5 ust. 9, § 7 ust. 2, § 8 ust. 2 pkt 1 i pkt 3, § 9, § 10, § 11 ust. 6, § 12 ust. 3 zdanie pierwsze wyżej wskazanej uchwały.

Uzasadniając swe żądanie podał, że:

- § 4 ust. 1; § 5 ust. 9; § 7 ust. 2; § 9 uchwały w sposób istotny naruszają art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984r. Karta Nauczyciela (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.);
- § 5 ust. 5 zdanie drugie uchwały we fragmencie „po uzyskaniu opinii organizacji związkowych działających w szkole” w sposób istotny narusza art. 30 ust. 6 ustawy Karta Nauczyciela;
- § 8 ust. 2 pkt 1 i pkt 3 uchwały w sposób istotny naruszają § 9 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. z 2005 r. Nr 22, poz. 181);
- § 10 uchwały w sposób istotny narusza art. 179 § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zm.) oraz art. 34 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela;
- § 11 ust. 6 uchwały w sposób istotny narusza § 10 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. z 2005 r. Nr 22, poz. 181);
- § 12 ust. 3 zdanie pierwsze uchwały w sposób istotny narusza art. 39 ust. 3 oraz art. 41 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r., o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.).

W § 4 ust. 1 uchwały przyjęto, że dodatek za wysługę lat przysługuje za okres urlopu dla poratowania zdrowia oraz za dni, za które nauczyciel otrzymuje wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

§ 5 ust. 9 uchwały stanowi, że dodatek motywacyjny nie przysługuje dyrektorowi, wicedyrektorowi, nauczycielowi: 1) który przebywał na zwolnieniu lekarskim dłużej niż 33 dni, 2) który przebywa na urlopie dla poratowania zdrowia, 3) który przebywa na urlopie wychowawczym, 4) od pierwszego dnia miesiąca, po miesiącu, w którym zaprzestał pełnienia funkcji dyrektora, wicedyrektora, zaprzestał pełnienia kierowniczego stanowiska.

W § 7 ust. 2 Rada Gminy postanowiła, że dodatek motywacyjny nie przysługuje w okresie nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy, w okresie urlopu dla poratowania zdrowia, w okresach, za które nie przysługuje wynagrodzenie zasadnicze oraz od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel ten zaprzestał pełnienia z innych powodów obowiązków, do których jest przypisany ten dodatek, a jeżeli zaprzestanie pełnienia obowiązków nastąpiło od pierwszego dnia miesiąca – od tego dnia.

Z kolei § 9 uchwały Rada ustaliła, że dodatek za trudne warunki pracy nie przysługuje w okresach nieobecności w pracy za wyjątkiem okresów:

- urlopu macierzyńskiego;
- urlopu wypoczynkowego;
- choroby trwającej do 33 dni w roku;
- nieobecności w pracy, za czas której przysługuje wynagrodzenie jak za urlop wypoczynkowy.

Zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela dodatki: za wysługę lat, motywacyjny, funkcyjny oraz za warunki pracy są składnikami wynagrodzenia nauczycieli. Tym samym okoliczności, w jakich należy wypłacić nauczycielowi te dodatki są identyczne, jak okoliczności, w jakich wypłaca się wynagrodzenie. Z kolei okoliczności te wynikają z przepisów Karty Nauczyciela oraz Kodeksu pracy.

Na podstawie art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela Rada posiada kompetencję m.in. do określenia „szczegółowych warunków przyznawania dodatków”. Warunki przyznawania dodatków to nic innego, jak przesłanki, jakie trzeba spełnić, by uzyskać prawo do dodatku. Natomiast kwestia, kiedy dodatki jako składnik wynagrodzenia powinny być wypłacone, nie może być regulowana w drodze uchwały Rady. Materię tę normują odpowiednie przepisy Karty Nauczyciela i Kodeksu pracy.

Przepis art. 80 Kodeksu pracy wyraźnie stanowi, że za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią. W prawie pracy występują sytuacje, w których mimo niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia. Ryzyko gospodarcze oraz socjalne w stosunkach pracy obciąża pracodawcę, co powoduje, że w owych sytuacjach, mimo iż pracownik nie świadczył pracy, pracodawca jest obowiązany do wypłacenia mu wynagrodzenia jak za pracę wykonaną. Nieświadczenie pracy, mimo gotowości do niej pracownika (zdolności do świadczenia pracy), może być wywołane przyczynami leżącymi po stronie pracodawcy: przestój, którego powodem jest brak surowca, brak narzędzi, brak właściwej organizacji procesu pracy, niesprawność sprzętu, ryzyko gospodarcze pracodawcy; warunki pracy nieodpowiadające przepisom bezpieczeństwa i higieny pracy i stwarzające zagrożenie dla życia bądź zdrowia pracownika lub innych osób – jest to ryzyko socjalne pracodawcy. Do ryzyka socjalnego pracodawcy zalicza się też przewidziane prawem zdarzenia, w których pracownik jest zwolniony od świadczenia pracy na rzecz pracodawcy, a pracodawca jest obowiązany wypłacić mu za ten czas wynagrodzenie. Pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, za czas zwolnień od pracy udzielonych w różnych przewidzianych prawem oko-

licznościach, np. na poszukiwanie pracy w okresie wypowiedzenia, w celu odbycia obowiązkowych badań lekarskich, za okres dni wolnych w celu sprawowania opieki nad dzieckiem, które nie ukończyło 14 lat, za 33 dni niezdolności do pracy w roku kalendarzowym, za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo choroby przypadającej w czasie ciąży, pracownik zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia.

Nadto kwestia uprawnienia do otrzymywania dodatku za wysługę lat w trakcie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia oraz za okresy, za które przysługuje wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego, zostały uregulowane przez Ustawodawcę w art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela, stanowiącym: „Nauczyciel w okresie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia zachowuje prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat oraz prawo do innych świadczeń pracowniczych, w tym dodatków socjalnych, o których mowa w art. 54” oraz przepisach Kodeksu pracy i ustawy z dnia 13 października 1998 r. system ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.).

W § 5 ust. 5 zdanie drugie Rada Gminy postanowiła, że wysokość dodatku motywacyjnego dla dyrektorów ustala Wójt Gminy (...). Dla wicedyrektorów, nauczycieli i nauczycieli, którym powierzono stanowiska kierownicze, ustala dyrektor, po uzyskaniu opinii organizacji związkowych działających w szkole.

§ 12 ust. 3 zdanie pierwsze uchwały mówi, że nagrody z funduszu mają charakter uznaniowy i podlegają zaopiniowaniu przez organizacje związkowe działające w szkole.

Zgodnie z art. 30 ust. 6 ustawy organ prowadzący szkołę (w tym przypadku rada gminy) ustala w drodze regulaminu m.in. wysokość i szczegółowe warunki przyznawania dodatku motywacyjnego. Mając na uwadze powołany art. 7 Konstytucji RP należy uznać, iż rada gminy nie może, bez wyraźnego upoważnienia ustawowego, przekazać ustawowo przyznanych kompetencji innemu organowi czy podmiotowi, w zakresie określonym w art. 30 ust 6 ustawy.

Delegacja kompetencji na dyrektora szkoły oraz współdziałające z nim zakładowe związki zawodowe w przedmiocie ustalenia szczegółowego regulaminu określającego zasady i kryteria przyznawania dodatku motywacyjnego jest w świetle obowiązujących przepisów niedopuszczalna.

Kompetencja rady gminy wynikająca z art. 30 ust. 6 tej ustawy ma dość szeroki zakres. Nie oznacza to jednak dowolności w zakresie ustalania warunków i trybu przyznawania dodatków i nagród. Ponownie należy podkreślić wagę i rolę art. 7 Konstytucji RP w prawotwórczej działalności organów władzy publicznej, która nakazuje tymże podmiotom działanie w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. Rada nie może uszczuplać ustawowych kompetencji organów szkoły oraz gminy kosztem organizacji związkowych. Dodatkowo należy uwzględnić prawo pracownika do ochrony tajemnicy wynagrodzenia, jego składników i wysokości.

Organy szkoły normuje ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.), powołując zasadniczo dwie grupy organów. Pierwsza grupa to organy obligatoryjne, do których zaliczamy Dyrektora, Radę Pedagogiczną oraz Samorząd Uczniowski. Druga zaś grupa organów to organy fakultatywne. Kompetencje organów szkoły normuje ustawa o systemie oświaty, stanowiąc dodatkowo w art. 60, że w Statucie można wskazać dodatkowe kompetencje organów. Nie oznacza to jednak, iż można modyfikować rozwiązania przyjęte w ustawie.

Do zadań Dyrektora w świetle art. 39 ust. 3 należy m.in. pełnienie funkcji kierownika zakładu pracy dla zatrudnionych w szkole lub placówce nauczycieli i pracowników niebędących nauczycielami. Dyrektor w szczególności decyduje w sprawach:

- 1) zatrudniania i zwalniania nauczycieli oraz innych pracowników szkoły lub placówki;
- 2) przyznawania nagród oraz wymierzania kar porządkowych nauczycielom i innym pracownikom szkoły lub placówki;
- 3) występowania z wnioskami, po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej i rady szkoły lub placówki, w sprawach odznaczeń, nagród i innych wyróżnień dla nauczycieli oraz pozostałych pracowników szkoły lub placówki.

Z kolei art. 41 ust. 2 ustawy o systemie oświaty stanowi, że rada pedagogiczna opiniuje w szczególności;

- 1) organizację pracy szkoły lub placówki, w tym zwłaszcza tygodniowy rozkład zajęć lekcyjnych i pozalekcyjnych;
- 2) projekt planu finansowego szkoły lub placówki;
- 3) wnioski dyrektora o przyznanie nauczycielom odznaczeń, nagród i innych wyróżnień;
- 4) propozycje dyrektora, szkoły lub placówki w sprawach przydziału nauczycielom stałych prac i zajęć w ramach wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatkowo płatnych zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych.

W świetle cytowanych przepisów nie budzi wątpliwości, iż wszystkie czynności z zakresu prawa pracy w szkole dokonuje Dyrektor. W szczególności podejmuje on decyzje w sprawie przyznawania nagród nauczycielom, po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej. Jest to jego ustawowa prerogatywa i jakiegokolwiek

zmiany w tym zakresie mogą następować wyłącznie na skutek wyrażnej kompetencji ustawowej. Wprowadzenie obowiązku uzyskania opinii związku zawodowego jest uszczupleniem ustawowych kompetencji Dyrektora. Ustawa nie przewiduje bowiem współdziałania tychże podmiotów w indywidualnych sprawach ustalania składników wynagrodzenia i ich wysokości. Nie ma też podstaw, aby takie współdziałanie wprowadzić w drodze aktu prawa miejscowego.

Należy także podkreślić, iż zakres indywidualnej ochrony pracownika przez działające w zakładzie pracy związki zawodowe określają przepisy kodeksu pracy, ustawa o związkach zawodowych oraz ustawa Karta Nauczyciela. Tylko w tym zakresie związki zawodowe mają przyznane uprawnienia do indywidualnej ochrony pracownika.

Art. 26 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854 ze zm.) ustanawia zakres działania związku zawodowego, do którego należy:

- 1) zajmowanie stanowiska w indywidualnych sprawach pracowniczych w zakresie unormowanym w przepisach prawa pracy,
- 2) zajmowanie stanowiska wobec pracodawcy i organu samorządu załogi w sprawach dotyczących zbiorowych interesów i praw pracowników,
- 3) sprawowanie kontroli nad przestrzeganiem w zakładzie pracy przepisów prawa pracy, a w szczególności przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 4) kierowanie działalnością społecznej inspekcji pracy i współdziałanie z państwową inspekcją pracy,
- 5) zajmowanie się warunkami życia emerytów i rencistów.

Zgodnie z art. 23² ust. 1 Kodeksu pracy, „jeżeli przepisy prawa pracy przewidują współdziałanie pracodawcy z zakładową organizacją związkową w indywidualnych sprawach ze stosunku pracy, pracodawca ma obowiązek współdziałać w takich sprawach z zakładową organizacją związkową reprezentującą pracownika z tytułu jego członkostwa w związku zawodowym albo wyrażenia zgody na obronę praw pracownika niezrzeszonego w związku – zgodnie z ustawą o związkach zawodowych”. Art. 7 ustawy o związkach zawodowych natomiast stanowi: „1. W zakresie praw i interesów zbiorowych związki zawodowe reprezentują wszystkich pracowników, niezależnie od ich przynależności związkowej. 2. W sprawach indywidualnych stosunków pracy związki zawodowe reprezentują prawa i interesy swoich członków. Na wniosek pracownika niezrzeszonego związek zawodowy może podjąć się obrony jego praw i interesów wobec pracodawcy.”

Nie budzi wątpliwości, iż związek zawodowy może bronić praw poszczególnych pracowników, ale tylko przy ich akceptacji. Już zatem z powołanych przepisów wynika, iż indywidualna obrona pracowników może mieć miejsce tylko po wyrażeniu zgody przez nauczyciela niezrzeszonego w związku zawodowym.

Zdaniem organu nadzoru opinie w indywidualnych sprawach w zakresie wynagrodzeń, wyróżnień i awansów mogą mieć miejsce tylko wtedy, gdy ustawa tak stanowi. Przykładem jest art. 6a ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela, zgodnie z którym: „Organy, o których mowa w ust. 6, dokonują oceny pracy dyrektora szkoły po zasięgnięciu opinii rady szkoły i zakładowych organizacji związkowych działających w tej szkole. Przy ocenie pracy dyrektora przepis ust 2 stosuje się odpowiednio”.

Opiniowanie określonych składników wynagrodzenia prowadzi także do naruszenia dóbr osobistych, o których mowa w art. 23 Kodeksu cywilnego, w wyniku stworzenia możliwości zapoznania się przez związki zawodowe z elementami wynagrodzenia i ich wysokością. Trafnie w tym zakresie wyrokował Sąd Najwyższy: „Zawarte w art. 8, 23 ust. 1 i art. 26 pkt 3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234) uprawnienie do kontrolowania przez związki zawodowe przestrzegania prawa pracy oznacza także uprawnienie do kontrolowania wysokości wynagrodzeń pracowników; nie oznacza natomiast uprawnienia do żądania od pracodawcy udzielenia informacji o wysokości wynagrodzenia pracownika bez jego zgody. Ujawnienie przez pracodawcę bez zgody pracownika wysokości jego wynagrodzenia za pracę może stanowić naruszenie dobra osobistego w rozumieniu art. 23 i 24 kodeksu cywilnego” (uchwała SN z dnia 16 lipca 1993 r., I PZP 28/93, OSNC 1994/1/2). W dalszym uzasadnieniu Sąd Najwyższy podkreśla: „W każdym bądź razie „informacja o zasadach wynagradzania” może być jedynie pośrednim źródłem wiedzy o zarobkach indywidualnych pracowników, tzn. takim, który adresatowi tej informacji umożliwi uzyskanie niezbędnych danych o strukturze i globalnej wysokości (niekiedy tylko przeciętnej) wynagrodzenia poszczególnych pracowników. Dopóty można mówić o „informacji o zasadach wynagradzania”, dopóki nie pozwala ona na indywidualizację informacji, tzn. przypisanie konkretnego wynagrodzenia za pracę poszczególnym, personalnie określonym pracownikom. Jeżeli tak rozumieć „informację o zasadach wynagradzania” (art. 28 ustawy związkowej), to oczywiste staje się, że jest ona w pełni wystarczająca do prowadzenia działalności związkowej w zakresie ochrony interesów grupowych. Tak rozumiana informacja o wynagrodzeniach pracowniczych jest także wystarczająca do ochrony interesów indywidualnych w ustalonym w statucie związku zawodowego podmiotowym i terytorialnym zakresie jego działania. Inaczej mówiąc, informacja o wysokości wynagrodzenia konkretnego, indywidualnie określonego pracownika nie jest niezbędna do prowadzenia działalności związkowej ani w zakresie ochrony interesów grupowych, ani indywidualnych; wystarczająca więc jest w tym przedmiocie „informacja o zasadach wynagradzania” w wyżej podanym znaczeniu”.

Reasumując, trzeba stwierdzić, iż wprowadzanie obowiązku współdziałania w zakresie przyznawania indywidualnych składników wynagrodzenia nie znajduje podstaw w obowiązującym prawie, godzi w upraw-

nienia pracodawcy oraz prawa pracownika. Należy stwierdzić, że niedopuszczalne jest wprowadzanie wymogu opiniowania przez zakładowe organizacje związkowe zrzeszające nauczycieli. Jak wskazano wyżej, tryb ustalania wysokości i przyznawania elementów wynagrodzenia musi być zgodny z przepisami prawa, a obowiązek uzyskania opinii organizacji związkowych w poruszanych kwestiach nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa.

W § 8 ust. 2 pkt 1 i pkt 3 Rada Gminy postanowiła, że dodatek za uciążliwe warunki pracy przyznaje się nauczycielowi za prowadzenie: 1) zajęć w klasach lub grupach przedszkolnych integracyjnych z dziećmi upośledzonymi w stopniu lekkim lub umiarkowanym pod warunkiem, że zajęcia dydaktyczne prowadzone są według odrębnego programu nauczania obowiązującego w tego typu szkole specjalnej, 3) w oddziałach integracyjnych liczących 20 uczestników, w których jest od 3 do 6 uczniów wymienionych w pkt 1 i 2.

W § 9 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. z 2005 r. Nr 22, poz. 181) zdefiniowano, co należy rozumieć przez pracę w uciążliwych warunkach. Definicja ta nie może być modyfikowana uchwałą rady gminy. § 9 rozporządzenia stanowi, że za pracę wykonywaną w warunkach uciążliwych uznaje się prowadzenie przez nauczycieli zajęć w trudnych warunkach:

- 1) wymienionych w § 8 pkt 4–16 z dziećmi i młodzieżą, których stan zdrowia z powodu stanów chorobowych, wymienionych w § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz. U. Nr 17, poz. 162), uzasadnia konieczność sprawowania stałej opieki lub udzielania pomocy, oraz z dziećmi i młodzieżą powyżej 16 roku życia, u których wystąpiło naruszenie sprawności organizmu z przyczyn, o których mowa w § 32 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności stopniu niepełnosprawności (Dz. U. Nr 139, poz. 1328);
- 2) z dziećmi i młodzieżą upośledzonymi w stopniu lekkim, wśród których znajduje się co najmniej jedno dziecko ze stanem chorobowym, wymienionym w § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia oraz w § 32 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności;
- 3) z dziećmi i młodzieżą upośledzonymi w stopniu lekkim, wśród których znajduje się co najmniej jedno dziecko upośledzone umysłowo w stopniu umiarkowanym lub znacznym, pod warunkiem, że zajęcia dydaktyczne z tym dzieckiem prowadzone są według odrębnego programu nauczania obowiązującego w danego typu szkole specjalnej, a zajęcia wychowawcze – według odrębnego programu wychowawczego opracowanego przez wychowawcę;
- 4) z nieletnimi przebywającymi w zakładach poprawczych o wzmożonym nadzorze wychowawczym, dla wielokrotnych uciekinierów, z zaburzeniami psychicznymi lub innymi zaburzeniami osobowości, uzależnionymi od środków odurzających lub psychotropowych, nosicielami wirusa HIV oraz przebywającymi w schroniskach interwencyjnych.

Zgodnie z treścią § 9 pkt 3 rozporządzenia warunkiem uznania pracy za pracę w warunkach uciążliwych jest prowadzenie zajęć z dziećmi i młodzieżą upośledzonymi w stopniu lekkim, pod warunkiem, że wśród tych dzieci co najmniej jedno jest upośledzone umysłowo w stopniu umiarkowanym lub znacznym. Natomiast przepis § 8 ust. 2 pkt 1 uchwały, wprowadzając zapis o prowadzeniu zajęć integracyjnych „z dziećmi upośledzonymi w stopniu lekkim lub umiarkowanym”, modyfikuje przepis rozporządzenia, co należy ocenić jako istotne naruszenie prawa.

Z kolei § 8 ust. 2 pkt 3 uchwały wprowadza bez upoważnienia ustawowego dodatkowe kryterium przyznania dodatku za uciążliwe warunki pracy nieprzewidziane w przepisach § 9 rozporządzenia, co należy ocenić jako istotne naruszenie prawa.

W § 11 ust. 6 Rada Gminy uchwaliła, że nauczycielom, którzy w dniu wolnym od pracy realizowali planowane zajęcia opiekuńcze i wychowawcze, a nie otrzymują za ten dzień innego dnia wolnego, przysługuje wynagrodzenie za każdą faktycznie zrealizowaną godzinę zajęć, obliczane jak za godzinę ponadwymiarową.

Przepis § 10 cytowanego powyżej rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy stanowi, że nauczycielom, którzy w dniu wolnym od pracy realizują zajęcia dydaktyczne, wychowawcze lub opiekuńcze, a nie otrzymują za ten dzień innego dnia wolnego, przysługuje odrębne wynagrodzenie za każdą godzinę pracy obliczane jak za godzinę ponadwymiarową.

W § 11 ust. 6 Rada Gminy wprowadziła dodatkowe kryterium przyznania wynagrodzenia za realizowanie zajęć w dniach wolnych od pracy, niemające oparcia w obowiązujących przepisach, a mianowicie ustaliła, że wynagrodzenie to przysługuje za realizację planowanych zajęć opiekuńczych i wychowawczych. Z treści przepisu uchwały wynika, że realizacja zajęć nieplanowanych pozbawia nauczyciela prawa do wynagrodzenia, co jest niezgodne z treścią § 10 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej.

W odpowiedzi na skargę Rada Gminy w (...) wniosła o jej oddalenie w części dotyczącej zasądzenia kosztów postępowania. Strona przeciwna uznała zasadność zarzutów podniesionych w skardze, dodając, że słuszność stanowiska, jakie w sprawie zajmuje skarżący, potwierdza także niedawno opublikowane orzecznictwo sądów administracyjnych (w szczególności zaś wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 19 kwietnia 2006 r., sygn. akt IV SA/Wr 313/05, Dz. Urz. Dolno. 2007/4/31; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 26 kwietnia 2006 r., sygn. akt IV SA/Wr 379/05, Dz. Urz. Dolno. 007/4/33).

Natomiast w odniesieniu do żądania zasądzenia kosztów postępowania strona przeciwna podniosła, że w terminie ustawowym skarżący mógł zakwestionować sporną uchwałę w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego, bez potrzeby kierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, czego nie uczynił. W tej sytuacji żądanie przyznania kosztów postępowania wydaje się nieuzasadnione.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.) sądy administracyjne właściwe są do badania zgodności z prawem zaskarżonych aktów administracyjnych. Uchwała Rady Gminy jest prawidłowa, jeżeli jest zgodna z przepisami prawa, które zawierają upoważnienie do wydania takiego aktu oraz określają tryb postępowania prawodawczego.

Z kolei art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przeciw sądom administracyjnym (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) stanowi, że sądy administracyjne orzekają w sprawach skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego. Zatem sądy administracyjne mogą zakwestionować zaskarżone akty prawa miejscowego tylko, wtedy gdy są one niezgodne z prawem.

W niniejszej sprawie takie wady i uchybienia występują, wobec czego skarga zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) uchwały organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Podstawą stwierdzenia nieważności takiego aktu jest uznanie, że doszło do istotnego naruszenia prawa. Według bowiem ust. 4 powołanego wyżej artykułu – w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę (zarządzenie) wydano z naruszeniem prawa, samorząd terytorialny jest elementem władzy wykonawczej i wykonuje część zadań należących do tej władzy (art. 163 Konstytucji). Konstytucja przyznaje jednostkom samorządu terytorialnego w zakresie przyznanych im uprawnień samodzielność podlegającą z mocy art. 165 Konstytucji ochronie sądowej.

W myśl art. 171 Konstytucji działalność ta podlega nadzorowi wskazanych organów, z punktu widzenia legalności. Wynika to również z art. 86 ustawy o samorządzie gminnym. Działalność prowadzona przez organy samorządu terytorialnego opiera się na ustawach i musi się mieścić w granicach przez nie ustanowionych. Kwestia zgodności działania organów samorządu terytorialnego z prawem podlega nadzorowi organów administracji rządowej. Art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi; „Uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne, o nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90”. Przepis ten określa sposób wykonywania nadzoru oraz skutki prawne stwierdzenia nieważności uchwały. Zatem obowiązek stwierdzenia nieważności uchwały należy do organu nadzoru.

Z powyższego wynika, że każda uchwała rady miejskiej dotknięta istotnymi wadami prawnymi jest nieważna od dnia jej wydania.

W niniejszej sprawie organ nadzoru przekroczył 30-dniowy termin do podjęcia rozstrzygnięcia nadzorczego wskazanego w art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. W tej sytuacji, zgodnie z art. 93 ust. 1 powoływanej ustawy, zaskarżył uchwałę do sądu administracyjnego.

Zaskarżona uchwała ma charakter normatywny, odnosi się bowiem do wszystkich nauczycieli zatrudnionych w placówkach podporządkowanych samorządowi gminnemu. Jako normatywny akt wykonawczy należący do kategorii prawa miejscowego, uchwała powinna spełniać wymogi prawne ustanowione dla tej kategorii, aktów. Punktem wyjścia jest regulacja zawarta w art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, według której źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.

Art. 94 Konstytucji stanowi zaś, że organy jednostek samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie ustaw i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów.

Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa.

Konstytucja częściowo reguluje tryb prawodawczy, częściowo odsyła do ustawy zwykłej. Taką ustawą w tym przypadku jest ustawa o samorządzie gminnym. W rozdziale 4 – akty prawa miejscowego skarżonego przez gminę – dokonano podziału tych aktów na dwie kategorie – akty wykonawcze (ust. 2) i akty porządkowe (ust. 3).

Uchwała będąca przedmiotem zaskarżenia należy do kategorii aktów prawa miejscowego o charakterze wykonawczym. Została bowiem wydana w wykonaniu upoważnień ustawowych zawartych w art. 30 ust. 6 oraz art. 54 ust. 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tj. Dz. U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112 ze zm.).

Dla rozstrzygnięcia skargi istotna jest wykładnia powołanych przepisów, określających kompetencje prawodawcze Rady stanowiących upoważnienie do wydania zaskarżonej uchwały, a także przepisów ustawowych regulujących materię normowanej uchwały.

Przede wszystkim wskazać należy, że organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Nie można też w normatywnym akcie wykonawczym powtarzać, czy modyfikować obowiązującej regulacji ustawowej.

Zatem w całości należy przyjąć argumenty wskazane w uzasadnieniu skargi co do tego, iż § 4 ust. 1, § 5 ust. 9, § 7 ust. 2, § 9 zaskarżonej uchwały w sposób istotny naruszają art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), gdyż w kompetencji wskazanego przepisu prawa nie mieści się, w ramach ustalania szczegółowych warunków przyznawania dodatków, uprawnienie do określenia tego kiedy dodatki jako składniki wynagrodzenia winny być wypłacane lub kiedy nie przysługują. Rada nie może określić tej kwestii w formie uchwały, ponieważ tę materię regulują przepisy rangi ustawowej.

Po myśli art. 30 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela dodatki za wysługę lat, motywacyjny, funkcyjny oraz za warunki pracy są składnikami wynagrodzenia nauczycieli. Tak więc, wypłata owych dodatków następuje w tych samych okolicznościach, jak te, w których wypłaca się nauczycielowi wynagrodzenie i które wynikają z przepisów Karty Nauczyciela, a także Kodeks pracy.

Jak wcześniej wskazano Rada m. in. określa szczegółowe warunki przyznawania dodatków, a więc przesłanki, jakie należy spełnić, aby uzyskać prawo do dodatku. Nie może w drodze uchwały regulować tego, kiedy dodatki jako składnik wynagrodzenia winny zostać wypłacane, na poparcie czego wystarczy przywołać choćby art. 80 Kodeksu pracy, czy art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela.

Zgodzić się również trzeba ze skarżącym, gdy twierdzi, że § 5 ust. 5 zdanie drugie uchwały we fragmencie „po uzyskaniu opinii organizacji związkowych działających w szkole” oraz § 12 ust. 3 zdanie pierwsze uchwały w sposób istotny naruszają prawo.

Wobec brzmienia powoływanego już wcześniej art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela organ prowadzący szkołę (w rozważanym przypadku rada gminy) ustala w drodze regulaminu m.in. wysokość i szczegółowe warunki przyznawania dodatku motywacyjnego. Wynikająca z tego przepisu kompetencja ma stosunkowo szeroki zakres, jednakże nie oznacza ona dowolności w kwestii ustalania warunków i trybu przyznawania dodatków i nagród.

Rada gminy nie może też, bez wyraźnego upoważnienia ustawowego, przekazać ustawowo przyznanych kompetencji innemu organowi czy podmiotowi, w zakresie określonym w tym przepisie.

Delegacja kompetencji na dyrektora szkoły oraz współdziałające z nim zakładowe związki zawodowe w przedmiocie ustalenia szczegółowego regulaminu określającego zasady i kryteria przyznawania dodatku motywacyjnego jest w świetle obowiązujących przepisów niedopuszczalna.

Natomiast ustalony zapis uchwały, dotyczący roli opiniodawczej organizacji związkowych działających w szkole, narusza ustawowo ustalony w niej porządek kompetencyjny w zakresie dotyczącym jej dyrektora – art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.).

Według tego przepisu do zadań dyrektora szkoły należy pełnienie funkcji kierownika zakładu pracy dla zatrudnionych w szkole lub placówce nauczycieli i pracowników niebędących nauczycielami. Przepis ten nie przewiduje prawnej możliwości poszerzenia form współdziałania dyrektora z innymi podmiotami, w tym również z organizacjami związków zawodowych. Rada Miejska nie została również upoważniona ustawowo, aby w trybie uchwały takie współdziałanie poszerzyć.

Nadto wskazać należy, iż ustawa o systemie oświaty w art. 41 ust. 2, w sytuacjach w nim przewidzianych, rolę opiniodawczą powierza radzie pedagogicznej.

Jako istotne naruszenie prawa należy również zakwalifikować to, że w § 8 ust. 2 pkt 1 uchwały wprowadzono zapis dotyczący prowadzenia zajęć integracyjnych „z dziećmi upośledzonymi w stopniu lekkim lub umiarkowanym” modyfikujący przepis § 9 pkt 3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. z 2005 r. Nr 22, poz. 181), gdyż stosownie do jego treści warunkiem uznania pracy za pracę w warunkach uciążliwych jest prowadzenie zajęć z dziećmi i młodzieżą upośledzonymi w stopniu lekkim, pod warunkiem, że wśród tych dzieci co najmniej jedno jest upośledzone umysłowo w stopniu umiarkowanym lub znacznym.

Natomiast § 8 ust. 2 pkt 3 uchwały wprowadza bez upoważnienia ustawowego dodatkowe kryterium przyznania dodatku za uciążliwe warunki pracy nieprzewidziane w przepisach § 9 rozporządzenia, co niewątpliwie również trzeba ocenić jako istotne naruszenie prawa.

Istotne naruszenie prawa stanowi także to, że regulacja § 10 zaskarżonej uchwały wkracza w materię art. 179 § 4 Kodeksu pracy dotyczącego warunków pracy m.in. kobiety w ciąży, który stanowi, że w razie gdy zmiana warunków pracy na dotychczas zajmowanym stanowisku pracy, skrócenie czasu pracy lub przeniesienie pracownicy do innej pracy powoduje obniżenie wynagrodzenia, pracownicy przysługuje dodatek wyrównawczy, a także w materię normowaną art. 34 ust. 1 Karty Nauczyciela, traktującego o tym, że nauczycielom pracującym w trudnych lub uciążliwych warunkach przysługuje z tego tytułu dodatki za warunki pracy.

Zarzuty skierowane pod adresem § 11 ust. 6 badanej uchwały też znajdują pełne uzasadnienie, ponieważ Rada Gminy wprowadziła dodatkowe kryterium przyznania wynagrodzenia za realizowanie zajęć w dniach wolnych od pracy, niemające oparcia w obowiązujących przepisach, tzn. ustaliła, że wynagrodzenie to przysługuje za realizację planowanych zajęć opiekuńczych i wychowawczych. Z kwestionowanego zapisu wynika, że realizacja zajęć nieplanowanych pozbawia nauczyciela prawa do wynagrodzenia, co jest niezgodne z treścią § 10 przywoływanego wcześniej rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej.

Otóż, jeśli idzie o zajęcia dydaktyczne, opiekuńcze lub wychowawcze wykonywane w dniu wolnym od pracy to kwestię tę jednoznacznie reguluje art. 30 ust. 1 Karty Nauczyciela, stanowiąc w pkt 3, że wynagrodzenie nauczycieli składa się z wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godzin doraźnych zastępstw – jak również § 10 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagrodzenia za pracę w dniu wolnym od pracy, który stanowi, że zajęcia w dniu wolnym od pracy nauczyciele otrzymują inny dzień wolny, a jeżeli nie otrzymają dnia wolnego – to przysługuje wynagrodzenie za każdą godzinę pracy obliczoną jak za godzinę ponadnormatywną.

Zatem kwestia ta znajduje pełne uregulowanie ustawowe, jak i wykonawcze i w tym zakresie ustawa nie odsyła do uszczegółowienia normatywnego w akcie prawa miejscowego. Art. 30 ust. 6 ustawy Karta Nauczyciela nie zawiera w tym zakresie szczegółowego upoważnienia.

Wobec powyższego wskazać trzeba, że postanowienie § 11 ust. 6 zaskarżonej uchwały pozostaje w sprzeczności z przytoczoną regulacją wyżej wskazanego rozporządzenia, która wyraźnie określa, że wynagrodzenie za zajęcia dydaktyczne, wychowawcze lub opiekuńcze realizowane w dni wolne od pracy przysługuje za każdą godzinę pracy.

Mając powyższe na uwadze w oparciu o art. 147 § 1 i art. 200 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

3483

Sygn. akt IV SA/Wr 301/07

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 19 września 2007 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Mirosława Rozbicka-Ostrowska
Sędziowie:	Sędzia WSA Wanda Wiatkowska-Ilków
	Sędzia WSA Małgorzata Masternak-Kubiak (spr.)

Protokolant	Robert Hubacz
-------------	---------------

po rozpatrzeniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 12 września 2007 r. sprawy ze skargi Wojewody (...) na uchwałę Rady Miejskiej (...) z dnia (...) nr (...) w przedmiocie przyznania środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej

I. stwierdza nieważność § 2, § 4 ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4 uchwały oraz załącznika nr 1 do uchwały, II. zasądza od gminy (...) na rzecz Wojewody (...) kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Wojewoda (...), na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 roku Nr 142, późn. zm.), wniósł o stwierdzenie nieważności § 2, § 4 ust. 1, ust. 2, 3, ust. 4 oraz załącznika nr 1 do uchwały Rady Miejskiej (...) z dnia (...) nr (...) w przedmiocie przyznania środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej.

Powyższą uchwałą Rada Miejska przeznaczyła środki finansowe na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, określiła rodzaje świadczeń przyznawanych w ramach tej pomocy, a także określiła warunki i sposób ich przyznawania.

Podstawę prawną dla podjęcia przedmiotowej uchwały stanowi przepis art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 Nr 97, poz. 674 z późn. zm.), w myśl którego niezależnie od przysługującego nauczycielowi i członkom jego rodziny prawa do ubezpieczenia zdrowotnego, organy prowadzące szkoły przeznaczają corocznie w budżetach odpowiednie środki finansowe z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej oraz określają rodzaje świadczeń przyznawanych w ramach tej pomocy oraz warunki i sposób ich przyznawania.

W postanowieniach § 2 uchwały Rada zapisała: „1. środki finansowe przeznaczone na pomoc zdrowotną dla nauczycieli, zwane dalej środkami finansowymi, wyodrębnia się z dochodów Gminy (...) w wysokości 0,3% planowanego osobowego funduszu płac nauczycieli. 2. Środki wskazane w pkt 1. nalicza się każdego roku i umieszcza w planach finansowych jednostek. 3. Środkami finansowymi, o których mowa w pkt 1, dysponują Kierownicy jednostek”.

Motywuując postawione zarzuty Wojewoda podkreślił, iż Rada przeznaczyła środki na pomoc zdrowotną dla nauczycieli, tymczasem w myśl art. 72 ust. 1 Karty Nauczyciela organy prowadzące szkoły przeznaczają corocznie w budżetach odpowiednie środki finansowe z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną dla nauczycieli. Wysokość środków przeznaczonych na pomoc zdrowotną powinna zostać określona w budżecie, czyli uchwale podejmowanej w szczególnym trybie, nie zaś w zwykłej uchwale.

W postanowieniach § 4 ust. 1 – ust. 5 uchwały Rada postanowiła:

- „1. W celu racjonalnego i jawnego gospodarowania środkami finansowymi, dyrektorzy jednostek powołują komisję do rozpatrywania podań nauczycieli o przyznanie zasiłku, zwaną dalej komisją. Zadaniem komisji jest przyjmowanie i opiniowanie wniosków o przyznanie pomocy zdrowotnej.
2. W skład komisji wchodzi:
 - a) jeden przedstawiciel pracodawcy,
 - b) jeden przedstawiciel rady pedagogicznej,
 - c) po jednym przedstawicielu nauczycielskich związków zawodowych.
3. Opinie komisji są podejmowane zwykłą większością głosów.
4. Członkowie komisji składają oświadczenia o tajemnicy danych, osób ubiegających się o przyznanie pomocy zdrowotnej”.

Powyższym uregulowaniem przyznano dyrektorom szkół kompetencje do powołania komisji opiniującej wnioski nauczycieli o przyznanie pomocy zdrowotnej oraz określono jej skład i zakres uprawnień.

W ocenie Wojewody (...) powoływanie komisji musi mieć uzasadnienie w przepisie prawa przydającym radzie gminy taką kompetencję. Tymczasem przepis art. 72 ust. 1 Karty Nauczyciela nie upoważnia rady gminy do powołania komisji w drodze uchwały. Przepis ten bowiem nie zawiera w swej treści upoważnienia do powołania dodatkowego organu w celu rozpatrywania wniosków nauczycieli o przyznanie pomocy zdrowotnej.

Uprawnienie dla dyrektorów szkół do powoływania dodatkowego organu szkoły, jakim miałyby być taka komisja, wynikać musi ze statutu danej szkoły. Organy szkoły normują przepisy ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), powołując zasadniczo dwie grupy organów. Pierwsza grupa to organy obligatoryjne, do których zaliczamy Dyrektora (art. 36), Radę Pedagogiczną (art. 40) oraz Samorząd Uczniowski (art. 55). Druga zaś grupa organów to organy fakultatywne. Kompetencje organów szkoły normuje ustawa o systemie oświaty. Zgodnie zaś z art. 60 ust. 1 pkt 3 tejże ustawy określenie organów szkoły i ich kompetencji następuje w statucie szkoły.

Jak wynika z treści art. 58 ust. 6 w zw. z art. 5c pkt 1 ustawy o systemie oświaty, pierwszy statut szkoły nadaje organ założycielski w formie uchwały rady gminy. Wszelkie zaś zmiany statutu szkoły następują bądź to w drodze uchwały rady szkoły (art. 50 ust. 2 pkt 1), bądź w braku takiego organu w szkole – rada pedagogiczna (art. 42 ust. 1). Należy zatem zauważyć, że rada gminy nie jest kompetentna do stanowienia o organach szkoły w drodze innej niż w statucie szkoły i tylko o tyle, o ile jest to nowo tworzona placówka, której rada nadaje pierwszy statut. W sytuacji zaś, gdy jest to placówka już funkcjonująca wprowadzenia dodatkowego organu szkoły wymaga zmiany statutu, do czego wyłącznie uprawniona jest rada szkoły, a w jej braku rada pedagogiczna.

W związku z tym, iż postanowienia § 4 ust. 1–4, powołujące komisję do rozpatrywania podań nauczycieli, zostały podjęte z istotnym naruszeniem prawa, zdaniem Wojewody należy stwierdzić również nieważność załącznika nr 1 do uchwały, zawierającego punkt dotyczący opinii komisji.

W odpowiedzi na skargę Gmina (...) wniosła o jej oddalenie w całości. Zdaniem strony przeciwnej w za kwestionowanym przepisie § 2 uchwały Rada ustaliła wyłącznie wytyczne dotyczące wysokości środków, jakie powinny być corocznie uwzględnione w uchwale budżetowej, z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną dla nauczycieli. Ponieważ przepis § 2 ma jedynie charakter deklaratoryjny, to Rada Miejska nie naruszyła prawa.

Również za chybiony, zdaniem strony przeciwnej, należy uznać zarzuty dotyczące treści § 4 ust. 1–4, gdyż komisja powoływana przez dyrektora szkoły do rozpatrywania podań o przyznanie zasiłku nie jest organem szkoły. Z postanowień art. 72 Karty Nauczyciela nie wynika bowiem wprost, jaki organ szkoły jest właściwy do rozpatrywania podań nauczycieli o przyznanie pomocy zdrowotnej. Dlatego zasadnym było wprowadzenie, w uchwale rady gminy, w celu racjonalnego i jawnego gospodarowania środkami finansowymi, rozwiązania polegającego na powołaniu przez dyrektora szkoły komisji ds. przyjmowania i opiniowania wniosków o przyznanie pomocy zdrowotnej składającej się z przedstawicieli zarówno pracodawcy, nauczycieli oraz nauczycielskich związków zawodowych.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 184 Konstytucji RP z 1997 r. i art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej oraz rozstrzyganie sporów kompetencyjnych i o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego, samorządowymi kolegiami odwoławczymi i między tymi organami a organami administracji rządowej. Kontrola ta obejmuje również orzekanie o zgodności z prawem uchwał organów samorządu terytorialnego.

Wojewoda (...) wniosł o stwierdzenie nieważności § 2, § 4 ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4 oraz załącznika nr 1 do uchwały Rady Miejskiej (...) z dnia (...) nr (...) w przedmiocie przyznania środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.). Skargę taką organ nadzoru wnosi do sądu administracyjnego w przypadku, gdy upłynął już okres 30 dni od dnia doręczenia mu aktu. Skarga ta stanowi swoiste rozszerzenie i przedłużenie uprawnień nadzorczych organów sprawujących nadzór nad działalnością samorządu terytorialnego.

Zgodnie z art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), Sąd, uwzględniając skargę na uchwałę rady gminy, orzeka o nieważności tej uchwały albo stwierdza, że wydana została z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie jej nieważności. Wprowadzając sankcję nieważności jako następstwo naruszenia prawa, ustawodawca nie określił rodzaju naruszenia prawa. Zauważyć jednak należy, że przepisy ustawy o samorządzie gminnym przewidują dwa rodzaje naruszeń prawa, jakie mogą być wywołane przez ustanowienie tych aktów. Mogą być to naruszenia istotne lub nieistotne (art. 91 ustawy). Brak ustawowego zdefiniowania obu naruszeń stwarza konieczność sięgnięcia do stanowiska wypracowanego w tym zakresie w orzecznictwie sądowym, gdzie za istotne naruszenie prawa (będące podstawą do stwierdzenia nieważności aktu) przyjęto między innymi, wydanie aktu bez podstawy lub z naruszeniem podstawy do podjęcia uchwały gminnej (por. np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lutego 1996 r., SA/Gd 327/95, OwSS 1996, Nr 3, poz. 90, z dnia 11 lutego 1998 r., II SA/Wr 1459/97, OwSS z 1998 r. Nr 3, poz. 79).

Z przepisu art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wynika ogólna norma kompetencyjna, która wskazuje, że „do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej”. Jednym z przepisów szczególnych zastrzegających kompetencję na rzecz rady jest przepis art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 Nr 97, poz. 674 z późn. zm.).

Z przepisu art. 72 ust. 1 Karty Nauczyciela wynika obowiązek spoczywający na organie prowadzącym szkołę, który sprowadza się do zabezpieczenia corocznie w budżetach odpowiednich środków finansowych dla realizacji ochrony zdrowia nauczycieli.

W § 2 uchwały Rada Miejska wyodrębniła z dochodów Gminy (...) środki finansowe w wysokości 0,3% planowanego osobowego funduszu płac nauczycieli z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną dla nauczycieli. Sąd podziela stanowisko Wojewody Dolnośląskiego, iż wysokość środków przeznaczonych na pomoc zdrowotną powinna zostać określona w budżecie gminy, czyli w uchwale podejmowanej w szczególnym trybie, podlegającej nadzorowi Regionalnej Izby Obrachunkowej. Z treści przepisu art. 72 ust. 1 Karty Nauczyciela wynika jednoznacznie norma wskazująca, iż rada gminy nie jest uprawniona do podejmowania uchwał zwykłych w sprawie wysokości i zasad udzielania pomocy dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, lecz jest zobowiązana do przeznaczania, corocznego zabezpieczenia odpowiednich środków finansowych na ten cel w budżecie gminy (por. wyrok NSA z 25 września 2000 r., SA/Rz 420/00, OwSS 2001 r., Nr 2, poz. 59).

W ocenie Sądu nie zasługują na aprobatę argumenty podane w odpowiedzi na skargę, iż Rada w zakwestionowanym przepisie uchwały ustaliła wyłącznie wytyczne dotyczące wysokości środków, jakie powinny być corocznie uwzględnione w uchwale budżetowej, z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną dla nauczycieli.

Przepis art. 72 ust. 1 ustawy Karty Nauczyciela zawiera szczegółowe upoważnienie do określenia przez radę gminy w drodze uchwały rodzaju, warunków i sposobu przyznawania środków finansowych dla nauczycieli korzystających opieki zdrowotnej, zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez gminę. To upoważnienie, stanowiące podstawę wydania aktu prawa miejscowego, wymusza takie formułowanie przepisów lokalnych, by między nimi a ustawą możliwe było stwierdzenie istnienia podwójnej więzi: formalnej i materialnej. Realizując upoważnienie zawarte w art. 72 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela, organ stanowiący gminy musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenia prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000 r. K 25/99, (OTK 2000/5/141), w którym Trybunał wyraźnie stanął na stanowisku, iż: „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)” Jeżeli organ stanowiący wychodzi poza wytyczne zawarte w upoważnieniu, mamy do czynienia z przekroczeniem kompetencji, co musi skutkować stwierdzeniem nieważności aktu.

Przepis udzielający kompetencji prawodawczej podlega wykładni dosłownej. Zgodnie z zasadą państwa prawa i wyprowadzonymi z niej zasadami przyzwoitej legislacji, treść przepisów upoważniających nie może być korygowana przez zabiegi wykładni rozszerzającej czy zwężającej. Konsekwencją wydawania aktów wykonawczych wyłącznie na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie jest to, że każde wykroczenie poza zakres udzielonego upoważnienia, nawet jeżeli służyłoby to wykonaniu ustawy, stanowi naruszenie normy upoważniającej i zarazem konstytucyjnych warunków legalności aktu wykonawczego (zob. S. Wronkowska, M. Zieliński, Komentarz do zasad techniki prawodawczej, Warszawa 2004 r., s. 229).

Prawo, kształtując struktury zdecentralizowane, wprowadza określone mechanizmy kontrolne oraz weryfikacyjne, których celem jest eliminacja z obiegu prawnego działań podmiotów zdecentralizowanych wykraczających poza obszar ich prawnie określonych zadań i kompetencji. W państwie prawa bowiem organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie.

Zdaniem Sądu w zakresie pojęciowym regulacji zobowiązującej (upoważniającej) dany organ do określenia rodzaju, warunków i sposobu przyznawania środków finansowych dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez gminę, nie mieści się kompetencja organu stanowiącego samorządu nakazująca dyrektorom szkół powoływanie komisji uczestniczącej w sformalizowany sposób w procedurze administracyjnej przyznawania świadczeń.

Powołanie komisji poza ramami wykraczającymi poza strukturą ustrojową i proceduralną przewidzianą w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) stanowi istotne naruszenia prawa. Kompetencje organów szkoły normuje ustawa o systemie oświaty. Uprawnienie dla dyrektorów szkół do powoływania dodatkowego organu szkoły, jakim miałyby być taka komisja, wynikać musi ze statutu danej szkoły. Zgodnie bowiem z art. 60 ust. 1 pkt 3 tejże ustawy określenie organów szkoły i ich kompetencji następuje w statucie szkoły.

Jak wynika z treści art. 58 ust. 6 w zw. z art. 5c pkt 1 ustawy o systemie oświaty, pierwszy statut szkoły nadaje organ założycielski w formie uchwały rady gminy. Wszelkie zaś zmiany statutu szkoły następują bądź to w drodze uchwały rady szkoły (art. 50 ust. 2 pkt 1), bądź w braku takiego organu w szkole – rada pedagogiczna (art. 42 ust. 1). Sąd podziela zarzut strony skarżącej, że rada gminy nie jest kompetentna do stanowienia o organach szkoły w drodze innej niż w statucie szkoły i tylko o tyle, o ile jest to nowo tworzona placówka, której rada nadaje pierwszy statut. W sytuacji zaś, gdy jest to placówka już funkcjonująca, wprowadzenia dodatkowego organu szkoły wymaga zmiany statutu, do czego wyłącznie uprawniona jest rada szkoły, a w jej braku rada pedagogiczna.

Dyrektor szkoły może tworzyć komisje pomocnicze. Jednakże takie komisje, nie biorąc formalnego (procesowego) udziału w postępowaniu decyzyjnym, mają za zadanie jedynie przygotowanie rozstrzygnięcia. Oznacza to, że pomocniczy charakter takich komisji wyklucza możliwość przypisania im formalnej roli procesowej.

W związku z tym, iż postanowienia § 4 ust. 1–4 uchwały Rady Miejskiej (...) z dnia (...) nr (...) w przedmiocie przyznania środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, powołujące komisję do rozpatrywania podań nauczycieli, zostały podjęte z istotnym naruszeniem prawa, należy stwierdzić również nieważność załącznika nr 1 do uchwały, zawierającego punkt dotyczący opinii komisji.

Powyższe rozważania prowadzą do akceptacji stanowiska i argumentacji Wojewody (...) o sprzeczności z prawem § 2, § 4 ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4 oraz załącznika nr 1 do uchwały Rady Miejskiej (...) z dnia (...) nr (...) w przedmiocie przyznania środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej.

Skargę należało zatem uwzględnić na podstawie art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Orzeczenie o kosztach uzasadnione jest treścią art. 200 wskazanego wyżej aktu.

3484

Sygn. akt IV SA/Wr 313/07

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 3 października 2007 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Tadeusz Kuczyński
Sędziowie:	Sędzia WSA Małgorzata Masternak-Kubiak (spr.)
	Sędzia WSA Lidia Serwiniowska

Protokolant	Anna Rudzińska
-------------	----------------

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu (...) r. sprawy ze skargi Wojewody (...) na uchwałę Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w przedmiocie środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej

- I. **stwierdza nieważność § 2, § 4 ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4, ust. 5 oraz załącznika nr 1 i 2 do uchwały,**
- II. **zasądza od Gminy (...) na rzecz (...) kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,**
- III. **orzeka, iż zaskarżona uchwała w części określonej w pkt I wyroku nie podlega wykonaniu.**

UZASADNIENIE

Wojewoda (...) na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 roku, Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.), wniósł o stwierdzenie nieważności § 2, § 4 ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4, ust. 5 oraz załącznika nr 1 i nr 2 do uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w sprawie środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej.

Powyższą uchwałą Rada Miejska przeznaczyła środki finansowe na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, określiła rodzaje świadczeń przyznawanych w ramach tej pomocy, a także określiła warunki i sposób ich przyznawania.

Podstawę prawną dla podjęcia przedmiotowej uchwały stanowi przepis art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 Nr 97, poz. 674 z późn. zm.), w myśl którego niezależnie od przysługującego nauczycielowi i członkom jego rodziny prawa do świadczeń z ubezpieczenia zdrowotnego, organy prowadzące szkoły przeznaczają corocznie w budżetach odpowiednie środki finansowe z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej oraz określają rodzaje świadczeń przyznawanych w ramach tej pomocy oraz warunki i sposób ich przyznawania.

W postanowieniach § 2 uchwały Rada zapisała: „1. środki finansowe przeznaczone na pomoc zdrowotną dla nauczycieli, zwane dalej środkami finansowymi, wyodrębnia się z dochodów Gminy Miejskiej (...)

w wysokości 0,3% planowanego osobowego funduszu płac nauczycieli. 2. Środki wskazane w pkt 1. nalicza się każdego roku i umieszcza w planach finansowych jednostek. 3. Środkami finansowymi, o których mowa w pkt 1, dysponują dyrektorzy (Kierownicy) jednostek”.

Motywuując postawione zarzuty, Wojewoda podkreślił, iż Rada przeznaczyła środki na pomoc zdrowotną dla nauczycieli, tymczasem w myśl art. 72 ust. 1 Karty Nauczyciela organy prowadzące szkoły przeznaczają corocznie w budżetach odpowiednie środki finansowe z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną dla nauczycieli. Wysokość środków przeznaczonych na pomoc zdrowotną powinna zostać określona w budżecie, czyli uchwale podejmowanej w szczególnym trybie, nie zaś w zwykłej uchwale.

W postanowieniach § 4 ust. 1 – ust. 5 uchwały Rada postanowiła:

- „1. W celu racjonalnego i jawnego gospodarowania środkami finansowymi, dyrektorzy (kierownicy) jednostek powołują komisję do rozpatrywania podań nauczycieli o przyznanie zasiłku, zwaną dalej komisją. Zadaniem komisji jest przyjmowanie i opiniowanie wniosków o przyznanie pomocy zdrowotnej.
2. W skład komisji wchodzi:
 - a) jeden przedstawiciel pracodawcy,
 - b) jeden przedstawiciel rady pedagogicznej,
 - c) po jednym przedstawicielu nauczycielskich związków zawodowych.
3. Opinie komisji są podejmowane zwykłą większością głosów.
4. Wnioski i opinie komisji są ewidencjonowane w rejestrze, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały
5. Członkowie komisji składają oświadczenia o tajemnicy danych, osób ubiegających się o przyznanie pomocy zdrowotnej.”

Powyższym uregulowaniem przyznano dyrektorom szkół kompetencje do powołania komisji opiniującej wnioski nauczycieli o przyznanie pomocy zdrowotnej oraz określono jej skład i zakres uprawnień.

W ocenie Wojewody (...) powoływanie komisji musi mieć uzasadnienie w przepisie prawa przydającym radzie gminy taką kompetencję. Tymczasem przepis art. 72 ust. 1 Karty Nauczyciela nie upoważnia rady gminy do powołania komisji w drodze uchwały. Przepis ten bowiem nie zawiera w swej treści upoważnienia do powołania dodatkowego organu w celu rozpatrywania wniosków nauczycieli o przyznanie pomocy zdrowotnej.

Uprawnienie dla dyrektorów szkół do powoływania dodatkowego organu szkoły, jakim miałyby być taka komisja, wynikać musi ze statutu danej szkoły. Organy szkoły normują przepisy ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), powołując zasadniczo dwie grupy organów, Pierwsza grupa to organy obligatoryjne, do których zaliczamy Dyrektora (art. 36), Radę Pedagogiczną (art. 40) oraz Samorząd Uczniowski (art. 55). Druga zaś grupa organów to organy fakultatywne. Kompetencje organów szkoły normuje ustawa o systemie oświaty. Zgodnie zaś z art. 60 ust.1 pkt. 3 te same ustawy określenie organów szkoły i ich kompetencji następuje w statucie szkoły.

Jak wynika z treści art. 58 ust. 6 w zw. z art. 5c pkt 1 ustawy o systemie oświaty, pierwszy statut szkoły nadaje organ założycielski w formie uchwały rady gminy. Wszelkie zaś zmiany statutu szkoły następują bądź to w drodze uchwały rady szkoły (art. 50 ust. 2 pkt 1), bądź w braku takiego organu w szkole – rada pedagogiczna (art. 42 ust. 1). Zdaniem Wojewody rada gminy nie jest kompetentna do stanowienia o organach szkoły w drodze innej niż w statucie szkoły i tylko o tyle, o ile jest to nowo tworzona placówka, której rada nadaje pierwszy statut. W sytuacji zaś, gdy jest to placówka już funkcjonująca, wprowadzenia dodatkowego organu szkoły wymaga zmiany statutu, do czego wyłącznie uprawniana jest rada szkoły, a w jej braku rada pedagogiczna.

W związku z tym, iż postanowienia § 4 ust. 1–5, powołujące komisję do rozpatrywania podań nauczycieli, zostały podjęte z istotnym naruszeniem prawa, zdaniem Wojewody należy stwierdzić również nieważność załącznika nr 1 do uchwały, zawierającego punkt dotyczący opinii komisji, oraz załącznika nr 2, stanowiącego wzór rejestru, w którym komisja ewidencjonuje swoje opinie.

W odpowiedzi na skargę Gmina (...) wniosła o jej oddalenie w całości. Zdaniem strony przeciwnej zarzut naruszenia przez § 2 zaskarżonej uchwały art. 72 Karty Nauczyciela jest chybiony, ponieważ stosownie do art. 58 ustawy o samorządzie gminnym, uchwały rady gminy dotyczące zobowiązań finansowych wskazują źródła dochodów, z których zobowiązania te zostaną pokryte. Zakwestionowany przez Wojewodę § 2 uchwały stanowi jedynie wykonanie obowiązku ustawowego w tym zakresie. Nie zmienia to jednak faktu, że środki te zostały przewidziane w uchwale budżetowej, co oznacza, że treść § 2 nie zastępuje stosowanych postanowień uchwały budżetowej.

Również bezpodstawny jest zarzut braku kompetencji Rady Miejskiej do powołania komisji, o której mowa w § 4 ust. 1–5 zaskarżonej uchwały. Wbrew twierdzeniom zawartym w skardze, komisja nie jest organem szkoły w rozumieniu przepisów ustawy o systemie oświaty, albowiem organami takimi są dyrektor, rada pedagogiczna i tzw. organy społeczne, jak rada rodziców, rada szkoły czy samorząd uczniowski. Komisja taka nie pozostaje zatem w związku ze strukturą organizacyjną szkoły, albowiem jest jedynie ciałem pomocniczym i opiniodawczym dla dyrektora szkoły, który zgodnie z § 4 ust. 6 zaskarżonej uchwały podejmuje ostateczną decyzję o przyznaniu pomocy zdrowotnej dla nauczycieli. Zdaniem strony

przeciwnej powołanie komisji, jako ciała opiniującego, mieści w dyspozycji przepisu art. 72 Karty Nauczyciela, stanowiąc szeroko rozumiany sposób przyznawania świadczeń.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 184 Konstytucji RP z 1997 r. i art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. nr 153, późn. 1269), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej oraz rozstrzyganie sporów kompetencyjnych i o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego, samorządowymi kolegiatami odwoławczymi i między tymi organami a organami administracji rządowej. Kontrola ta obejmuje również orzekanie o zgodności z prawem uchwał organów samorządu terytorialnego.

Wojewoda (...)wniósł o stwierdzenie nieważności § 2, § 4 ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4, ust. 5 oraz załącznika nr 1 i nr 2 do uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w sprawie środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.). Skargę taką organ nadzoru wnosi do sądu administracyjnego w przypadku, gdy upłynął już okres 30 dni od dnia doręczenia mu aktu. Skarga ta stanowi swoiste rozszerzenie i przedłużenie uprawnień nadzorczych organów sprawujących nadzór nad działalnością samorządu terytorialnego.

Zgodnie z art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), Sąd, uwzględniając skargę na uchwałę rady gminy, orzeka o nieważności tej uchwały albo stwierdza, że wydana została z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie jej nieważności. Wprowadzając sankcję nieważności jako następstwo naruszenia prawa, ustawodawca nie określił rodzaju naruszenia prawa. Zauważyć jednak należy, że przepisy ustawy o samorządzie gminnym przewidują dwa rodzaje naruszeń prawa, jakie mogą być wywołane przez ustanowienie tych aktów. Mogą być to naruszenia istotne lub nieistotne (art. 91 ustawy). Brak ustawowego zdefiniowania obu naruszeń stwarza konieczność sięgnięcia do stanowiska wypracowanego w tym zakresie w orzecznictwie sądowym, gdzie za istotne naruszenie prawa (będące podstawą do stwierdzenia nieważności aktu) przyjęto między innymi, wydanie aktu bez podstawy lub z naruszeniem podstawy do podjęcia uchwały gminnej (por. np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lutego 1996 r., SA/Gd 327/95, OwSS 1996, Nr 3, poz. 90, z dnia 11 lutego 1998 r., II SA/Wr 1459/97, OwSS z 1998 r. Nr 3, poz. 79).

Z przepisu art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wynika ogólna norma kompetencyjna wskazująca, że „do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej”. Jednym z przepisów ustawy zastrzegającym kompetencję na rzecz rady gminy jest przepis art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 Nr 97, poz. 674 z późn. zm.).

Z postanowień art. 72 ust. 1 Karty Nauczyciela wynika obowiązek spoczywający na organie prowadzącym szkołę, który sprowadza się do zabezpieczenia corocznie w budżetach odpowiednich środków finansowych dla realizacji ochrony zdrowia nauczycieli.

W § 2 uchwały Rada Miejska wyodrębniła z dochodów Gminy (...) środki finansowe w wysokości 0,3% planowanego osobowego funduszu płac nauczycieli z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną dla nauczycieli. Sąd podziela stanowisko Wojewody (...), iż wysokość środków przeznaczonych na pomoc zdrowotną powinna zostać określona w budżecie gminy, czyli w uchwale podejmowanej w szczególным trybie, podlegającej nadzorowi Regionalnej Izby Obrachunkowej. Z treści przepisu art. 72 ust. 1 Karty Nauczyciela wynika jednoznacznie norma wskazująca, iż rada gminy nie jest uprawniona do regulowania w drodze uchwał zwykłych wysokości i zasad udzielania pomocy dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, lecz jest zobowiązana do przeznaczania (corocznego zabezpieczenia) odpowiednich środków finansowych na ten cel w budżecie gminy (por. wyrok NSA z 25 września 2000 r., SA/Rz 420/00, OwSS 2001 r. Nr 2, poz. 59).

W ocenie Sądu nie zasługują na aprobatę argumenty podane w odpowiedzi na skargę, iż § 2 uchwały stanowi jedynie wykonanie obowiązku określonego w art. 58 ustawy o samorządzie gminnym i nie zastępuje stosownych postanowień uchwały budżetowej.

Przepis art. 72 ust. 1 ustawy Karty Nauczyciela zawiera szczegółowe upoważnienie do określenia przez radę gminy w drodze uchwały rodzaju, warunków i sposobu przyznawania środków finansowych dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez gminę. To upoważnienie, stanowiące podstawę wydania aktu prawa miejscowego, wymusza takie formułowanie przepisów lokalnych, by między nimi a ustawą możliwe było stwierdzenie istnienia podwójnej więzi: formalnej i materialnej. Realizując upoważnienie zawarte w art. 72 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela, organ stanowiący gminy musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpreto-

wane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000 r. K 25/99, (OTK 2000/5/141), w którym Trybunał wyraźnie stanął na stanowisku, iż: „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...),” Jeżeli organ stanowiący wychodzi poza wytyczne zawarte w upoważnieniu, mamy do czynienia z przekroczeniem kompetencji, co musi skutkować stwierdzeniem nieważności aktu.

Przepis udzielający kompetencji prawodawczej podlega wykładni dosłownej. Zgodnie z zasadą państwa prawa i wyprowadzonymi z niej zasadami przyzwoitej legislacji, treść przepisów upoważniających nie może być korygowana przez zabiegi wykładni rozszerzającej czy zwężającej. Konsekwencją wydawania aktów wykonawczych wyłącznie na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie jest to, że każde wykroczenie poza zakres udzielonego upoważnienia, nawet jeżeli służyłoby to wykonaniu ustawy, stanowi naruszenie normy upoważniającej i zarazem konstytucyjnych warunków legalności aktu wykonawczego (zob. S. Wronkowska, M. Zieliński, Komentarz do zasad techniki prawodawczej, Warszawa 2004 r., s. 229).

Prawo, kształtując struktury zdecentralizowane wprowadza określone mechanizmy kontrolne oraz weryfikacyjne, których celem jest eliminacja z obiegu prawnego działań podmiotów zdecentralizowanych wykraczających poza obszar ich prawnie określonych zadań i kompetencji. W państwie prawa bowiem organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie.

Zdaniem Sądu w zakresie pojęciowym regulacji zobowiązującej (upoważniającej) dany organ do określenia rodzaju, warunków i sposobu przyznawania środków finansowych dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez gminę, nie mieści się kompetencja organu stanowiącego samorządu nakazująca dyrektorom (kierownikom) szkół powoływanie komisji uczestniczącej w sformalizowany sposób w procedurze administracyjnej przyznawania świadczeń.

Powołanie komisji poza ramami wykraczającymi poza strukturą ustrojową i proceduralną przewidzianą w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) stanowi istotne naruszenia prawa. Kompetencje organów szkoły normuje ustawa o systemie oświaty. Uprawnienie dla dyrektorów szkół do powoływania dodatkowego organu szkoły, jakim miałyby być taka komisja, wynikać musi ze statutu danej szkoły. Zgodnie bowiem z art. 60 ust. 1 pkt 3 tejże ustawy określenie organów szkoły i ich kompetencji następuje w statucie szkoły.

Jak wynika z treści art. 58 ust. 6 w zw. z art. 5c pkt 1 ustawy o systemie oświaty, pierwszy statut szkoły nadaje organ założycielski w formie uchwały rady gminy. Wszelkie zaś zmiany statutu szkoły następują bądź to w drodze uchwały rady szkoły (art. 50 ust. 2 pkt 1), bądź w braku takiego organu w szkole – rada pedagogiczna (art. 42 ust. 1). Sąd podziela zarzut strony skarżącej, że rada gminy nie jest kompetentna do stanowienia o organach szkoły w drodze innej niż w statucie szkoły i tylko o tyle, o ile jest to nowo tworzona placówka, której rada nadaje pierwszy statut. W sytuacji zaś, gdy jest to placówka już funkcjonująca, wprowadzenia dodatkowego organu szkoły wymaga zmiany statutu, do czego wyłącznie uprawniona jest rada szkoły, a w jej braku rada pedagogiczna.

Dyrektor szkoły może tworzyć komisje pomocnicze. Jednakże takie komisje, nie biorąc formalnego (procesowego) udziału w postępowaniu decyzyjnym, mają za zadanie jedynie przygotowanie rozstrzygnięcia. Oznacza to, że pomocniczy charakter takich komisji wyklucza możliwość przypisania im formalnej roli procesowej.

W świetle powyższych wywodów nie do zaakceptowania jest pogląd Gminy (...), iż powołanie komisji jako ciała opiniującego mieści w dyspozycji przepisu art. 72 Karty Nauczyciela, stanowiąc szeroko rozumiany sposób przyznawania świadczeń.

W związku z tym, iż postanowienia § 4 ust. 1–5 zaskarżonej uchwały, powołujące komisję do rozpatrywania podań nauczycieli, zostały podjęte z istotnym naruszeniem prawa, Sąd podziela stanowisko Wojewody, iż należy stwierdzić również nieważność załącznika nr 1 do uchwały, zawierającego punkt dotyczący opinii komisji, oraz załącznika nr 2, stanowiącego wzór rejestru, w którym komisja ewidencjonuje swoje opinie.

Powyższe rozważania prowadzą do akceptacji stanowiska i argumentacji Wojewody (...) o sprzeczności z prawem § 2, § 4 ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4, ust. 5 oraz załącznika nr 1 i nr 2 do uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w przedmiocie środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej.

Skargę należało zatem uwzględnić na podstawie art. 147 § 1 i art. 152 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Orzeczenie o kosztach uzasadnione jest treścią art. 200 wskazanego wyżej aktu.

3485

Sygn. akt IV SA/Wr 297/07

WYROK**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

dnia 16 października 2007 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Jolanta Sikorska
Sędziowie:	Sędzia NSA Mirosława Rozbicka-Ostrowska (spr.)
	Sędzia WSA Wanda Wiatkowska-Ilków

Protokolant	Aleksandra Siwińska
-------------	---------------------

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 4 października 2007 r. sprawy ze skargi Wojewody (...) na uchwałę Rady Gminy (...) z dnia (...) nr (...) w przedmiocie określenia rodzaju świadczeń przyznawanych w ramach pomocy zdrowotnej oraz warunków i sposobu ich przyznawania nauczycielom

- I. stwierdza nieważność § 3 ust. 2 i ust. 3, § 4 oraz § 5 zaskarżonej uchwały,**
II. zasądza od Gminy (...) na rzecz Wojewody (...) kwotę 240,00 złotych (dwieście czterdzieści) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego

UZASADNIENIE

Wojewoda (...) wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we (...) na uchwałę Rady Gminy (...) nr (...) z dnia (...) w sprawie określenia rodzaju świadczeń przyznawanych w ramach pomocy zdrowotnej oraz warunki i sposób ich przyznawania nauczycielom i byłym nauczycielom emerytom lub rencistom zatrudnionym w przedszkolach, szkołach podstawowych i gimnazjach, dla których organem prowadzącym jest Gmina (...), wydaną z powołaniem się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w związku z art. 72 ust. 1 i 4 oraz art. 91 d pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.) domagając się stwierdzenia nieważności następujących postanowień tej uchwały, a to: § 3 ust. 2 i 3, § 4 w części zawierającej zwrot: „przewodniczącemu komisji zdrowotnej” oraz § 5 w części zawierającej zwrot „komisja”. Jego zdaniem zaskarżona uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem art. 72 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela, gdyż mocą powyższych zapisów przyznano dyrektorom szkół kompetencje do powołania komisji opiniującej wnioski nauczycieli o przyznanie pomocy zdrowotnej oraz określono jej skład i zakres uprawnień. W ocenie organu nadzoru powoływanie komisji musi mieć uzasadnienie w przepisie prawa dającym radzie gminy taką kompetencję, zaś przepis art. 72 ust. 1 Karty Nauczyciela nie upoważnia rady gminy do powołania komisji w drodze uchwały rady gminy, bowiem nie zawiera w swej treści upoważnienia do powołania dodatkowego organu w celu rozpatrywania wniosków nauczycieli o przyznanie pomocy zdrowotnej. Wojewoda (...) wskazał, że organy szkoły normują przepisy ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 2567, poz. 2572 ze zm.), w której określono dwie grupy organów, a mianowicie organy obligatoryjne, a więc Dyrektora (art. 36), Radę Pedagogiczną (art. 40) oraz Samorząd Uczniowski (art. 55) oraz organy fakultatywne. Natomiast z art. 60 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie oświaty wynika, że określenie organów szkoły i ich kompetencji następuje w statucie szkoły, a więc uprawnienie dla dyrektorów szkół do powoływania dodatkowego organu szkoły wynikać musi ze statutu danej szkoły. Z kolei z art. 58 ust. 6 w związku z art. 5c pkt 1 ustawy o systemie oświaty wynika, że pierwszy statut szkoły nadaje organ założycielski w formie uchwały rady gminy, wszelkie zmiany statutu następują bądź to w drodze uchwały rady szkoły bądź w przypadku jej braku rady pedagogicznej. Zdaniem Wojewody wymienione regulacje wskazują na to, że Rada Gminy (...) nie jest kompetentna do stanowienia o organach szkoły w drodze innej niż w statucie szkoły i tylko o tyle, o ile nie jest to nowo tworzona placówka, której rada nadaje pierwszy statut.

W odpowiedzi na skargę strona przeciwna wniosła o jej oddalenie, podnosząc, że nie doszło do utworzenia organu szkoły, jak wskazuje na to organ nadzoru. Zdaniem strony przeciwnej powołany w podstawie prawnej zaskarżonej uchwały przepis art. 72 ust. 1 ustawy Karat Nauczyciela zobowiązuje Radę Gminy nie tylko do określenia rodzaju świadczeń, ale również warunków i sposobu ich przekazywania. W związku z tym określenie w uchwale, że wnioski będą opiniowane przez powoływaną przez dyrektora jednostki komisję, w skład której wchodzi przedstawiciele wyłonieni przez radę pedagogiczną oraz związki zawodowe, w żaden sposób nie narusza przepisów ustawy o systemie oświaty oraz Karty Nauczyciela. Według strony przeciwnej głos decydujący przy podejmowaniu decyzji o przyznaniu pomocy zakwestionowana uchwała pozostawia do decyzji dyrektora jednostki, a więc organu kierującego zgodnie z przepisem art. 7 ust. 1 ustawy o systemie oświaty. Określenie przez Radę Gminy, że pewne czynności techniczne i opiniodawcze wykonywać będzie gremium wyłonione przez ustawowe i statutowe organy jednostki oraz instytucje działające w jednostce na podstawie przepisów odrębnej ustawy znajduje – w ocenie strony przeciwnej – uzasadnienie w przepisie art. 72 ust. 1 Karty Nauczyciela, przewidującym że to Rada Gminy między innymi określa sposób przyznawania pomocy zdrowotnej.

Na rozprawie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym pełnomocnik strony skarżącej zmodyfikował żądanie skargi w ten sposób, że wniósł o stwierdzenie nieważności w całości ust. 1 § 5 zaskarżonej uchwały, albowiem usunięcie z zapisu tej regulacji wyłącznie zwrotu „komisja” czyniłoby niewykonalnym cały przepis.

Wojewódzki sąd Administracyjny zważył, co następuje:

W myśl przepisu art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych /Dz. U. Nr 153, póź. 1269/, sąd administracyjny sprawuje wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej. Według art. 1 § 2 powołanej wyżej ustawy kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) nie wprowadza innych kryteriów do kontroli uchwał jednostek samorządu terytorialnego. Również ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) nie wprowadza innych kryteriów aniżeli kryterium zgodności z prawem uchwał organów jednostek samorządu terytorialnego. Sąd administracyjny kontroluje zatem uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego wyłącznie na podstawie kryterium zgodności z przepisami prawa. Według art. 147 § 1 powołanej wyżej ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Sąd uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6 tej ustawy, stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności. Przytoczony przepis art. 147 § 1 powołanej ustawy nie określa jednak jakiego rodzaju naruszenia prawa są podstawą do stwierdzenia przez sąd nieważności uchwały. Doprecyzowanie przesłanek określających kompetencje sądu administracyjnego w tym względzie następuje w ustawach samorządowych. Według art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) „Uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne prawem jest nieważne (ust. 1). W przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały lub zarządzenia, ograniczając się do wskazania, iż uchwała lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa (ust. 4). Zgodnie zatem z art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym o tym, czy stwierdza się nieważność zaskarżonego aktu organu jednostki samorządu terytorialnego, czy też ogranicza się do stwierdzenia, że został wydany z naruszeniem prawa, przesądza waga stwierdzonego naruszenia. W orzecznictwie sądowo-administracyjnym przyjmuje się, że naruszenie prawa przejawia się przez podjęcie uchwały przez niewłaściwy organ, brak podstawy do podjęcia uchwały określonej treści, błędne zastosowanie przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały, naruszenie procedury podjęcia uchwały. Powołana ustawa o samorządzie gminnym wyróżnia więc dwie kategorie wad uchwał lub zarządzeń organów gminy, a mianowicie istotne naruszenie prawa oraz nieistotne naruszenie prawa, nie określa jednak rodzaju naruszenia prawa, które należy zaliczyć do określonej kategorii wad. Kontrolując zatem zaskarżoną uchwałę, sąd – stosownie do art. 134 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – nie jest związany sformułowanymi w niej zarzutami i wnioskami skargi, lecz obowiązany jest oprzeć się na konstytucyjnej zasadzie praworządności, która wiąże wszystkie organy władzy publicznej, w tym organy samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 7 Konstytucji organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Działanie na podstawie i w granicach prawa to działanie organu, który na podstawie przepisu prawa jest właściwy i działanie oparte jest na przepisie prawa, który daje umocowanie do jego podjęcia. O związaniu zasadą praworządności w zakresie stanowienia prawa miejscowego przez organy samorządu terytorialnego stanowi art. 94 Konstytucji, zgodnie z którym organy samorządu terytorialnego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Natomiast zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustrojowa ustawa samorządowa. Przechodząc od tych ogólnych uwag do realiów rozpatrywanej sprawy zauważyć należy, że spór między stronami dotyczy wyłącznie tego, czy Rada Gminy, umieszczając w przedmiotowej uchwale zapisy o powołaniu komisji zdrowotnej i jej zadaniach w postanowieniach § 3 ust. 2 i ust. 3 i § 5 uchwały oraz o przewodniczącym tej komisji w § 4, przekroczyła swoje kompetencje prawodawcze i czy tym samym istotnie naruszyła przepisy prawa. Z przepisu art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wynika ogólna norma kompetencyjna,

która wskazuje, że „do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej”. Jednym z przepisów szczególnych zastrzegających kompetencję na rzecz rady jest przepis art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 Nr 97, późn. zm.), który nakłada na organy prowadzące szkoły obowiązek przeznaczania corocznie w budżetach odpowiednich środków finansowych dla realizacji ochrony zdrowia nauczycieli oraz określenia rodzaju świadczeń przyznawanych w ramach tej pomocy oraz warunki i sposób ich przyznawania. Przytoczony przepis zobowiązuje więc organy prowadzące szkoły do zapewnienia w swoich budżetach odpowiednich środków finansowych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli. Wysokość środków na ochronę zdrowia powinna określać uchwała budżetowa. Komentowany przepis nie określa form, w jakich nauczycielom może być przyznana pomoc ze środków przeznaczonych na ten cel. W ocenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego przedmiotowa uchwała zakresem swojej regulacji wyczerpuje dyspozycję zawartą w drugiej części omawianego przepisu art. 72 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela, albowiem normuje wyłącznie określenie rodzaju świadczeń przyznawanych w ramach pomocy zdrowotnej dla nauczycieli oraz warunki i sposób ich przyznawania. Wykonanie powyższej kompetencji ustawowej w sposób częściowy w świetle przepisu § 138 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 908) jest zgodne z prawem, gdyż przepis zezwala na wydanie więcej niż jednej uchwały na podstawie jednego przepisu będącego podstawą do jej wydania. Jednak zagadnieniem spornym w badanej sprawie jest kwestia zakresu upoważnienia ustawowego do stanowienia przepisów prawa miejscowego przez organ prowadzący szkołę, a w niniejszym przypadku Radę gminy (...) która zaskarżoną uchwałą umocowała dyrektorów przedszkoli, szkół podstawowych i gimnazjów działających na terenie gminy (...) do powołania komisji zdrowotnej, określając jednocześnie jej skład, o czym mowa w § 3 ust. 2 uchwały. Ponadto w dalszych postanowieniach uchwały Rada Gminy określiła tryb działania komisji zdrowotnej oraz kompetencje do ustalania wysokości pomocy zdrowotnej w ramach posiadanych środków, o czym stanowi § 4 i § 5 ust. 1 zaskarżonej uchwały. Wypada w tym miejscu jedynie przypomnieć, że zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego jako jeden z rodzajów aktów wyróżnia akty prawa miejscowego, o czym mowa w art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, które charakteryzują się między innymi następującymi cechami, a mianowicie mogą być stanowione wyłącznie przez organy wymienione w ustawie zasadniczej (art. 94 Konstytucji), mogą być stanowione wyłącznie na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie i zakres regulacji aktów prawa miejscowego jest wyznaczony ramami udzielonego upoważnienia. Zatem realizując upoważnienie zawarte w art. 72 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela, organ stanowiący gminy musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Z powyższego wynika, że normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny, co jednocześnie oznacza zakaz dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. W tym miejscu warto przytoczyć stanowisko Trybunału Konstytucyjnego wyrażone w wyroku z dnia z 28 czerwca 2000 r. K 25/99, (OTK 2000/5/141), w którym Trybunał wyraźnie stwierdził, że przy interpretacji przepisów art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, należy mieć na uwadze takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań. Jeżeli organ stanowiący wychodzi poza wytyczne zawarte w upoważnieniu, to mamy do czynienia z przekroczeniem kompetencji, a więc z istotnym naruszeniem prawa, co w konsekwencji musi skutkować stwierdzeniem nieważności aktu.

W ocenie Sądu w zakresie pojęciowym regulacji upoważniającej dany organ prowadzący szkołę – w tym również Radę Gminy (...) – do określenia rodzaju, warunków i sposobu przyznawania środków finansowych dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez gminę, nie mieści się kompetencja organu stanowiącego samorządu terytorialnego nakazująca dyrektorom szkół powoływanie komisji uczestniczącej w sformalizowany sposób w procedurze administracyjnej przyznawania świadczeń. Powołanie bowiem komisji wobec braku upoważnienia ustawowego pozostaje poza zakresem kompetencji rady gminy. Powołanie komisji poza ramami wykraczającymi poza strukturą ustrojową i proceduralną przewidzianą w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) stanowi istotne naruszenie prawa. Kompetencje organów szkoły normuje ustawa o systemie oświaty. Uprawnienie dla dyrektorów szkół do powoływania dodatkowego organu szkoły, w postaci komisji zdrowotnej, wynikać musi ze statutu danej szkoły, bowiem zgodnie z art. 60 ust. 1 pkt 3 też ustawy określenie organów szkoły i ich kompetencji następuje w statucie szkoły. Z treści przepisów art. 58 ust. 6 w zw. z art. 5c pkt 1 ustawy o systemie oświaty wynika, że pierwszy statut szkole nadaje organ założycielski w formie uchwały rady gminy. Wszelkie zaś zmiany statutu szkoły następują bądź to w drodze uchwały rady szkoły (art. 50 ust. 2 pkt 1), bądź w braku takiego organu w szkole – rada pedagogiczna (art. 42 ust. 1). Ma rację zatem organ nadzoru, kiedy wywodzi, że **rada gminy nie jest kompetentna do stanowienia o organach szkoły w drodze innej niż w statucie szkoły i tylko o tyle, o ile jest to nowo tworzona placówka, której rada nadaje pierwszy statut. W sytuacji zaś,**

gdy jest to placówka już funkcjonująca wprowadzenia dodatkowego organu szkoły wymaga zmiany statutu, do czego wyłącznie uprawniona jest rada szkoły, a w jej braku rada pedagogiczna.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w składzie orzekającym w niniejszej sprawie w pełni podziela pogląd zaprezentowany w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we (...) z dnia 19 września 2007 r. w sprawie o sygn. akt IV SA/Wr 301/07, wedle którego dyrektor szkoły może tworzyć komisje pomocnicze. Jednakże takie komisje, nie biorąc formalnego (procesowego) udziału w postępowaniu decyzyjnym, mają za zadanie jedynie przygotowanie rozstrzygnięcia. Oznacza to, że pomocniczy charakter takich komisji wyklucza możliwość przypisania im formalnej roli procesowej. Natomiast sformułowania zawarte w postanowieniach § 4 i § 5 analizowanej uchwały wskazują wprost na przypisanie komisji zdrowotnej formalnej roli procesowej, bowiem zgodnie z § 4 warunkiem otrzymania pomocy zdrowotnej jest złożenie przewodniczącemu komisji określonych uchwałą dokumentów, zaś charakteryzowane przez stronę przeciwną jako opiniodawcze, działania komisji nie wytrzymują konfrontacji z użytym w § 5 zwrotem „wyśokość pomocy zdrowotnej ustala komisja”. W związku z tym pozbawiony jest doniosłości prawnej argument strony przeciwnej, że określenie w uchwale Rady Gminy (...), że pewne czynności techniczne i opiniodawcze wykonywać będzie gremium wyłonione przez ustawowe i statutowe organy jednostki oraz instytucje działające w jednostce na podstawie przepisów odrębnej ustawy znajduje uzasadnienie w przepisie art. 72 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela.

Niezależnie od zmienionego przez stronę skarżącą w toku procesu zakresu żądania skargi poprzez stwierdzenie nieważności całego § 5 ust. 1 kwestionowanej uchwały, Sąd nie będąc związany granicami skargi zwraca uwagę na to, że stwierdzenie nieważności § 5 wyłącznie w części zawierającej zwrot „komisja” w istocie rzeczy czyniłoby przepis niezrozumiałym, a tym samym naruszałoby § 6 i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 908), z których wynika, że przepisy – w tym również prawa miejscowego – redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów w nich norm wyrażały intencje prawodawcy, zaś zdania redaguje się zgodnie z powszechnie przyjętymi regułami składni języka polskiego.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) orzekł jak w punkcie I sentencji. O kosztach orzeczono na podstawie art. 200 z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.).

3486

Sygn. akt IV SA/Wr 66/07

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 24 października 2007 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Mirosława Rozbicka-Ostrowska (spr.)
Sędziowie:	Sędzia WSA Lidia Serwiniowska
	Sędzia WSA Wanda Wiatkowska-Ilków

Protokolant	Aleksandra Rygielska
-------------	----------------------

po rozpatrzeniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 11 października 2007 r. sprawy ze skargi Wojewody (...) na uchwałę Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w przedmiocie nadania statutu Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w (...)

- I. stwierdza nieważność § 14 ust. 4 i p 21 zaskarżonej uchwały;**
II. zasądza od strony przeciwnej na rzecz strony skarżącej kwotę 240 zł (słownie: dwieście czterdzieści złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Przedmiotem skargi wniesionej przez Wojewodę (...) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we (...) jest uchwała Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w sprawie nadania statutu Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w (...) wydana z powołaniem się na przepisy art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 20 ust. 2 i art. 238 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych

(Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.). W skardze na powyższą uchwałę organ nadzoru wniosł o stwierdzenie nieważności § 14 ust. 4 i § 21 tej uchwały z tym uzasadnieniem, że § 14 ust. 4 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 73 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zmianami) oraz art. 47 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zaś § 21 uchwały w sposób istotny narusza art. 87 Konstytucji RP. W uzasadnieniu skargi organ nadzoru wskazał, że uchwała w podstawie prawnej powołuje się na art. 238 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 roku o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104 ze zmianami), który upoważnia organ stanowiący gminy do nadania statutu gminnym jednostkom budżetowym w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Z kolei, jak wynika z art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie organizacji urzędów i instytucji gminnych. Przepis ten zawiera upoważnienie do podejmowania przez radę gminy aktów normatywnych regulujących wewnętrzną strukturę oraz podział funkcji i zadań wewnątrz gminnych instytucji i urzędów. Statut miejskiego ośrodka pomocy społecznej nadany uchwałą rady gminy, w świetle art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, jest zatem aktem prawa miejscowego. Uchwała w § 14 stanowi:

- „1. Kierownik Ośrodka kieruje jednoosobowo działalnością Ośrodka.
2. Do dokonywania czynności prawnych w imieniu Ośrodka uprawniony jest Kierownik Ośrodka w granicach udzielonego mu przez Burmistrza pełnomocnictwa.
3. Kierownik Ośrodka w granicach udzielonego pełnomocnictwa zaciąga zobowiązania do wysokości kwot określonych planem finansowym.
4. Udzielenie pełnomocnictwa wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.”

Według Wojewody (...) gminnym ośrodkiem pomocy społecznej, czyli gminną jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej (np. jednostką budżetową) kieruje kierownik tejże jednostki, zatrudniany i zwalniany przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, co wynika z art. 30 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie zaś z art. 47 ust. 1 tejże ustawy „kierownicy jednostek organizacyjnych gminy nieposiadających osobowości prawnej działają jednoosobowo na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez wójta.” Kierownik gminnej jednostki organizacyjnej może zatem działać tylko na podstawie i w granicach upoważnienia udzielonego mu przez wójta. W tych granicach może on reprezentować daną jednostkę (uchwała SN z 19.01.1993 III CZP 160/92, OSNC 1993/6/102). Natomiast przepisy ustawy o samorządzie gminnym nie określają wymogów co do formy czynności prawnej – udzielenia przez wójta pełnomocnictwa dla kierownika gminnej jednostki organizacyjnej. Wobec tego organ nadzoru odwołał się do odpowiednich przepisów Kodeksu cywilnego, który w art. 73 § 1 przewiduje, że jeżeli ustawa zastrzega dla czynności prawnej formę pisemną, czynność dokonana bez zachowania zastrzeżonej formy jest nieważna tylko wtedy, gdy ustawa przewiduje rygor nieważności. Wskazał także na przepis art. 99 § 2 Kc, według którego pełnomocnictwo ogólne powinno być pod rygorem nieważności udzielone na piśmie. Mając powyższe na uwadze Wojewoda wywiódł, że tylko akt prawny rangi ustawowej może zastrzegać formę pisemną pod rygorem nieważności dla danej czynności prawnej. Zważywszy, że właściwe przepisy Kodeksu cywilnego formułują już zasadę co do rodzajów pełnomocnictwa i jego formy. Wobec tego za nieuzasadnioną uznał regulację § 14 ust. 4 uchwały jako zastrzeżoną dla aktu rangi ustawowej. Natomiast w odniesieniu do § 21 uchwały stanowiącego, że w sprawach nieuregulowanych w niniejszym statucie mają zastosowanie przepisy ustawy o pomocy społecznej, akty wykonawcze do niej oraz inne przepisy prawa, organ nadzoru wskazał na art. 87 Konstytucji RP określający źródła powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej, według którego są nimi: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia (ust. 1). Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego (ust. 2). A zatem przepisy rozdziału III Konstytucji wyraźnie wskazują hierarchię aktów prawnych. W świetle tych przepisów ustawa jest aktem prawnym hierarchicznie wyższym od aktów prawnych organów samorządu terytorialnego. Oznacza to, że akty prawa miejscowego nie mogą być sprzeczne z postanowieniami ustawowymi.

Za nieuzasadnione należy także uznać, zamieszczanie w aktach prawa miejscowego przepisów dotyczących spraw uregulowanych w sposób kompletny i wyczerpujący w drodze ustawy. Z art. 7 Konstytucji RP wynika, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. A zatem wszelkie działania podejmowane przez organy gminy muszą mieć swoją podstawę w przepisach prawa i być podejmowane tylko w jego granicach. Wobec tego zakres i cele działania oraz organizację gminnego ośrodka pomocy społecznej normują nie tylko akty wydane przez organ stanowiący gminy, lecz także akty prawne wyższego rzędu, a więc Konstytucja, ustawy i rozporządzenia. Bezprzedmiotowe są zatem postanowienia § 21 uchwały określające zakres stosowania przepisów prawa, gdyż akt prawa miejscowego nie może być podstawą obowiązywania i stosowania aktów prawnych wyższego rzędu.

Rada Miejska w (...) w odpowiedzi na skargę, wniosła o jej oddalenie, przyznając jednocześnie, że regulacja zawarta w § 14 ust. 4 uchwały narusza prawo, jednak to naruszenie nie ma takiego charakteru, który powodowałby sankcje w postaci stwierdzenia nieważności tego przepisu. Strona przeciwna zgodziła się również z twierdzeniem organu nadzoru, że § 21 statutu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej zawiera bezprzedmiotową regulację z uwagi na treść art. 87 Konstytucji RP, lecz charakter tego naruszenia nie jest na tyle istotny, że powinien powodować wyeliminowanie tego przepisu z obrotu.

Pismem procesowym z dnia 22 maja 2007 r. strona skarżąca dodatkowo podniosła, że przepis § 14 ust. 4 uchwały narusza art. 30 ust. 2 pkt 3, art. 40 ust. 2 pkt 2f art. 47 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 98 i 99 kodeksu cywilnego. Organ nadzoru wskazał, że gminne ośrodki pomocy społecznej funkcjonują na podstawie art. 110 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593 ze zm.), zgodnie z którym zadania pomocy społecznej wykonują jednostki organizacyjne – ośrodki pomocy społecznej (ust. 1). Ośrodek pomocy społecznej, wykonując zadania własne gminy w zakresie pomocy społecznej kierując się ustaleniami wójta (ust. 3), zaś wójt udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy (ust. 7). Kierownik ośrodka składa radzie gminy coroczne sprawozdanie z działalności ośrodka oraz przedstawia potrzeby w zakresie pomocy społecznej (ust. 9). Rada gminy, biorąc pod uwagę potrzeby o których mowa w ust. 9, opracowuje i kieruje do wdrożenia lokalne programy pomocy społecznej (ust. 10). Zdaniem Wojewody cytowane przepisy wskazują na to, że jedynymi uprawnieniami, jakie posiada rada gminy względem gminnego ośrodka pomocy społecznej, są: prawo do formułowania programów pomocy społecznej realizowanych przez ośrodek, prawo do informacji, tj. zapoznania się z corocznym sprawozdaniem kierownika ośrodka. Natomiast z żadnego z przepisów ustawy o samorządzie gminnym i ustawy o pomocy społecznej nie wynika kompetencja rady gminy do wypowiedzania się w przedmiocie pełnomocnictwa, jakie może być udzielone kierownikowi gminnej jednostki organizacyjnej. Z kolei z postanowień rozdziału 5 ustawy o samorządzie gminnym wynika, że oświadczenie woli w imieniu gminy w zakresie zarządu mieniem składa jednoosobowo wójt albo działający na podstawie jego upoważnienia zastępca wójta samodzielnie albo wraz z inną upoważnioną przez wójta osobą. Jeżeli czynność prawna może spowodować powstanie zobowiązań pieniężnych, do jej skuteczności potrzebna jest kontrasygnata skarbnika gminy lub osoby przez niego upoważnionej. Zdaniem Wojewody Dolnośląskiego z całokształtu regulacji ustawy samorządowej, a w szczególności rozdziału 3 i art. 18 oraz 30 wynika, że działalność samorządu gminnego została oparta na zasadzie podziału kompetencji pomiędzy organem stanowiącym i kontrolnym (radą gminy), a organem wykonawczym (wójtem). Poszczególne przepisy ustawy o samorządzie gminnym oraz ustaw szczególnych wskazują określony organ gminy jako właściwy do wykonania określonego zadania (kompetencji). W przypadku czynności związanych z szeroko rozumianą reprezentacją gminy, jak również gospodarowaniem majątkiem gminy jako organ właściwy został wskazany organ wykonawczy (art. 31, 30 i 46 ustawy o samorządzie gminnym). Prawo rady gminy do podejmowania czynności z powyższego zakresu musi wynikać zatem z wyraźnego upoważnienia ustawowego. Rada gminy korzystając z przysługującej jej kompetencji – w tym również do określania zasad organizacji instytucji gminnych – musi uwzględniać nie tylko treść norm kompetencyjnych, ale całokształt obowiązującego na terenie gminy prawa. Skoro kompetencja do udzielania pełnomocnictw dla kierowników jednostek organizacyjnych gminy należy wyłącznie do wójta, to rada gminy nie ma prawa na ten temat się wypowiadać w kwestionowanej uchwale. Wobec tego zdaniem strony skarżącej uchwalenie zakwestionowanego zapisu nastąpiło z naruszeniem kompetencji organu wykonawczego, naruszenie to należy uznać za istotne w rozumieniu art. 91 ustawy o samorządzie gminnym, bowiem zapis 154 ust. 4 nie jest jedynie powtórzeniem regulacji ustawowej, co określonych warunkach mogłoby być uznane za nieistotne naruszenie prawa. Ponadto Wojewoda zwrócił uwagę również na to, że formy udzielenia pełnomocnictwa określone zostały w Kodeksie cywilnym, z którego przepisów zawartych w art. 98 i 99 wynika, że forma pełnomocnictwa zależna jest od wymaganej prawem formy dokonania czynności cywilnoprawnej. A zatem nie jest możliwe z góry określenie jednej formy udzielenia pełnomocnictwa, co powoduje, że zakwestionowany zapis § 14 ust. 4 uchwały narusza również wymienione przepisy Kodeksu cywilnego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 3 § 1 i 2 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie, przy czym kontrola ta obejmuje orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego oraz inne akty podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej organów jednostek samorządu terytorialnego. Stosownie do art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269) kontrola sądowo-administracyjna sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Cytowana ustawa nie wprowadza innych kryteriów poza zgodnością z przepisami prawa podjętej uchwały lub aktu, o których mowa w art. 3 § 1 i 2 pkt 5 i 6 ustawy. W świetle art. 147 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi sąd, uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, stwierdza ich nieważność w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności. Wprowadzając sankcję nieważności jako następstwa naruszenia przepisu prawa, ustawodawca nie określił rodzaju naruszenia prawa. W orzecznictwie sądowym przyjmuje się jednak, że podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń, np. w razie podjęcia uchwały przez organ niewłaściwy, braku podstawy prawnej do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwego zastosowania przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały, naruszenia procedury jej uchwalania. Ocena legalności uchwały będącej przedmiotem osądu wymaga w pierwszej kolejności omówienia problematyki podziału kompetencji pomiędzy organami gminy, którego to zagadnie-

nia nie sposób pominąć przy wykładni przepisów, których naruszenie organ nadzoru zarzuca. Według art. 169 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej jednostki samorządu terytorialnego (w tym gminy) wykonują swoje zadania za pośrednictwem organów stanowiących i wykonawczych. Na tej podstawie w art. 15 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) (zwanej dalej ustawą) określono charakter rady gminy jako organu stanowiącego. Idąc dalej w przepisie art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy zawarto normę kompetencyjną, która pozwala radzie gminy wydawać akty prawa miejscowego w zakresie organizacji urzędów i instytucji gminnych. Przy czym jak trafnie zauważa organ nadzoru, pod pojęciem organizacji należy rozumieć określoną strukturę oraz wzajemne wewnętrzne relacje pomiędzy poszczególnymi elementami tej struktury, a co za tym idzie w przepisie art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy pojęcie „organizacja” użyte zostało w rozumieniu funkcjonalnym oznaczającym urządzenie czegoś, stworzenie sytemu. Natomiast w przepisie art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593 ze zm.) ustawodawca skonkretyzował formę, w jakiej ma odbywać się wykonywanie zadań z zakresu pomocy społecznej, a to przy pomocy jednostek organizacyjnych – ośrodków pomocy społecznej. Ustalenie zakresu zastosowania normy kompetencyjnej zawartej w art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy wymaga – ze względu na użyte w przepisie sformułowania – sięgnięcia do przepisów normujących kompetencje organu wykonawczego gminy, jakim jest wójt (burmistrz, prezydent), i tak zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wójt (burmistrz, prezydent) wykonuje uchwały rady gminy i zadania gminy określone przepisami prawa. W ust. 2 tego przepisu wymieniono przykładowo zadania wójtów (burmistrzów, prezydentów), w tym w pkt 3 gospodarowanie mieniem komunalnym. Posługując się skrótem myślowym wskazać należy, że działania wójta jako organu wykonawczego przebiegają dwutorowo, bowiem z jednej strony jego działania przybierają formę decyzji, kiedy jako organ administracji publicznej wykonuje zadania gminy administracyjnej, zaś z drugiej strony wykonuje zadania gminy między innymi poprzez gospodarowanie mieniem komunalnym oraz kieruje bieżącymi sprawami gminy. Z punktu widzenia rozpatrywanej sprawy istotny jest przepis art. 46 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym oświadczenie woli w imieniu gminy w zakresie zarządu mieniem składa jednoosobowo wójt [...] oraz przepis art. 47 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym kierownicy jednostek organizacyjnych gminy nieposiadających osobowości prawnej – jednostką taką niewątpliwie jest tworzony przez radę gminy ośrodek pomocy społecznej – działają jednoosobowo na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez wójta. Zarząd mieniem komunalnym, w tym również pozostającym w dyspozycji jednostki organizacyjnej jaką jest ośrodek pomocy społecznej, należy do wójta, który na mocy art. 47 ust. 1 ustawy umocowuje kierowników jednostek organizacyjnych gminy nieposiadających osobowości prawnej do działania. W ramach zaś udzielonego pełnomocnictwa kierownik gminnej jednostki organizacyjnej, w tym również kierownik ośrodka pomocy społecznej może dokonywać czynności cywilnoprawnych, zarządzać powierzonym danej jednostce mieniem oraz realizować plan finansowy danej jednostki. W tym miejscu zauważyć należy, że w przepisach ustawy o samorządzie gminnym nie zawarto unormowania regulującego kwestię wymogów co do zakresu oraz formy czynności prawnej udzielanego przez wójta pełnomocnictwa dla kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. W tej materii obowiązuje więc kompleksowe uregulowanie ustawowe zamieszczone w Kodeksie cywilnym. A zatem zastosowanie znajduje przede wszystkim przepis art. 73 § 1 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym jeżeli ustawa zastrzega dla czynności prawnej formę pisemną, czynność dokonana bez zachowania zastrzeżonej formy jest nieważna tylko wtedy, gdy ustawa przewiduje rygor nieważności oraz przepis art. 103 k.c., z którego wynika konieczność uzyskania zgody wójta na podjęte przez kierownika gminnej jednostki działania wykraczające poza zakres pełnomocnictwa. Stwierdzić więc należy, że zakres pełnomocnictwa o którym mowa w art. 47 ustawy o samorządzie gminnym każdorazowo określa wójt zgodnie z potrzebami funkcjonowania konkretnej gminnej jednostki organizacyjnej, uwarunkowanymi charakterem wykonywanych przez nią zadań. Przy czym nie można zakładać, że za każdym razem udziela on pełnomocnictwa ogólnego, które zgodnie z art. 99 Kodeksu cywilnego powinno być pod rygorem nieważności udzielone na piśmie. W opozycji do takiej konstrukcji pełnomocnictwa stoi regulacja upoważnienia określona w art. 110 ust. 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593 ze zm.), a odnosząca się do sfery działania wójta jako organu administracyjnego, którego działanie przybiera formę decyzji administracyjnej. Sformułowanie zawarte w powołanym przepisie, wedle którego wójt (burmistrz, prezydent) udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej[...]” oznacza, że ma ono charakter obligatoryjny, a więc ustawodawca taką regulacją pozbawia upoważnienia wójtów do wydawania decyzji w wymienionych sprawach indywidualnych. Z powyższego wynika, że udzielanie pełnomocnictwa kierownikom gminnych jednostek organizacyjnych należy do wyłącznej kompetencji wójta i w tym zakresie – ze względu na charakter czynności prawnych dokonywanych przez podmioty umocowane – podlega on wyłącznie regulacją rangi ustawowej, a co za tym idzie jakakolwiek ingerencja przez organ stanowiący w tą sferę aktywności narusza z jednej strony kompetencje organu wykonawczego – poprzez narzucenie formy udzielanego pełnomocnictwa, z drugiej zaś strony godzi w wymienione uregulowania Kodeksu cywilnego, poprzez rozszerzenie ustawowego nakazu udzielania pełnomocnictwa w formie pisemnej w związku z zastosowaniem sankcji nieważności. Konkludując uznać należy, że **właściwość Rady Miejskiej do nadania statutu gminnej jednostki organizacyjnej nie obejmuje możliwości udzielenia pełnomocnictwa dla kierownika takiej jednostki.** Stwierdzenie powyższego oznacza, że podjęcie zapisu § 14 ust. 4 zaskarżonej uchwały nastąpiło bez podstawy prawnej z równoczesnym naruszeniem przepisów art. 30 ust. 2 pkt 3, art. 40 ust. 2 pkt 2,

art. 47 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 73 § 1, 98, 99, 103 Kodeksu cywilnego, bowiem przy ocenie aktu prawa miejscowego należy mieć na uwadze to, że akt ten nie może naruszać nie tylko przepisów ustawy, zawierających delegację do jego ustanowienia, ale również przepisów Konstytucji oraz innych ustaw pozostających w pośrednim lub bezpośrednim związku z regulowaną materią. Przy czym waga stwierdzonego naruszenia obliuguje Sąd do stwierdzenia nieważności wymienionego zapisu uchwały.

Ma również rację organu nadzoru, kiedy wywodzi, że zapis § 21 zaskarżonej uchwały narusza art. 87 Konstytucji i godzi w obowiązujący w naszym porządku prawnym hierarchicznie zbudowany system źródeł prawa. W zakwestionowanym przepisie uchwały zawarto zastrzeżenie, że w sprawach nieobjętych regulaminem zastosowanie znajdują przepisy ustawy o pomocy społecznej, akty wykonawcze do niej oraz inne przepisy prawa. Wyraźnie zatem zastrzeżono, że w pierwszym rzędzie zastosowanie znajduje statut, a dopiero w sprawach w nim nieuregulowanych ustawa. Tym samym przyznano pierwszeństwo przepisom statutu przed ustawą. Jak trafnie zauważył Wojewoda (...) zastrzeżenie, jakie zostało zawarte w przywołanym paragrafie, dopuszczalne jest jedynie w aktach tego samego rzędu. Niezgodne zaś z Konstytucją jest stawianie przepisów aktu prawa miejscowego przed przepisami ustawy. Taki zapis przedmiotowej uchwały nie da się pogodzić z obowiązującym hierarchicznym systemem źródeł prawa. Stanowi to istotne naruszenie prawa i powoduje konieczność eliminacji z obrotu prawnego takiej regulacji. Przy czym pozbawiona jest doniosłości prawnej argumentacja strony przeciwnej, wedle której umiejscowienie zakwestionowanego przepisu w rozdziale VI zatytułowanym „postanowienia końcowe” eliminuje niejako istotność tego naruszenia, bowiem zgodnie z ust. 2 § 38 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 908) w związku z § 143 cytowanego rozporządzenia w przepisach końcowych nie zamieszcza się postanowień innych, niż wymienione w ust. 1 § 38, a to: przepisów uchylających; przepisów o wejściu ustawy w życie; a w razie potrzeby – przepisów o wygaśnięciu mocy ustawy.

Niezależnie od tego nie będąc – po myśli art. 134 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi związanym zarzutami i wnioskami skargi – Wojewódzki Sąd Administracyjny zauważa, że również zapis § 13 zaskarżonej uchwały narusza obowiązujące przepisy, bowiem – o czym była mowa wyżej – kwestię upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy, ustawodawca kompleksowo – zarazem w sposób szczególny w odniesieniu do ustawy przepisów o samorządzie gminnym oraz art. 268 a k.p.a. – uregulował w przepisie art. 110 ust. 7 ustawy o pomocy społecznej. Wobec czego uregulowanie zawarte w § 13 w istocie rzeczy stanowi powtórzenie przepisów powszechnie obowiązujących, tym samym narusza przepis § 137 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 908), zgodnie z którym w uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń. Jednakże – w ocenie Sądu – omawianemu naruszeniu temu nie można nadać przymiotu istotności, bowiem zapisy § 13 kwestionowanej uchwały nie modyfikują w żaden sposób uregulowań powszechnie obowiązujących.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) orzekł jak w punkcie I wyroku. O kosztach orzeczono na podstawie art. 200 z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.).

3487

Sygn. akt IV SA/Wr 388/07

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 30 października 2007 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Małgorzata Masternak-Kubiak (spr.)
Sędziowie:	Sędzia NSA Tadeusz Kuczyński
	Sędzia WSA Lidia Serwiniowska

Protokolant	Krzysztof Caliński
-------------	--------------------

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 17 października 2007 r. sprawy ze skargi Wojewody (...) na uchwałę Rady Miejskiej (...) z dnia (...) w przedmiocie zasa wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy

- I. stwierdza nieważność § 2 ust. 1 zaskarżonej uchwały,
- II. zasądza od Gminy (...) na rzecz Wojewody (...) kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- III. orzeka, iż zaskarżona uchwała w części określonej w pkt I nie może być wykonana.

UZASADNIENIE

Wojewoda (...) na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) wniósł o stwierdzenie nieważności § 2 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) oraz § 1 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) o zmianie uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) zarzucając im istotne naruszenie art. 4, art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn. Dz. U. 2005 r. Nr 31, poz. 266 z późn. zm.).

W dniu (...) Rada Miejska w (...) podjęła uchwałę nr (...) w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...). W dniu (...) Rada Miejska w (...) uchwaliła zmianę do uchwały nr (...) podjęła uchwałę nr (...) o zmianie uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...).

Powyższe uchwały Rada Miejska podjęła na podstawie przepisu art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Zgodnie z treścią tego przepisu, rada gminy uchwała zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, jeżeli w mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten cel; w razie gdy rada gminy nie określi w uchwale odmiennych zasad, do lokali podnajmowanych przez gminę stosuje się odpowiednio zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy.

W postanowieniach § 2 ust. 1 uchwały nr (...) Rada postanowiła, iż gmina wynajmuje lokale mieszkalne osobom pełnoletnim, które spełniają następujące warunki: a) są stałymi mieszkańcami gminy (...), są zameldowane na pobyt stały na terenie gminy (...), b) nie posiadają tytułu prawnego do innego lokalu, a w przypadku małżonków żadnemu z nich nie przysługuje tytuł prawny do lokalu, c) nie są właścicielami działek budowlanych bądź rozpoczętej budowy własnego domu mieszkalnego.

W postanowieniach § 1 ust. 1 uchwały nr (...) wprowadziła zapis: „w uchwale nr (...) Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) (Dziennik Urzędowy Województwa Dolnośląskiego z dnia 2004 r. Nr 111, poz. 1993) wprowadza się następujące zmiany: 1) w § 2 ust. 1 po wyrazach „które spełniają” dodaje się wyraz „łącznie”.

Mocą wskazanych regulacji Rada Miejska ustaliła kryteria decydujące o prawie mieszkańców gminy do ubiegania się o lokal z gminnego zasobu mieszkaniowego. Uznano, iż gmina wynajmuje lokale mieszkalne osobom pełnoletnim, które spełniają łącznie następujące warunki: a) są stałymi mieszkańcami gminy (...) są zameldowane na pobyt stały na terenie gminy (...), b) nie posiadają tytułu prawnego do innego lokalu, a w przypadku małżonków żadnemu z nich nie przysługuje tytuł prawny do lokalu, c) nie są właścicielami działek budowlanych bądź rozpoczętej budowy własnego domu mieszkalnego.

Zdaniem organu nadzoru, wskazane postanowienia uchwał, ograniczają prawa niektórych mieszkańców gminy zagwarantowane ustawą o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego oraz ustawą o samorządzie gminnym. Zgodnie bowiem z przepisem art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, tworzenie warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej należy do zadań własnych gminy. Gmina, na zasadach i w wypadkach przewidzianych w ustawie, zapewnia lokale socjalne i lokale zamienne, a także zaspokaja potrzeby mieszkaniowe gospodarstw domowych o niskich dochodach. Natomiast w myśl z art. 1 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, mieszkańcy gminy tworzą z mocy prawa wspólnotę samorządową. Przytoczone przepisy wskazują na to, że gminy, w ramach zadań własnych, mają obowiązek tworzenia warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wszystkich mieszkańców gminy, jako członków wspólnoty samorządowej. Każdy mieszkaniec gminy powinien zatem posiadać jednakowe prawo do ubiegania się o najem lokalu mieszkalnego, a różnicowanie tych uprawnień może wynikać jedynie ze szczególnych przepisów ustawy. Ustawa o ochronie praw lokatorów przewiduje możliwość różnicowania sytuacji poszczególnych członków wspólnoty mieszkaniowej, także w taki sposób, że udziela radzie gminy upoważnienia do stanowienia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego poszczególnych gmin (art. 21).

W oparciu o przepis art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, rada gminy uchwała zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, jeżeli w mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten cel; w razie gdy rada gminy nie określi w uchwale odmiennych zasad, do lokali podnajmowanych

przez gminę stosuje się odpowiednio zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Przepis art. 21 ust. 3 w pkt 1–7 reguluje, co powinny określać zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Rada Gminy poza kryteriami wymienionymi w pkt 1–7 ustawy może stosownie do okoliczności uwzględnić w uchwale także inne jeszcze czynniki mające znaczenie przy wynajmie lokali, nie mogą one jednak pozostawać w sprzeczności z prawem. Przesłanki wymienione w art. 21 ust. 3 pkt 1–7 ustawy nie zawierają żadnych regulacji uzależniających prawo członka wspólnoty mieszkaniowej do ubiegania się o najem lokalu mieszkalnego od zameldowania na pobyt stały na terenie gminy, posiadania tytułu prawnego do innego lokalu czy działki budowlanej.

W ocenie Wojewody (...) wprowadzone przez Radę w przedmiotowych uchwałach przytoczone powyżej postanowienia powodują nieuzasadniony prawnie podział mieszkańców gminy (wśród tych, którzy spełniają warunki do uzyskania najmu lokalu) i łączy z tym określone skutki. Przyjęte rozwiązanie eliminuje bowiem z możliwości najmu lokalu nie tylko tych spośród mieszkańców gminy, którzy zamieszkują na terenie gminy z zamiarem stałego pobytu, choć nie są zameldowani, ale i tych, którzy zamieszkują i są tu zameldowani na pobyt stały, ale są właścicielami działki budowlanej lub posiadają tytuł prawny do innego lokalu mimo, iż mogą oni spełniać podstawowe kryteria uprawniające do uzyskania lokalu z mieszkaniowego zasobu gminy. Takie uregulowanie zawarte w akcie prawa miejscowego narusza zarówno art. 4 i art. 21 ust. 3 ustawy jak i postanowienia art. 32 Konstytucji RP stanowiącego, że wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Takie stanowisko zajął również NSA w uzasadnieniu do wyroku z dnia 17 listopada 2004 r. nr OSK 883/04, LEX nr 164541.

W myśl postanowień art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy rada gminy uchwała zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, jeżeli w mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten cel; w razie gdy rada gminy nie określi w uchwale odmiennych zasad, do lokali podnajmowanych przez gminę stosuje się odpowiednio zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Jak wynika z art. 21 ust. 3 ustawy zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności:

1. wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniającą oddanie w najem lub w podnajem lokalu na czas nieoznaczony i lokalu socjalnego oraz wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniającą zastosowanie obniżek czynszu;
2. warunki zamieszkiwania kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy;
3. kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i lokalu socjalnego;
4. warunki dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach;
5. tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i o najem lokali socjalnych oraz sposób poddania tych spraw kontroli społecznej;
6. zasady postępowania w stosunku do osób, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę lub w lokalu, w którego najem nie wstąpiły po śmierci najemcy;
7. kryteria oddawania w najem lokali o powierzchni użytkowej przekraczającej 80 m².

Zakres kompetencji prawodawczej, udzielony przez ustawodawcę radzie gminy mocą art. 21 ust. 3 ustawy, jest bez wątpienia bardzo szeroki. Ustawodawca tworzy bowiem otwarty katalog zagadnień powierzonych do unormowania, przewidując różnorodność problematyki polityki mieszkaniowej i konieczność uwzględnienia warunków lokalnych. Prawidłowe jednakże wykonanie upoważnienia do uchwalenia zasad implikuje konieczność uwzględnienia w uchwale całokształtu stanu prawnego regulującego przedmiotową problematykę, wynikającego z przepisów bezwzględnie obowiązujących, których rada gminy nie może modyfikować. Ustawa zaś wskazuje *expressis verbis* w art. 4 ust. 2, iż gmina, posiadająca mieszkaniowy zasób, zobowiązana jest do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych gospodarstw o niskich dochodach, przy czym chodzi tu o gospodarstwa domowe wspólnoty samorządowej, tj. mieszkańców konkretnej gminy. Ustawodawca zatem określił krąg osób posiadających prawo do najmu lokalu mieszkalnego z gminnego zasobu. Należą doń – w myśl art. 4 ust. 1 i 2 ustawy – mieszkańcy gminy mający niezaspokojone potrzeby mieszkaniowe i prowadzący gospodarstwa domowe o niskich dochodach. Jednocześnie ustawodawca powierzył radzie gminy kompetencję do unormowania wysokości dochodu gospodarstwa domowego, decydującej o nabyciu prawa do najmu lokalu mieszkalnego z gminnego zasobu. Chodzi tu naturalnie o wskazanie granicy maksymalnej osiąganego dochodu, powyżej której mieszkaniowiec konkretnej gminy nie ma prawa do ubiegania się o najem lokalu z gminnego zasobu, z uwagi na możliwość zaspokojenia swoich potrzeb mieszkaniowych na wolnym rynku mieszkaniowym. Poza przesłanką niskiego dochodu i pozostawiania mieszkańcem gminy prawodawca wprowadził także przesłankę posiadania niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych.

Zdaniem organu nadzoru, w odróżnieniu od przesłanki wysokości osiąganego dochodu, której konkretyzację powierzono radzie gminy mocą art. 21 ust. 3 pkt 1 ustawy, rada gminy nie ma jakiegokolwiek upoważnienia, aby w tekście uchwały definiować pojęcie „niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych”. Pojęcie to należy do pojęć ustawowych i kształtuje, istotne z punktu widzenia jednostki, prawo najmu lokalu

mieszkaniowego z gminnego zasobu. Jego znaczenie można zatem ustalać tylko i wyłącznie na gruncie przepisów powszechnie obowiązujących w kontekście konkretnego stanu faktycznego. Rada gminy nie może więc postanowić, iż prawo ubiegania się o lokal wchodzący w skład mieszkaniowego zasobu gminy przysługuje osobie, która jednocześnie jest zameldowana na pobyt stały na terenie gminy, nie posiada tytułu prawnego do innego lokalu i nie jest właścicielem działki budowlanej bądź rozpoczęła budowę własnego domu, gdyż norma taka byłaby równoznaczna z modyfikacją znaczenia pojęcia „niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych” z art. 4 ust. 2 ustawy. Należy podkreślić, że przesłanka niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych ma szeroki zakres treściowy. Posiadanie np. tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego nie rozstrzyga jednoznacznie o braku po stronie zainteresowanego przesłanki niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych. Taki tytuł prawny może być bowiem obciążony wadą (czy to wynikającą z okoliczności o charakterze prawnym czy też faktycznym), która uniemożliwia zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych uprawnionego, może też zaistnieć sytuacja, gdy właściciel lokalu mieszkalnego, zmuszony trudną sytuacją materialną, przeniósł własność lokalu na inną osobę, pozostając jednocześnie bez środków na zaspokojenie swoich potrzeb mieszkaniowych we własnym zakresie.

Zwrócił na to uwagę sam ustawodawca, który w art. 23 ust. 2 ustawy wprowadził przesłankę braku tytułu prawnego do lokalu jako jedno z kryterium przyznania lokalu socjalnego, a więc lokalu tej kategorii, która przeznaczona jest dla osób najbardziej potrzebujących pomocy ze strony wspólnoty samorządowej, u których zachodzi kwalifikowana postać niemożności zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych.

Przytoczony powyżej stan prawny wskazuje, iż krąg osób, którym gmina powinna stworzyć warunki do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych, określony został jednoznacznie w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy. Z treści art. 21 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy wynika, że rada gminy ma możliwość ograniczenia kręgu osób uprawnionych do ubiegania się o przydział lokalu jedynie poprzez określenie wysokości dochodu gospodarstwa domowego. Uzależnienie takiego uprawnienia natomiast od innych, nieprzewidzianych w ustawie, kryteriów (w tym m.in. długości zamieszkania, niepozostawania w stosunku najmu lokalu, warunków lokality, braku własnego lokalu) przekracza zakres upoważnienia wynikający z art. 21 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów (podobnie wyrok WSA z 15 kwietnia 2004 r., sygn. akt SA/Wr 98/04; wyrok NSA z 17 listopada 2004 r., sygn. akt OSK 883/04).

Z uwagi na to, iż są to lokale wchodzące w skład mieszkaniowego zasobu gminy, do ubiegania się o zawarcie umowy najmu mogą ubiegać się osoby wskazane w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy. A zatem za niedopuszczalne należy uznać takie sformułowanie kryteriów, jakie muszą spełniać osoby ubiegające się o zawarcie umowy najmu, które naruszałoby regulację wprowadzoną przez ustawodawcę. Co prawda w art. 21 ust. 3 pkt ustawy przyjęto, że zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i lokalu socjalnego, jednak wskazane wyżej przepisy uchwały nie wprowadzają warunków pierwszeństwa, a określają krąg podmiotów, które mogą ubiegać się o zawarcie umowy najmu na czas nieoznaczony lokalu zamiennego oraz lokalu socjalnego.

W odpowiedzi na skargę Burmistrz Gminy (...) oświadczył, iż, uwzględniając zarzuty organu nadzoru, Rada Miejska w najbliższym czasie podejmie, we własnym zakresie, uchwałę o zmianie zaskarżonych uchwał.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 184 Konstytucji RP z 1997 r. i art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej oraz rozstrzyganie sporów kompetencyjnych i o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego, samorządowymi kolegiatami odwoławczymi i między tymi organami a organami administracji rządowej. Kontrola ta obejmuje również orzekanie o zgodności z prawem uchwał organów samorządu terytorialnego.

Wojewoda (...) wniósł o stwierdzenie nieważności § 2 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) oraz § 1 uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) o zmianie uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) zarzucając im istotne naruszenie art. 4, art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn. Dz. U. 2005 r. Nr 31, poz. 266 z późn. zm.).

Skargę taką organ nadzoru wnosi do sądu administracyjnego w przypadku, gdy upłynął już okres 30 dni od dnia doręczenia mu aktu. Skarga ta stanowi swoiste rozszerzenie i przedłużenie uprawnień nadzorczych organów sprawujących nadzór nad działalnością samorządu terytorialnego.

Zgodnie z art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), Sąd uwzględniając skargę na uchwałę rady gminy, orzeka o nieważności tej uchwały albo stwierdza, że wydana została z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie jej nieważności. Wprowadzając sankcję nieważności jako następstwo naruszenia prawa, ustawodawca nie określił rodzaju naruszenia prawa. Zauważyć jednak należy, że przepisy ustawy o samorządzie gminnym przewidują dwa rodzaje naruszeń prawa, jakie mogą być wywołane przez ustanowienie tych aktów. Mogą być to naruszenia istotne lub nieistotne (art. 91 ustawy). Brak

ustawowego zdefiniowania obu naruszeń stwarza konieczność sięgnięcia do stanowiska wypracowanego w tym zakresie w orzecznictwie sądowym, gdzie za istotne naruszenie prawa (będące podstawą do stwierdzenia nieważności aktu) przyjęto między innymi, wydanie aktu bez podstawy lub z naruszeniem podstawy do podjęcia uchwały gminnej (por. np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lutego 1996 r., SA/Gd 327/95, OwSS 1996, Nr 3, poz. 90, z dnia 11 lutego 1998 r., II SA/Wr 1459/97, OwSS z 1998 r. Nr 3, poz. 79). W niniejszej sprawie zakwestionowane postanowienia uchwał naruszyły przepisy prawa materialnego.

W ocenie Sądu, trafnie wskazano w skardze, że postanowienia uchwały uzależniające prawo do ubiegania się o najem lokalu wchodzącego w skład zasobów gminy od spełnienia łącznie takich warunków, jak stałe zamieszkiwanie w gminie (...) zameldowane na pobyt stały na terenie gminy, brak tytułu prawnego do innego lokalu, a w przypadku małżonków brak tytułu prawnego do lokalu osobno przez każdego z nich oraz brak tytułu własności do działek budowlanych bądź rozpoczętej budowy własnego domu mieszkalnego, ograniczają prawa niektórych mieszkańców – członków korporacji gminnej, zagwarantowane ustawą. Zgodnie z art. 16 ust. 1 Konstytucji ogół mieszkańców jednostek zasadniczego podziału terytorialnego stanowi z mocy prawa wspólnotę samorządową. Przepis art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) stanowi, iż mieszkańcy gminy tworzą z mocy prawa wspólnotę samorządową. Natomiast przepis art. 4 ust. 1 ustawy z 21 marca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn. Dz. U. 2005 r. Nr 31, poz. 266 z późn. zm.), stanowi, że: „Tworzenie warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej należy do zadań własnych gminy”. Takie sformułowanie wskazanych przepisów wskazuje na to, że gminy, w ramach zadań własnych, mają obowiązek tworzenia warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wszystkich mieszkańców gminy, ex lege członków wspólnoty samorządowej. O zaspokajaniu tych potrzeb jest również mowa w kolejnym przepisie tego artykułu (ust. 2), w którym obok kategorii niezaspokojenia takiej potrzeby wyprowadzonej w drodze wnioskowania a contrario i należącej do sfery faktów, wymienione zostały gospodarstwa domowe o niskich dochodach.

Mieszkańcami gminy – członkami gminnej wspólnoty samorządowej są zarówno osoby zamieszkujące i zameldowane na jej terenie na pobyt stały, jak i osoby niezameldowane, ale przebywające w danej miejscowości na terenie gminy z zamiarem stałego pobytu. Brak zameldowania nie pozbawia jednak określonej osoby statusu mieszkańca gminy, jeżeli pobyt jej na terenie gminy ma charakter pobytu stałego. Tak więc to swoim mieszkańcom gmina obowiązana jest tworzyć warunki umożliwiające zaspokajanie ich potrzeb mieszkaniowych, zaś jedną z form realizacji tego obowiązku jest oddawanie w najem mieszkań z zasobu mieszkaniowego gminy.

Zasady wynajmowania tego rodzaju lokali uchwała zgodnie z przepisem art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego rada gminy. W przepisie tym zawarte jest upoważnienie dla rady gminy do uchwalenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. W ust. 3 art. 21 jest wskazanie co zasady te powinny określać w szczególności. Użyte w tym przepisie sformułowanie „powinny określać w szczególności” wskazuje, że kryteria, jakie mogą zostać zawarte w uchwale rady gminy, nie zostały wymienione w tej normie wyczerpująco z tym, że wyszczególnione przez ustawodawcę w art. 21 ust. 3 przesłanki rada gminy jest obowiązana uwzględnić w uchwale określającej zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Rada gminy poza kryteriami wymienionymi w pkt 1–7 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego może stosownie do okoliczności uwzględnić w uchwale także inne jeszcze czynniki mające znaczenie przy wynajmie lokali, nie mogą one jednak pozostawać w sprzeczności z prawem.

Zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, uchwalane przez radę gminy, są aktem prawa miejscowego. W wyroku z dnia 17 listopada 2004 r. sygn. akt OSK 883/04, Lex nr 164541, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że wprawdzie art. 21 ust. 3 ustawy dając radzie gminy upoważnienie do określenia zasad wynajmowania lokali używa określenia „w szczególności” przed wymienieniem możliwych postanowień uchwały, nie oznacza to jednak, że uchwała rady gminy w przedmiocie zasad wynajmowania lokali może wprowadzić dowolne reguły. W ocenie Sądu użyte w art. 21 ust. 3 ustawy sformułowanie „w szczególności” oznacza, że rada gminy ustanawiając w uchwale zasady wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład zasobu gminy może swobodnie kształtować te zasady, jednakże tylko w odniesieniu do zagadnień wymienionych w punktach 1–7 cytowanego przepisu. Pogląd ten, skład Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego orzekający w tej sprawie, podziela.

Analiza przepisów omawianej ustawy, a zwłaszcza jej przepisu art. 4 ust. 2 i art. 21 ust. 3 wskazuje zatem, że nie wszyscy mieszkańcy gminy będą mogli ubiegać się o wynajem od gminy lokalu mieszkalnego czy socjalnego, przeszkodę mogą tu bowiem stanowić – kryterium dochodowe, które ustala rada gminy w swej uchwale, a także warunki zamieszkiwania kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy, stanowiące podstawowe przesłanki wynajmu lokali z zasobu gminy.

Przesłanki, które mogą wyeliminować część mieszkańców gminy z możliwości uzyskania najmu lokalu z zasobów mieszkaniowych gminy, wynikają z postanowień ustawy i rada gminy obowiązana jest je w swojej uchwale określającej zasady wynajmowania lokali – uwzględnić. Nie ma natomiast żadnych pod-

staw po temu, by do uchwały wprowadzać – jak w tym przypadku – postanowienia, które bezpodstawnie różnicują sytuację osób znajdujących się w podobnych warunkach materialnych i mieszkaniowych, które spełniają kryterium dochodowe i warunków zamieszkiwania i kwalifikowałyby się do ubiegania się o wynajem lokalu gminnego w świetle uregulowań uchwały, gdyby nie wprowadzono tych postanowień. Zasady wynajmowania lokali winny być tak skonstruowane, by ci, spośród mieszkańców gminy, którzy spełniają podstawowe kryteria przedmiotowe (jak warunki zamieszkiwania i wysokość dochodu), od których zależy wynajęcie lokalu z zasobu mieszkaniowego gminy, mieli równą szansę na czynienie starań o uzyskanie lokalu, z uwzględnieniem przewidzianego przez ustawodawcę pierwszeństwa zawarcia umowy najmu przysługującego osobom spełniającym wskazane w tym względzie w uchwale kryteria.

Wprowadzone, w uchwałę Rady Miejskiej w (...) nr (...) w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) oraz w uchwale Rady Miejskiej nr (...) o zmianie uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) postanowienia stwierdzające, że najem lokalu mieszkalnego (socjalnego) przysługuje tylko tym spośród mieszkańców gminy, którzy przez oznaczony w uchwale okres czasu zamieszkują i są zameldowani na pobyt stały na terenie gminy, wprowadza nieuzasadniony prawnie podział mieszkańców gminy (wśród tych, którzy spełniają warunki do uzyskania najmu lokalu) i łączy z tym określone skutki. Przyjęte rozwiązanie eliminuje bowiem z możliwości najmu lokalu nie tylko tych spośród mieszkańców gminy, którzy zamieszkują na terenie gminy z zamiarem stałego pobytu, choć nie są zameldowani, ale i tych, którzy zamieszkują i są tu zameldowani na pobyt stały, ale przez okres krótszy niż podany w przedmiotowej uchwale mimo, iż mogą oni spełniać podstawowe kryteria uprawniające do uzyskania lokalu i zasobu gminy w drodze najmu. Takie uregulowanie zawarte w akcie prawa miejscowego narusza zarówno postanowienia art. 4 i art. 21 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, jak i postanowienia art. 32 Konstytucji RP, który stanowi, że wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Rozwiązanie takie budzi zastrzeżenia z punktu widzenia wskazanej wyżej konstytucyjnej zasady równości wobec prawa i nie może być akceptowane w obowiązującym porządku prawnym zakładającym konieczność zapewnienia przez wspólnotę gminną określonych potrzeb o charakterze socjalnym. W tym wypadku naruszono wskazane wyżej zasady konstytucyjne i ustawowe, powodując, iż o prawo najmu lokali nie mogą skutecznie ubiegać się wszystkie osoby należące do gminnej wspólnoty samorządowej.

Porównanie treści przepisów art. 4 i art. 21 ustawy prowadzi do wniosku, że regulacje uchwały w zakresie kwestionowanym przez Wojewodę (...) nie mają oparcia w upoważnieniu zamieszczonym w art. 21 ust. 3 ustawy. Rada gminy ma możliwość ograniczenia kręgu osób uprawnionych do ubiegania się o przydział lokalu jedynie poprzez określenie wysokości dochodu gospodarstwa domowego. Uzależnienie natomiast takiego uprawnienia od innych, nieprzewidzianych w ustawie, kryteriów (w tym m.in. długości zamieszkania, niepozostawania w stosunku najmu lokalu, warunków lokalowych, braku własnego lokalu) przekracza zakres upoważnienia wynikający z art. 21 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (por. wyrok WSA we Wrocławiu z 15 kwietnia 2004 r., sygn. akt IV SAM/Wr 98/04). A zatem za niedopuszczalne należy uznać takie sformułowanie kryteriów, jakie muszą spełniać osoby ubiegające się o zawarcie umowy najmu, które naruszałoby regulację wprowadzoną przez ustawodawcę. Co prawda w art. 21 ust. 3 pkt ustawy przyjęto, że zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i lokalu socjalnego, jednak wskazane przepisy uchwały nie wprowadzają warunków pierwszeństwa, a określają krąg podmiotów, które mogą ubiegać się o zawarcie umowy najmu na czas nieoznaczony, lokalu zamiennego oraz lokalu socjalnego.

Powyższe rozważania prowadzą do akceptacji stanowiska i argumentacji Wojewody (...) o sprzeczności z prawem § 2 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) oraz § 1 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) o zmianie uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...).

Skargę należało zatem uwzględnić na podstawie art. 147 § 1 i art. 152 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Orzeczenie o kosztach uzasadnione jest treścią art. 200 wskazanego wyżej aktu.

3488

Sygn. akt IV SA/Wr 389/07

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

dnia 30 października 2007 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Małgorzata Masternak-Kubiak (spr.)
Sędziowie:	Sędzia NSA Tadeusz Kuczyński Sędzia WSA Lidia Serwiniowska

Protokolant	Krzysztof Caliński
-------------	--------------------

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 17 października 2007 r. sprawy ze skargi Wojewody (...) na uchwałę Rady Miejskiej (...) z dnia (...) w przedmiocie zmiany uchwały w sprawie wynajmowania lokali w chodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy

- I. stwierdza nieważność § 1 ust. 1 zaskarżonej uchwały,**
- II. zasądza od Gminy (...) na rzecz Wojewody (...) kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,**
- III. orzeka, iż zaskarżona uchwała w części określonej w pkt I nie może być wykonana.**

UZASADNIENIE

Wojewoda (...) na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.), wniósł o stwierdzenie nieważności § 2 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w sprawie wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) oraz § 1 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) o zmianie uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) zarzucając im istotne naruszenie art. 4, art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn. Dz. U. 2005 r. Nr 31, poz. 266 z późn. zm.).

W dniu (...) Rada Miejska w (...) podjęła uchwałę nr (...) w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...). W dniu (...) Rada Miejska w (...) uchwaliła zmianę do uchwały nr (...) i podjęła uchwałę nr (...) o zmianie uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...).

Powyższe uchwały Rada Miejska podjęła na podstawie przepisu art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Zgodnie z treścią tego przepisu, rada gminy uchwała zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, jeżeli w mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten cel; w razie gdy rada gminy nie określi w uchwale odmiennych zasad, do lokali podnajmowanych przez gminę stosuje się odpowiednio zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy.

W postanowieniach § 2 ust. 1 uchwały nr (...) Rada postanowiła, iż gmina wynajmuje lokale mieszkalne osobom pełnoletnim, które spełniają następujące warunki: a) są stałymi mieszkańcami gminy (...), są zameldowane na pobyt stały na terenie gminy (...), b) nie posiadają tytułu prawnego do innego lokalu, a w przypadku małżonków żadnemu z nich nie przysługuje tytuł prawny do lokalu, c) nie są właścicielami działek budowlanych bądź rozpoczętej budowy własnego domu mieszkalnego.

W postanowieniach § 1 ust. 1 uchwały nr (...) wprowadziła zapis: „w uchwale nr (...) Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) (Dziennik Urzędowy Województwa Dolnośląskiego z dnia 2004 r. Nr 111, poz. 1993) wprowadza się następujące zmiany: 1) w § 2 ust. 1 po wyrazach „ które spełniają” dodaje się wyraz „łącznie”.

Mocą wskazanych regulacji Rada Miejska ustaliła kryteria decydujące o prawie mieszkańców gminy do ubiegania się o lokal z gminnego zasobu mieszkaniowego. Uznano, iż gmina wynajmuje lokale mieszkalne osobom pełnoletnim, które spełniają łącznie następujące warunki: a) są stałymi mieszkańcami gminy (...), są zameldowane na pobyt stały na terenie gminy (...), b) nie posiadają tytułu prawnego do innego lokalu, a w przypadku małżonków żadnemu z nich nie przysługuje tytuł prawny do lokalu, c) nie są właścicielami działek budowlanych bądź rozpoczętej budowy własnego domu mieszkalnego.

Zdaniem organu nadzoru, wskazane postanowienia uchwał ograniczają prawa niektórych mieszkańców gminy zagwarantowane ustawą o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego oraz ustawą o samorządzie gminnym. Zgodnie bowiem z przepisem art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, tworzenie warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej należy do zadań własnych gminy. Gmina, na zasadach i w wypadkach przewidzianych w ustawie, zapewnia lokale socjalne i lokale zamienne, a także zaspokaja potrzeby mieszkaniowe gospodarstw domowych o niskich dochodach. Natomiast w myśl z art. 1 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, mieszkańcy gminy tworzą z mocy prawa wspólnotę samorządową. Przytoczone przepisy wskazują na to, że gminy, w ramach zadań własnych, mają obowiązek tworzenia warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wszystkich mieszkańców gminy, jako członków wspólnoty samorządowej. Każdy mieszkaniec gminy powinien zatem posiadać jednakowe prawo do ubiegania się o najem lokalu mieszkalnego, a zróżnicowanie tych uprawnień może wynikać jedynie ze szczególnych przepisów ustawy. Ustawa o ochronie praw lokatorów przewiduje możliwość zróżnicowania sytuacji poszczególnych członków wspólnoty mieszkaniowej, także w taki sposób, że udziela radzie gminy upoważnienia do stanowienia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego poszczególnych gmin (art. 21).

W oparciu o przepis art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, rada gminy uchwała zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, jeżeli w mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten cel; w razie gdy rada gminy nie określi w uchwale odmiennych zasad, do lokali podnajmowanych przez gminę stosuje się odpowiednio zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Przepis art. 21 ust. 3 w pkt 1–7 reguluje, co powinny określać zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Rada Gminy poza kryteriami wymienionymi w pkt 1–7 ustawy może stosownie do okoliczności uwzględnić w uchwale także inne jeszcze czynniki mające znaczenie przy wynajmie lokali, nie mogą one jednak pozostawać w sprzeczności z prawem. Przesłanki wymienione w art. 21 ust. 3 pkt 1–7 ustawy nie zawierają żadnych regulacji uzależniających prawo członka wspólnoty mieszkaniowej do ubiegania się o najem lokalu mieszkalnego od zameldowania na pobyt stały na terenie gminy, posiadania tytułu prawnego do innego lokalu czy działki budowlanej.

W ocenie Wojewody (...) wprowadzone przez Radę w przedmiotowych uchwałach przytoczone powyżej postanowienia powodują nieuzasadniony prawnie podział mieszkańców gminy (wśród tych, którzy spełniają warunki do uzyskania najmu lokalu) i łączy z tym określone skutki. Przyjęte rozwiązanie eliminuje bowiem z możliwości najmu lokalu nie tylko tych spośród mieszkańców gminy, którzy zamieszkują na terenie gminy z zamiarem stałego pobytu, choć nie są zameldowani, ale i tych, którzy zamieszkują i są tu zameldowani na pobyt stały, ale są właścicielami działki budowlanej lub posiadają tytuł prawny do innego lokalu mimo, iż mogą oni spełniać podstawowe kryteria uprawniające do uzyskania lokalu z mieszkaniowego zasobu gminy. Takie uregulowanie zawarte w akcie prawa miejscowego narusza zarówno art. 4 i art. 21 ust. 3 ustawy, jak i postanowienia art. 32 Konstytucji RP stanowiącego, że wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Takie stanowisko zajął również NSA w uzasadnieniu do wyroku z dnia 17 listopada 2004 r. nr OSK 883/04, LEX nr 164541.

W myśl postanowień art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy rada gminy uchwała zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, jeżeli w mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten cel; w razie gdy rada gminy nie określi w uchwale odmiennych zasad, do lokali podnajmowanych przez gminę stosuje się odpowiednio zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Jak wynika z art. 21 ust. 3 ustawy zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności:

1. wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniającą oddanie w najem lub w podnajem lokalu na czas nieoznaczony i lokalu socjalnego oraz wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniającą zastosowanie obniżek czynszu;
2. warunki zamieszkiwania kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy;
3. kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i lokalu socjalnego;
4. warunki dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach;
5. tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i o najem lokali socjalnych oraz sposób poddania tych spraw kontroli społecznej;
6. zasady postępowania w stosunku do osób, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę lub w lokalu, w którego najem nie wstąpiły po śmierci najemcy;
7. kryteria oddawania w najem lokali o powierzchni użytkowej przekraczającej 80 m².

Zakres kompetencji prawodawczej, udzielony przez ustawodawcę radzie gminy mocą art. 21 ust. 3 ustawy, jest bez wątpienia bardzo szeroki. Ustawodawca tworzy bowiem otwarty katalog zagadnień powie-

rzonych do unormowania, przewidując różnorodność problematyki polityki mieszkaniowej i konieczność uwzględnienia warunków lokalnych. Prawidłowe jednakże wykonanie upoważnienia do uchwalenia zasad implikuje konieczność uwzględnienia w uchwale całokształtu stanu prawnego regulującego przedmiotową problematykę, wynikającego z przepisów bezwzględnie obowiązujących, których rada gminy nie może modyfikować. Ustawa zaś wskazuje *expressis verbis* w art. 4 ust. 2, iż gmina, posiadająca mieszkaniowy zasób, zobowiązana jest do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych gospodarstw o niskich dochodach, przy czym chodzi tu o gospodarstwa domowe wspólnoty samorządowej, tj. mieszkańców konkretnej gminy. Ustawodawca zatem określił krąg osób posiadających prawo do najmu lokalu mieszkalnego z gminnego zasobu. Należą doń – w myśl art. 4 ust. 1 i 2 ustawy – mieszkańcy gminy mający niezaspokojone potrzeby mieszkaniowe i prowadzący gospodarstwa domowe o niskich dochodach. Jednocześnie ustawodawca powierzył radzie gminy kompetencję do unormowania wysokości dochodu gospodarstwa domowego, decydującej o nabyciu prawa do najmu lokalu mieszkalnego z gminnego zasobu. Chodzi tu naturalnie o wskazanie granicy maksymalnej osiąganego dochodu, powyżej której mieszkańiec konkretnej gminy nie ma prawa do ubiegania się o najem lokalu z gminnego zasobu, z uwagi na możliwość zaspokojenia swoich potrzeb mieszkaniowych na wolnym rynku mieszkaniowym. Poza przesłanką niskiego dochodu i pozostawiania mieszkańcem gminy prawodawca wprowadził także przesłankę posiadania niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych.

Zdaniem organu nadzoru, w odróżnieniu od przesłanki wysokości osiąganego dochodu, której konkretyzację powierzono radzie gminy mocą art. 21 ust. 3 pkt 1 ustawy, rada gminy nie ma jakiegokolwiek upoważnienia, aby w tekście uchwały definiować pojęcie „niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych”. Pojęcie to należy do pojęć ustawowych i kształtuje, istotne z punktu widzenia jednostki, prawo najmu lokalu mieszkalnego z gminnego zasobu. Jego znaczenie można zatem ustalać tylko i wyłącznie na gruncie przepisów powszechnie obowiązujących w kontekście konkretnego stanu faktycznego. Rada gminy nie może więc postanowić, iż prawo ubiegania się o lokal wchodzący w skład mieszkaniowego zasobu gminy przysługuje osobie, która jednocześnie jest zameldowana na pobyt stały na terenie gminy, nie posiada tytułu prawnego do innego lokalu i nie jest właścicielem działki budowlanej bądź rozpoczęła budowę własnego domu, gdyż norma taka byłaby równoznaczna z modyfikacją znaczenia pojęcia „niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych” z art. 4 ust. 2 ustawy. Należy podkreślić, że przesłanka niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych ma szeroki zakres treściowy. Posiadanie np. tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego nie rozstrzyga jednoznacznie o braku po stronie zainteresowanego przesłanki niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych. Taki tytuł prawny może być bowiem obciążony wadą (czy to wynikającą z okoliczności o charakterze prawnym czy też faktycznym), która uniemożliwia zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych uprawnionego, może też zaistnieć sytuacja, gdy właściciel lokalu mieszkalnego, zmuszony trudną sytuacją materialną, przeniósł własność lokalu na inną osobę, pozostając jednocześnie bez środków na zaspokojenie swoich potrzeb mieszkaniowych we własnym zakresie.

Zwrócił na to uwagę sam ustawodawca, który w art. 23 ust. 2 ustawy wprowadził przesłankę braku tytułu prawnego do lokalu jako jedno z kryterium przyznania lokalu socjalnego, a więc lokalu tej kategorii, która przeznaczona jest dla osób najbardziej potrzebujących pomocy ze strony wspólnoty samorządowej, u których zachodzi kwalifikowana postać niemożności zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych.

Przytoczony powyżej stan prawny wskazuje, iż krąg osób, którym gmina powinna stworzyć warunki do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych, określony został jednoznacznie w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy. Z treści art. 21 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy wynika, że rada gminy ma możliwość ograniczenia kręgu osób uprawnionych do ubiegania się o przydział lokalu jedynie poprzez określenie wysokości dochodu gospodarstwa domowego. Uzależnienie takiego uprawnienia natomiast od innych, nieprzewidzianych w ustawie, kryteriów (w tym m.in. długości zamieszkania, niepozostawiania w stosunku najmu lokalu, warunków lokality, braku własnego lokalu) przekracza zakres upoważnienia wynikający z art. 21 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów (podobnie wyrok WSA z 15 kwietnia 2004 r., sygn. akt SA/Wr 98/04; wyrok NSA z 17 listopada 2004 r., sygn. akt OSK 883/04).

Z uwagi na to, iż są to lokale wchodzące w skład mieszkaniowego zasobu gminy, do ubiegania się o zawarcie umowy najmu mogą ubiegać się osoby wskazane w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy. A zatem za niedopuszczalne należy uznać takie sformułowanie kryteriów, jakie muszą spełniać osoby ubiegające się o zawarcie umowy najmu, które naruszałoby regulację wprowadzoną przez ustawodawcę. Co prawda w art. 21 ust. 3 pkt ustawy przyjęto, że zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i lokalu socjalnego, jednak wskazane wyżej przepisy uchwały nie wprowadzają warunków pierwszeństwa, a określają krąg podmiotów, które mogą ubiegać się o zawarcie umowy najmu na czas nieoznaczony lokalu zamiennego oraz lokalu socjalnego. W odpowiedzi na skargę Burmistrz Gminy (...) oświadczył, iż, uwzględniając zarzuty organu nadzoru, Rada Miejska w najbliższym czasie podejmie, we własnym zakresie, uchwałę o zmianie zaskarżonych uchwał.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 184 Konstytucji RP z 1997 r. i art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedli-

wości przez kontrolę działalności administracji publicznej oraz rozstrzyganie sporów kompetencyjnych i o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego, samorządowymi kolegiatami odwoławczymi i między tymi organami a organami administracji rządowej. Kontrola ta obejmuje również orzekanie o zgodności z prawem uchwał organów samorządu terytorialnego.

Wojewoda (...) wniosł o stwierdzenie nieważności § 2 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) oraz § 1 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) o zmianie uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) zarzucając im istotne naruszenie art. 4, art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn. Dz. U. 2005 r. Nr 31, poz. 266 z późn. zm.).

Skargę taką organ nadzoru wnosi do sądu administracyjnego w przypadku, gdy upłynął już okres 30 dni od dnia doręczenia mu aktu. Skarga ta stanowi swoiste rozszerzenie i przedłużenie uprawnień nadzorczych organów sprawujących nadzór nad działalnością samorządu terytorialnego.

Zgodnie z art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), Sąd uwzględniając skargę na uchwałę rady gminy, orzeka o nieważności tej uchwały albo stwierdza, że wydana została z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególnie wyłącza stwierdzenie jej nieważności. Wprowadzając sankcję nieważności jako następstwo naruszenia prawa, ustawodawca nie określił rodzaju naruszenia prawa. Zauważyć jednak należy, że przepisy ustawy o samorządzie gminnym przewidują dwa rodzaje naruszeń prawa, jakie mogą być wywołane przez ustanowienie tych aktów. Mogą być to naruszenia istotne lub nieistotne (art. 91 ustawy). Brak ustawowego zdefiniowania obu naruszeń stwarza konieczność sięgnięcia do stanowiska wypracowanego w tym zakresie w orzecznictwie sądowym, gdzie za istotne naruszenie prawa (będące podstawą do stwierdzenia nieważności aktu) przyjęto między innymi, wydanie aktu bez podstawy lub z naruszeniem podstawy do podjęcia uchwały gminnej (por. np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lutego 1996 r., SA/Gd 327/95, OwSS 1996, nr 3, poz. 90, z dnia 11 lutego 1998 r., II SA/Wr 1459/97, OwSS z 1998 r. nr 3, poz. 79). W niniejszej sprawie zakwestionowane postanowienia uchwał naruszyły przepisy prawa materialnego.

W ocenie Sądu, trafnie wskazano w skardze, że postanowienia uchwały uzależniające prawo do ubiegania się o najem lokalu wchodzącego w skład zasobów gminy od spełnienia łącznie takich warunków, jak stałe zamieszkiwanie w gminie Kąty Wrocławskie, zameldowane na pobyt stały na terenie gminy, brak tytułu prawnego do innego lokalu, a w przypadku małżonków brak tytułu prawnego do lokalu osobno przez każdego z nich oraz brak tytułu własności do działek budowlanych bądź rozpoczętej budowy własnego domu mieszkalnego, ograniczają prawa niektórych mieszkańców – członków korporacji gminnej, zagwarantowane ustawą. Zgodnie z art. 16 ust. 1 Konstytucji ogół mieszkańców jednostek zasadniczego podziału terytorialnego stanowi z mocy prawa wspólnotę samorządową. Przepis art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.), stanowi, iż mieszkańcy gminy tworzą z mocy prawa wspólnotę samorządową. Natomiast przepis art. 4 ust. 1 ustawy z 21 marca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn. Dz. U. 2005 r. Nr 31, poz. 266 z późn. zm.) stanowi, że: „Tworzenie warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej należy do zadań własnych gminy”. Takie sformułowanie wskazanych przepisów wskazuje na to, że gminy, w ramach zadań własnych, mają obowiązek tworzenia warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wszystkich mieszkańców gminy, ex lege członków wspólnoty samorządowej. O zaspokajaniu tych potrzeb jest również mowa w kolejnym przepisie tego artykułu (ust. 2), w którym obok kategorii niezaspokojenia takiej potrzeby wyprowadzonej w drodze wnioskowania a contrario i należącej do sfery faktów, wymienione zostały gospodarstwa domowe o niskich dochodach.

Mieszkańcami gminy – członkami gminnej wspólnoty samorządowej są zarówno osoby zamieszkujące i zameldowane na jej terenie na pobyt stały, jak i osoby niezameldowane, ale przebywające w danej miejscowości na terenie gminy z zamiarem stałego pobytu. Brak zameldowania nie pozbawia jednak określonej osoby statusu mieszkańca gminy, jeżeli pobyt jej na terenie gminy ma charakter pobytu stałego. Tak więc to swoim mieszkańcom gmina obowiązana jest tworzyć warunki umożliwiające zaspokajanie ich potrzeb mieszkaniowych, zaś jedną z form realizacji tego obowiązku jest oddawanie w najem mieszkań z zasobu mieszkaniowego gminy.

Zasady wynajmowania tego rodzaju lokali uchwała zgodnie z przepisem art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego rada gminy. W przepisie tym zawarte jest upoważnienie dla rady gminy do uchwalenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. W ust. 3 art. 21 jest wskazanie co zasady te powinny określać w szczególności. Użyte w tym przepisie sformułowanie „powinny określać w szczególności” wskazuje, że kryteria, jakie mogą zostać zawarte w uchwale rady gminy, nie zostały wymienione w tej normie wyczerpująco z tym, że wyszczególnione przez ustawodawcę w art. 21 ust. 3 przesłanki rada gminy jest obowiązana uwzględnić w uchwale określającej zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Rada gminy poza kryteriami wymienionymi w pkt 1–7 ustawy

o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego może stosownie do okoliczności uwzględnić w uchwale także inne jeszcze czynniki mające znaczenie przy wynajmie lokali, nie mogą one jednak pozostawać w sprzeczności z prawem.

Zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, uchwalane przez radę gminy, są aktem prawa miejscowego. W wyroku z dnia 17 listopada 2004 r. sygn. akt OSK 883/04, Lex nr 164541, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że wprowadzając art. 21 ust. 3 ustawy dając radzie gminy upoważnienie do określenia zasad wynajmowania lokali używa określenia „w szczególności” przed wymienieniem możliwych postanowień uchwały, nie oznacza to jednak, że uchwała rady gminy w przedmiocie zasad wynajmowania lokali może wprowadzić dowolne reguły. W ocenie Sądu użyte w art. 21 ust. 3 ustawy sformułowanie „w szczególności” oznacza, że rada gminy ustanawiając w uchwale zasady wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład zasobu gminy może swobodnie kształtować te zasady, jednakże tylko w odniesieniu do zagadnień wymienionych w punktach 1–7 cytowanego przepisu. Pogląd ten, skład Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego orzekający w tej sprawie, podziela.

Analiza przepisów omawianej ustawy, a zwłaszcza jej przepisu art. 4 ust. 2 i art. 21 ust. 3 wskazuje zatem, że nie wszyscy mieszkańcy gminy będą mogli ubiegać się o wynajem od gminy lokalu mieszkalnego czy socjalnego, przeszkodę mogą tu bowiem stanowić – kryterium dochodowe, które ustala rada gminy w swej uchwale, a także warunki zamieszkiwania kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy, stanowiące podstawowe przesłanki wynajmu lokali z zasobu gminy.

Przesłanki, które mogą wyeliminować część mieszkańców gminy z możliwości uzyskania najmu lokalu z zasobów mieszkaniowych gminy, wynikają z postanowień ustawy i rada gminy obowiązana jest je w swojej uchwale określającej zasady wynajmowania lokali – uwzględnić. Nie ma natomiast żadnych podstaw po temu, by do uchwały wprowadzać – jak w tym przypadku – postanowienia, które bezpodstawnie różnicują sytuację osób znajdujących się w podobnych warunkach materialnych i mieszkaniowych, które spełniają kryterium dochodowe i warunków zamieszkiwania i kwalifikowałyby się do ubiegania się o wynajem lokalu gminnego w świetle uregulowań uchwały, gdyby nie wprowadzono tych postanowień. Zasady wynajmowania lokali winny być tak skonstruowane, by ci, spośród mieszkańców gminy, którzy spełniają podstawowe kryteria przedmiotowe (jak warunki zamieszkiwania i wysokość dochodu), od których zależy wynajęcie lokalu z zasobu mieszkaniowego gminy, mieli równe szansę na czynienie starań o uzyskanie lokalu, z uwzględnieniem przewidzianego przez ustawodawcę pierwszeństwa zawarcia umowy najmu przysługującego osobom spełniającym wskazane w tym względzie w uchwale kryteria.

Wprowadzone, w uchwale Rady Miejskiej w (...) nr (...) w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) oraz w uchwale Rady Miejskiej nr (...) o zmianie uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...), postanowienia stwierdzające, że najem lokalu mieszkalnego (socjalnego) przysługuje tylko tym spośród mieszkańców gminy, którzy przez oznaczony w uchwale okres czasu zamieszkują i są zameldowani na pobyt stały na terenie gminy, wprowadza nieuzasadniony prawnie podział mieszkańców gminy (wśród tych, którzy spełniają warunki do uzyskania najmu lokalu) i łączy z tym określone skutki. Przyjęte rozwiązanie eliminuje bowiem z możliwości najmu lokalu nie tylko tych spośród mieszkańców gminy, którzy zamieszkują na terenie gminy z zamiarem stałego pobytu, choć nie są zameldowani, ale i tych, którzy zamieszkują i są tu zameldowani na pobyt stały, ale przez okres krótszy niż podany w przedmiotowej uchwale mimo, iż mogą oni spełniać podstawowe kryteria uprawniające do uzyskania lokalu i zasobu gminy w drodze najmu. Takie uregulowanie zawarte w akcie prawa miejscowego narusza zarówno postanowienia art. 4 i art. 21 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, jak i postanowienia art. 32 Konstytucji RP, który stanowi, że wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Rozwiązanie takie budzi zastrzeżenia z punktu widzenia wskazanej wyżej konstytucyjnej zasady równości wobec prawa i nie może być akceptowane w obowiązującym porządku prawnym zakładającym konieczność zapewnienia przez wspólnotę gminną określonych potrzeb o charakterze socjalnym. W tym wypadku naruszono wskazane wyżej zasady konstytucyjne i ustawowe, powodując, iż o prawo najmu lokali nie mogą skutecznie ubiegać się wszystkie osoby należące do gminnej wspólnoty samorządowej.

Porównanie treści przepisów art. 4 i art. 21 ustawy prowadzi do wniosku, że regulacje uchwały w zakresie kwestionowanym przez Wojewodę (...) nie mają oparcia w upoważnieniu zamieszczonym w art. 21 ust. 3 ustawy. Rada gminy ma możliwość ograniczenia kręgu osób uprawnionych do ubiegania się o przydział lokalu jedynie poprzez określenie wysokości dochodu gospodarstwa domowego. Uzależnienie natomiast takiego uprawnienia od innych, nieprzewidzianych w ustawie, kryteriów (w tym m.in. długości zamieszkania, niepozostawania w stosunku najmu lokalu, warunków lokalowych, braku własnego lokalu) przekracza zakres upoważnienia wynikający z art. 21 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (por. wyrok WSA we Wrocławiu z 15 kwietnia 2004 r., sygn. akt IV SA/Wr 98/04). A zatem za niedopuszczalne należy uznać takie sformułowanie kryteriów, jakie muszą spełniać osoby ubiegające się o zawarcie umowy najmu, które naruszałoby regulację wprowadzoną przez ustawodawcę. Co prawda w art. 21 ust. 3 pkt ustawy przyjęto, że zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na

czas nieoznaczony i lokalu socjalnego, jednak wskazane przepisy uchwały nie wprowadzają warunków pierwszeństwa, a określają krąg podmiotów, które mogą ubiegać się o zawarcie umowy najmu na czas nieoznaczony, lokalu zamiennego oraz lokalu socjalnego.

Powyższe rozważania prowadzą do akceptacji stanowiska i argumentacji Wojewody (...) o sprzeczności z prawem § 2 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...) oraz § 1 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej w (...) z dnia (...) nr (...) o zmianie uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy (...).

Skargę należało zatem uwzględnić na podstawie art. 147 § 1 i art. 152 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Orzeczenie o kosztach uzasadnione jest treścią art. 200 wskazanego wyżej aktu.

3489

Sygn. akt IV SA/Wr 611/07

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 29 stycznia 2008 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Lidia Serwiniowska (spr.)
Sędziowie:	Sędzia NSA Tadeusz Kuczyński
	Sędzia WSA Małgorzata Masternak-Kubiak

Protokolant	Jolanta Pocięjowska
-------------	---------------------

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 29 stycznia 2008 r. sprawy ze skargi Wojewody (...) na uchwałę Rady Miejskiej (...) z dnia (...) nr (...) w przedmiocie zatwierdzenia regulaminu określającego zasady ustalenia wysokości środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli zatrudnionych w przedszkolach, szkołach oraz zespołach szkół prowadzonych przez Gminę Miejską (...) korzystających z opieki zdrowotnej, rodzaje świadczeń przyznawanych w ramach tej pomocy oraz warunki i sposób ich przyznawania

- I. stwierdza nieważność § 1 rozdział II zaskarżonej uchwały Rady Miejskiej w (...);**
II. zasądza od (...) na rzecz Wojewody (...) 240 złotych (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu (...) Rada Miejska (...) podjęła uchwałę nr (...) w sprawie zatwierdzenia regulaminu określającego zasady ustalania wysokości środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli zatrudnionych w przedszkolach, szkołach oraz zespołach szkół prowadzonych przez Gminę Miejską (...) korzystających z opieki zdrowotnej, rodzaje świadczeń przyznawanych w ramach tej pomocy oraz warunki i sposób ich przyznania.

Powyższa uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.).

W § 1 rozdział II – Wysokość środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli, postanowiono że:

2. Wysokość środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli w roku kalendarzowym ustala się jako 0,1% kwoty stanowiącej planowany roczny osobowy fundusz płac nauczycieli zatrudnionych w szkołach, dla których organem prowadzącym jest Gmina Miejska (...) skorygowanej w końcu roku do wielkości faktycznie wykonanych wypłat z osobowego funduszu płac nauczycieli.
3. Środkami finansowymi, o których mowa w pkt 2, dysponują dyrektorzy szkół.

Wojewoda (...) w skardze wniesionej na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) wniósł o stwierdzenie nieważności § 1 rozdział II tej uchwały.

Organ nadzoru zarzucił wskazanemu zapisowi uchwały istotne naruszenie art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.).

Przepis ten stanowi, iż niezależnie od przysługującego nauczycielowi i członkom jego rodziny prawa do świadczeń z ubezpieczenia zdrowotnego, organy prowadzące szkoły przeznaczają corocznie w budżetach odpowiednie środki finansowe z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej oraz określają rodzaje świadczeń przyznawanych w ramach tej pomocy oraz warunki i sposób ich przyznawania.

Organ nadzoru podniósł, iż na podstawie wskazanego przepisu Rada Miejska w (...) jako organ prowadzący szkoły jest jedynie upoważniona do określenia w regulaminie przyznawania pomocy zdrowotnej dla nauczycieli, rodzaje świadczeń przyznawanych w ramach tej pomocy oraz warunki i sposób ich przyznawania. W przepisie tym ustawodawca wskazał wprost, że organy prowadzące szkoły przeznaczają w budżetach odpowiednie środki finansowe z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną dla nauczycieli. Jasno zatem wynika z powyższego uregulowania, iż to w budżecie, a więc uchwale podejmowanej w odpowiednim trybie, Rada określi wysokość środków przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli, a nie w przedmiotowym regulaminie.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w (...) wniosła o nieuwzględnienie skargi.

W uzasadnieniu wskazano, iż podejmując uchwałę rada realizowała wcześniej przyjęte rozstrzygnięcie uchwały budżetowej, które w swoich zapisach przewidywało wydatkowanie środków przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli.

Uchwała, której dotyczy skarga w żaden sposób nie wprowadza, czy w jakikolwiek sposób koryguje zaplanowanych wydatków przeznaczonych na wspomnianą pomoc dla nauczycieli.

W uchwale budżetowej Rada Miejska ustala wysokość kwotową planowanych wydatków na dany rok budżetowy. Przedmiotowa uchwała określa zasady ustalania wysokości środków finansowych przeznaczanych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli zatrudnionych w przedszkolach, szkołach oraz zespołach szkół prowadzonych przez Gminę Miejską (...) korzystających z opieki zdrowotnej, rodzaje świadczeń przyznawanych w ramach tej pomocy oraz warunki i sposób ich przyznawania. W uchwale budżetowej ujmowane są ostateczne wielkości planowanych wydatków ustalone w oparciu o obowiązujące unormowania prawne, w tym także akty prawa miejscowego, jeżeli tego wymagają normy ustawowe.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

W myśl przepisów art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.) sąd administracyjny sprawuje w zakresie swojej właściwości kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem.

Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) „Sądy administracyjne powołane zostały do kontroli m.in. aktów prawa miejscowego jednostki samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej”.

Sąd uwzględniając skargę na uchwałę, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 5 cyt. ustawy, stwierdza nieważność tej uchwały w całości lub w części albo stwierdza, że została wydana z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie jej nieważności (art. 147 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.) „Do wyłącznej właściwości rady gminy należy stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy”.

Jednym z przepisów szczególnych zastrzegających kompetencję na rzecz rady jest przepis art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.).

Z przepisu tego wynika obowiązek organu prowadzącego szkołę zabezpieczenia corocznie w budżetach odpowiednich środków finansowych na realizację ochrony zdrowia nauczycieli.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż wysokość środków przeznaczonych na tę pomoc powinna zostać określona w budżecie gminy, czyli w uchwale podejmowanej w szczególnym trybie, podlegającej nadzorowi Regionalnej Izby Obrachunkowej. W wyroku z dnia 25 września 2000 r. SA/Rz 420/00 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że z art. 72 ust. 1 Karty Nauczyciela wynika jednoznacznie norma wskazująca, iż rada gminy nie jest uprawniona do podejmowania uchwał zwykłych w sprawie wysokości i zasad udzielania pomocy dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, lecz jest zobowiązana do przeznaczania corocznego zabezpieczenia odpowiednich środków finansowych na ten cel w budżecie gminy (OWSS 2001 nr 2, poz. 59).

Przepis art. 72 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela zawiera szczegółowe upoważnienie do określenia przez radę gminy w drodze uchwały rodzaju, warunków i sposobu przyznawania środków finansowych dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej, zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez gminę. To upoważnienie, stanowiące podstawę wydania aktu prawa miejscowego, wymusza takie formułowanie przepisów lokalnych, by między nimi a ustawą możliwe było stwierdzenie istnienia podwójnej więzi: formalnej i materialnej. Realizując upoważnienie zawarte w art. 72 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela, organ stanowiący gminy musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000 r. K 25/99, (OTK 2000/5/141) w którym Trybunał wyraźnie stanął na stanowisku, iż: „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)” Jeżeli organ stanowiący wychodzi poza wytyczne zawarte w upoważnieniu mamy do czynienia z przekroczeniem kompetencji, co musi skutkować stwierdzeniem nieważności aktu.

Przepis udzielający kompetencji prawodawczej podlega wykładni dosłownej. Zgodnie z zasadą państwa prawa i wyprowadzonymi z niej zasadami przyzwoitej legislacji, treść przepisów upoważniających nie może być korygowana przez zabiegi wykładni rozszerzającej czy zwężającej. Konsekwencją wydawania aktów wykonawczych wyłącznie na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie jest to, że każde wykroczenie poza zakres udzielonego upoważnienia, nawet jeżeli służyłoby to wykonaniu ustawy, stanowi naruszenie normy upoważniającej i zarazem konstytucyjnych warunków legalności aktu wykonawczego (zob. S. Wronkowska, M. Zieliński, Komentarz do zasad techniki prawodawczej, Warszawa 2004 r., s. 229).

Podobne zapatrywanie do powyższego Sąd przedstawił w wyrokach z dnia 18 lipca 2007 r. sygn. akt IV SA/Wr 268/07, 19 września 2007 r. sygn. akt SA/Wr 301/07. Skład Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego orzekający w niniejszej sprawie w pełni je podziela.

Przechodząc do zakwestionowanej przez skarżącego części uchwały, konkretnie zaś do pkt 2 rozdziału II regulaminu określającego zasady ustalania wysokości środków finansowych /.../ zatwierdzających jej § 1, stwierdzić należy, iż istotnie narusza on prawo.

Naruszenie to natomiast polega na tym, że podstawa zawartego w nim postanowienia uczyniono art. 72 ust. 1 Karta Nauczyciela, podczas gdy przepis ten służy zasadnie takiemu rozwiązaniu tylko wówczas, gdy zostaje ono zamieszczone w uchwale budżetowej. Istotność naruszenia prawa sprowadza się więc do tego, że dla tego rodzaju rozwiązania prawnego zamieszczonego w uchwale zatwierdzającej regulamin określający zasady ustalania wysokości środków finansowych przeznaczonych na pomoc zdrowotną dla nauczycieli /.../ brak podstawy prawnej.

Drugorzędne znaczenie ma wobec tego stwierdzenie odpowiedzi na skargę, że zaskarżona uchwała nie wprowadza, czy w jakikolwiek sposób koryguje zaplanowane wydatki przeznaczone na wspomnianą pomoc dla nauczycieli. Tym bardziej, że takie samo postanowienie zostaje zawarte w dwóch uchwałach,

W świetle powyższych rozważań zarzuty skargi są uzasadnione. Stąd też skargę natężyło uwzględnić na podstawie art. 147 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, orzekając jak w sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w przepisie art. 200 cyt. ustawy.

Egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać:

1) w punktach sprzedaży:

- Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 0-71/340-64-74,
- Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu Delegatura w Jeleniej Górze, 58-506 Jelenia Góra, ul. Wiejska 29, tel. 0-75/764-72-99,
- Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu Delegatura w Legnicy, 59-220 Legnica, ul. F. Skarbka 3, tel. 0-76/856-08-00 w. 401,
- Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu Delegatura w Wałbrzychu, 58-300 Wałbrzych, ul. Słowackiego 23a-24, tel. 0-74/849-40-70,

2) w przypadku prenumeraty, na podstawie nadesłanego zamówienia w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu – Zakładzie Obsługi Urzędu, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 0-71/340-62-02.

Zbiory Dziennika Urzędowego wraz ze skorowidzami wyłożone są do powszechnego wglądu w Bibliotece Urzędowej Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, tel. 0-71/340-62-54. Treść wydawanych dzienników dostępna jest w Internecie na stronie: <http://www.duw.pl>

Wydawca: Wojewoda Dolnośląski

Redakcja: Wydział Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego,

Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1,
tel. 0-71/340-66-21, e-mail a.augustynowicz@duw.pl

Skład, druk i rozpowszechnianie: Dolnośląski Urząd Wojewódzki we Wrocławiu – Zakład Obsługi Urzędu, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1

Dystrybucja: tel. 0-71/340-62-02, e-mail w.startek@duw.pl

Tłoczono z polecenia Wojewody Dolnośląskiego
w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu – Zakładzie Obsługi Urzędu
50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1